

★ MÜCADELE

Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 20.000 TL. 24 Eylül 1994 Sayı: 111

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Önderimiz; öfkemiz, bombamız, direnme ve savaşma gücümüzdür

MERHABA

Büro başkanları, gözaltılar, tutuklamalar, tehdit yaşamamızın bir parçası adeta. Bürolarımız basılıyor, muhabirlerimiz tehdit ediliyor. Yazı işleri müdürümüz tutuklanıyor. Tüm bunlar devleti korumak adına yapılıyor. Her geçen gün ellerinden kayıp giden 'devlet otoritesi', güçlerini yitilmenin kaygısını taşıyorlar.

**Sivas Eski Temsilcimiz Rifat Özgüngör Katledildi
RIFAT BİZİMLE YAZMAYA
DEVAM EDECEK**

Mücadelenin safalarında bir güzel insanı, bir dostu daha şehit verdik. Halkların umudu olanlara, doğrunun, güzelin, iyinin yaşaması için mücadele edenlere, bunların yaşamasına, yaşatılmasına tahammül edemiyorlar. Edemiyorlar çünkü; biliyorlar ki, bu gerçeklik onların korkularını daha da büyütüyor. Sivas'ın bozkırlarında yeşeren bir çiçeği, umudu yok ettiklerini düşünenler yanılıyorlar.

Rifat gibi binlerce çiçek kök salıyor Anadolu'nun bereketli topraklarına. Onlarca şehidimiz gibi Rifat'ın da toprağı, suyu halkın ta kendisi. Böylesine verimli bir toprağı çöle dönüştürmek, bu suyu kurutmak mümkün mü?

Hayır... Ve bu toprak Rifat'ı katledene mezar, suyu da onları boğacak bir denize dönüştürecek.

Rifat halk düşmanları tarafından hunharca katledildi. Onu katledenler susuyor. Neden katlettiklerini açıklamıyorlar. Ama biz neden katledildiğini biliyoruz.

Halkın umudu, geleceği, inancı, dahası halkın onuru olduğu için katledildi. Sivas'ın bereketli toprağına bir can, bir tohum daha düştü. Sivas'ın toprağı daha da gürbüzleşti şimdi...

**Yazı İşleri Müdürümüz Cafer ÇAKMAK Tutuklandı
OLİGARŞİNİN ZİNDANLARI,
HÜCRELERİ KÂR ETMEZ BİZE**

Söylenecek ilk şey; Yazı İşleri Müdürümüz Cafer Çakmak tutuklandı. 20 Eylül Salı günü ifade vermek için DGM'ye giden yazı işleri müdürümüz 107, 109, 110. sayılardaki yazılardan dolayı tutuklandı.

BÜROLARIMIZ

Devrimci hareketin liderinden söz etmek onları rahatsız ediyordu. Halkın önderliği sahiplenisi ve desteğini boyutlandırması tedirgin ediyordu onları. Halktan kopuk dedikleri önderlik halkın bağrındaydı. İşte bu gerçekten söz etmek, bu gerçeği dile getirmek rahatsız etmişti onları. Biz her zaman bunun üzerine basa basa belirttik. Ve söylemeye devam edeceğiz. Biz halkın sesiyiz, halkın gözüyüz, kulağıyız. Sesimiz çıktıkça, gözümüz gördükçe, kulağımız duydukça gerçekleri daha inatçı bir biçimde yazmaya devam edeceğiz. Bu uğurda her şeyi göze alacak, bedel ödemekten kaçınmayacağız. Kalemimiz elimizde, düşüncelerimizi silaha dönüştürecek.

Bizleri hapsedebilirsiniz ama düşüncelerimizi asla!

**Bürolarımızda
Provokasyon
KAVGANIN ONURLU SESİ
ANADOLUDA DA YÜKSELMEYE
DEVAM EDECEK**

Son dönemlerde bürolarımıza yönelik provokasyon çabaları giderek artmaya başladı. Bunun bir örneğini de geçirdiğimiz günlerde Malya büromuzda yaşadık. Son günlerde gazetemizin toplanan sayılarını almak üzere büromuza gelen polisler keyfî aramalar ve baskılarla provokasyon yaratmaya çalışıyor. Büromuzda üst araması ve kimlik kontrolü yapmaya çalışan polislere muhabirimiz Şengül Akkurt müdahale etti. Polis büromuza, muhabirlerimize yönelik provokatif Mümun dışında, okurlarımızı da tehdit etmeye çalışıyor. Yaklaşık iki hafta önce büroya gelen polisler büroda bulunan bir okurumuzu çay ocağında tehdit ederek bir daha Mücadele'ye gelmemesi yönünde gözdağı vermeye çalıştılar.

Öte yandan İzmir Temsilcimiz Murat Aydın yaklaşık on gündür büroya telefon eden polisler tarafından tehdit ve hakaretlere maruz kalıyor. Büroya arayan polis önce Murat Aydın'ı soruyor. Temsilcimiz yoksa kapatıyor. Temsilcimiz olduğunda ise kim olduğunu söyle-

meden hakaret ve tehditlerini sıraladık-tan sonra kapatıyorlar.

Bizim kimliğimiz ve düşüncelerimiz açık. Şehitlerimizle, tutsaıklarımızla, doğrularımız ve haklılığımızla, kavganın onurlu sesini yükseltmeye devam edeceğiz. Ya siz insanlık düşmanları, kültürden, hakaretten, tehditten, işkenceden başka sarılacak neyiniz var?

Devlet güçleri Sivas eski temsilcimizi

Rifat Özgüngör'ü katlettikten sonra saldırganlığına devam etti. İçinde bulunduğu acizlikle Sivas büromuzu basarak büroda bulunan Barış adlı okurumuzu gözaltına aldı.

Geçtiğimiz sayımızda da gündemimizde toplatma ve "gereksizleri yine değişmedi. Onlar her sayımız için davalar açsa da, toplatma kararları alsalar da biz doğru bildiklerimizi yazmaya ve savunmaya devam edeceğiz. Gerçekler inatçıdır. Ve bu gerçeklerin üzerini çirkinliklerle kapatmaya kimsenin gücü yetmez.

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

Tarihinizi, tarihimizi inceleyin 3

Yaşasın Önderliğiyle Bütünleşmiş Devrimci Sol... 4-6

Devrimci Sol Güçler: "Yine Seninleyiz"... 7

Dursun Karatay'a Özgürlük ilamına sansür koyan mantık... 8

Şimdi işlerimiz daha sıkı sarılmalıyız... 9

Gazetemizin Sivas eski temsilcisi katledildi... "Halkımız ve hareketimize karşı işlenmiş hiçbir suç cezasız kalmayacaktır" 10-11

Komutanımız, öğretmenimiz, yoldaşımız... 12-13

Haiti'de beklenen işgal... 14

İHD İstanbul Şubesi Kongresi... "Cüret'in kaynağı"... 15

"Devrimci" Yolda sivil toplumculuğun düni bugünü... 16

Daha fazla asker, daha uzun askerlik... Çekic Gücü, üsleri, tathibiklarıyla emperyalistler. 17

Eğitim emekçileri korucu yapılamaz... Bingöl'de terör... 18

"Evlatlarımızda birlikte direndik ve kazandık"... "Halkın Acil Müdahale Hattı"... 19

"İnsanlık dışı uygulamaları kabul etmeyeceğiz"... Halkın Gücü Beykoz bürosu başladı... 20

Tabanyla bağları koparan Türk-İş Hak-İş ve DİSK'te de köprüleri attı... İş hakkını korumak Çukobirlik işçisinin elindedir... 21

İsrarın... 22

Sen bizim çünkü... 23

Sahibi: Haziran Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti. Adına Gülten SEŞEN
Yaz İşleri Müdürü: Cafer ÇAKMAK
Yönetim ve Yazma Adresi: Binbirdirek Mah. Terzihane Sk. Kaleciyaş İşhanı No: 11 Kat: 1
Sultanahmet-İstanbul
Tel: (0212) 518 841/7518 68 57Fax: 516 2414
Baskı: Serfer Matbaacılık
Fiyatı: 20.000 TL. Abonury: 4 DM
Fransız 15 FF. İsviçre: 4 SF
Hollanda: A.F.T.
İngiltere: E.T.S.
Abone Koşulları:
Yurtiçi Abone:
6 aylık: 450.000 TL; 1 yıllık: 900.000 TL.
Yurtdışı Abone: 6 aylık: 85 DM;
1 yıllık: 170 DM
Hesap No: Gülten SEŞEN, T.İ. Bankası
Akisany Şubesi 100 48 44

Adana: İnönü Cad. 7. Sk. Konay İşhanı arkası Özkan Ap. 47/A Kat: 1
Tel-Fax: 3519725
Ankara: Marmara Sk. Kırmızı Ap. No: 12/17 Şahiye Tel-Fax: 43410 92
Antalya: İnönü Cad. Asit Sk. Osmangazi Pasajı No: 9 Tel-Fax: 213 5606
Bursa: Hacılar Mah. Konakardı Sk. Aslan İşhanı (Heykel) No: 8/408
Tel: 224 47 80
Bolu: İzzet Bayсал Cad. Merkezde Pasajı No: 178
Denizli: Delikli Çınar Meydanı Çınar İşhanı Kat: 3
Diyarbakır: İnönü Çkmazn. Güdük Pasajı No: 3/30 Tel-Fax: 221 85 89
Elaazığ: İcadıye Mah. Yakup Şevki Cad. No: 10 Kat: 2 Tel-Fax: 212 45 19
Eskişehir: Esnaf Sanayı Kat: 3 No: 122 Tel-Fax: 231 16 44
Gaziantep: Gaziler Cad. Karaharlı Mah. Yenigeri Sk. No: 27 Kat: 5 Daire: 10
Tel: 233 18 59
İzmir: 853. Sk. No: 27/501 Bilen İşhanı Konak
Tel-Fax: 44195 86
Kars: Kazım Karabekir İşhanı Kat: 2 No: 233 Tel: 223 75 25
Kırşehir: Medrese Mah. Dr. İsmail Yılmaz Cad. Park Oteli yanı No: 4
Kocaeli: İskikad Cad. Hacı Şerif Sk. Demirey İşhanı Kat: 5 Tel: 325 75 35
Konya: H. Ulaşan İş Merkezi A Blok 3. Kat No: 320 Yeni Nalpacı

Malatya: Pak Kazanç İşhanı Kat: 4 No: 121/122 Tel: 325 28 45
Mersin: Mahmutiye Mah. 118 Sk. Çağ İşhanı Kat: 2 No: 13 Tel: 336 75 74
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Boruncoglu İşhanı Kat: 3
Tel: 435 59 81
Sivas: Sıdabıy Mah. Belediye Sk. Şenayit Sitesi No: 508
Tel-Fax: 222 20 22
Trahanon: Çarşı Mah. Uzun Sk. Koitoğlu Çarşısı Kat: 3 No: 80
Tel-Fax: 326 10 70
Tunceli: Moğlak Mah. Okullar Cad. Bortay Sk. Deyi-Yegen İşhanı No: 11
Tel-Fax: 212 51 89
Zonguldak: Merkez Mah. Demirciler Sok. No: 6 Konula Tel: 266 56 60
Köln: Kalkarestr. 2. 50733 Tel: 0049-221-7609000 Fax: 0049-221-7609124
Amsterdam: Kinkerstraat 48 BG 1053 DX, Amsterdam/Nederland
Tel: 0031/206761 745
Atina: Venetozov 5 3rd Floor No: 7 Platin Kaniinos (Kaniinos Square) 10677
Athens-Greece Tel-Fax: 3648051
London: 2B Prince George Road London-N16
Tel: 0044/71/249578
Paris: 37 Rue Du Fbg Poissonnere 75009 Tel-Fax: 00 33142461294

BÜROLARIMIZ

"Yanlış Hesap Yapmayın... Öfkemizi Sınamayın" Tarihinizi, tarihimizi İNCELEYİN

Tarih, unutulmadığı sürece öğreticidir. Bellek kaybına yer yoktur tarihte.

İnsanlar, gruplar, hatta devletler unutulabilir, ama tarihin belleğinden hiçbir şey silinmez yine de. Ve unutmanın faturasını günü gelir, ağır ödetir tarih.

Devrimci Sol önderini tutsak alan Fransa şimdi ne yapacak? Paris'te Elysee sarayındakiler de şimdi kendilerine bu soruyu soruyorlar. Gizli servisin hazırlayıp önlere koyduğu dosyalar üzerinde derin derin düşünüyorlar.

Elysee'dekilerin dosyaları öyle uzun uzun incelemeleri gereksiz. Oradaki bir cümleyi kafalarına kazımalan yeterlidir: **"Devrimci Sol savundugunu yapan, yaptığını savunan bir harekettir."**

Devrimci Sol, önderinin tutsak alınmasından sonra Fransa'ya bir uyarıda bulundu. Özlü bir uyarıydı bu da. Fransa yanlış hesap yapmamalıdır.

Yanlış hesap Devrimci Sol'dan, Devrimci Solcuların ofkesinden dönecektir çünkü.

Herkesten ve her şeyden önce Elysee sarayındakiler tarihi unutmamalıdır. İki asın geride bırakış bir burjuva devletin hiç ama hiç unutmaması gereken şeyler vardır.

Tarihinizi, kaç yüzyıllık devletinizin arşivlerini inceleyin.

Tarihiniz hesap hatalarıyla doludur. Halkların, ulusal ve devrimci halk kurtuluş hareketlerinin gücüne ilişkin yaptığınız her yanlış hesap pahalıya mal oldu size.

Cezayir'i anımsayın, Vietnam'ı... Bıraz daha geriye gidin, Anadolu'ya, Maraş'ı anımsayın. 1920'lerin Anadolu'sundan nasıl kovulduğunuzu, Vietnam'dan nasıl palas-pandiras çekildiğinizi anımsayın.

Daha da geriye gidin. 1880'lere... O tarihlerden bir isim çıkacak karşınıza; **Leon Hartmann**.

Rus devrimcilerinin ataları ya da öncülerini sayılan narodniklerin, kendi zamanlarında "benzeri görülmemiş bir devrimci kahramanlık" sergileyen Narodnaya Volya (**Halkın İradesi**) örgütünün Leon Hartmann'ı...

Leon Hartmann'ı Rus muhbir ve ajanların da yardımıyla Fransa'da yakalayan büyük-büyük babalarının tarihe düşükleri notları, Rusya'daki Çar'ın "Leon Hartmann'ın Rusya'ya iadesi" için korkunç çirpınışlarıyla Fransa'ya yolladığı başvuru belgelerini ve Narodnaya Volya'nın yayınladığı çağrıları inceleyin.

Rus devrimcilerinin zamanın Fransa devlet başkanına gönderdiği mektupları, Narodnaya Volya temsilcisi Lavrov'un Fransa Millet Meclisi Başkanı Gabbetta ile yaptığı görüşmenin tutanaklarını, Victor Hugo'nun Fransa hükûmetine yazdığı açık mektubu inceleyin.

Ama en çok ve en iyi de, devlet arşivlerinin tozlu raflarında muhtemelen çürümeye yüz tutmuş dosyaların içindekileri değil de; kuşaktan kuşağa devrolup bugüne ulaşmayı başarmış, kenarlarındaki yaldızlarıyla, kâğıtlı ciltleriyle özenle bakılmış hatıra defterlerini inceleme-

siniz.

Zamanın Elysee sarayındaki, bir elleri yağda bir elleri balda yaşayan yöneticilerinizin günlükleri size tarihi anımsatacaktır.

Evet, özellikle o günlükleri inceleyin. Devrimci eylemlere, devrimci kamuoyunun baskılarına yer verilmeyen ama **"Saint Petersburg'daki saraylar havaya Elysee Paris'te sarayına sıranın gelmeyeceğini kim söyleyebilir?"** gibi kocaman soru işaretleriyle biten cümlelerle dolu **"soğuk iklimlerin estiği karlı uzak tepelerden"** masalarına ulaşan **"Narodnaya Volya"** imzalı bir mektubun ilklerine kadar tırettiği ellerle yazılmış günlükleri inceleyin. İnceleyin; o zaman, Leon Hartmann'ı daha bir ay bile dolmadan "ade" için yapıp tutuşan Çarın Rusya'sına doğru değil de İngiltere'ye uğrlayan atalarınızın hangi **"gelecek bilinci"**yle hareket ettiğini anlayacaksınız, anlayamasanız bile, **"korkulu rüya görmektense uyanık kalmak"** yolunu seçtiklerini göreceksiniz.

Tüm Avrupa'da büyük yankılar yaratmıştı bu olay. O zamanın Avrupa basınının deyimiyle **"yasadışı yaşayan komplotcular grubunun güçlü imparatorlukla yaptığı göğüs göğüse bir savaşı"** bu. Güçlü imparatorluğun göğsü dayanmamıştı. Narodnaya Volya'cılar tüm tarihsel dezavantajlarına, taşıdıkları tüm eksikliklere, hiçbir zaman devrimci bir halk hareketi olmayı başaramamalarına rağmen kazanmışlardı bu savaşı.

Tarihinizi inceleyin, yanlış hesap yapmayın.

Ve bir de, bir de **tarihimizi** inceleyin. 1970'li yılların başından bu yana ülkemiz sınıflar savaşına dangasını vuran ve egemenlerin o günden bu yana çok istedikleri halde tarihten bir türlü silemedikleri THKP-C ismini inceleyin. Sonra DEVRİMCİ SOL'ı...

Teorik, stratejik görüşlerini okuyabilirsiniz DEVRİMCİ SOL'un. Ama bunun ötesinde geleneklerini inceleyin Devrimci Sol'un. Ahlakını, cezaevlerindeki tarihini, adalet anlayışını inceleyin.

Verilen her sözün tutulduğu yazıldığı bu tarihte.

Yoldaşlarının tek bir kılına dahi verilen zararın hesabının tutulduğu vardır.

Burjuva tarihçileri bile "bu örgütün belleğinin çok güçlü" olduğunu yazarlar sık sık.

Tarihimizi inceleyin; bu hareketin "Güçlü'nün karşısında "aman", "umarı" olmayan bir geleceğe sahip olduğunu göreceksiniz. Ve bu hareketin düşmanlarının anladığı dilden konuştuğunu öğreneceksiniz.

Belleği güçlü olmayanlar, geçmişlerinden, dünyelerinden öğrenemeyenler tarih karşısında yenik düşmeye mahkumdurlar. Fransız emperyalizmi yanlış hesap yapmamalı. Tarihinden ve tarihimizden öğrenmeli ki, hiç bir çıkar hiçbir yarar, bir halkı, bir devrimci hareketi karşısına almanın verdiği ve vereceği "zarar"ı karşılamaz.

Politikada Bu Hafta

Sol, bugün tarih önünde önemli bir sınav veriyor

Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın Fransa'da emperyalizm tarafından tutsak edilmesi karşısında Türkiye solunun büyük bölümü bugün sessiz. Pek çok konuda olduğu gibi sahiplenme ve dayanışma üzerine çeşitli zamanlarda onlara sayfa yazı yazılayıp, işin teorisini yapmakla uzman olan sol, Dursun Karataş'ı sahiplenmek ve devrimci dayanışmayı geliştirmek için -değerye sınırlı kalan birkaç duyarlı yaklaşımın dışında- hemen hiçbir pratik adım atmadı.

Açıktr ki, devrimci bir hareketin önderliğine yönelik saldırı, doğrudan devrimci hareketin bütününe ve devrimci mücadeleye saldırdır. Bu nedenle devrimci önderlikleri sahiplenmek, bu bilinci geliştirmek ve dayanışma içerisinde aktif yer almak, devrimci hareketlerin, kişilerin üzerinde atlayamayacağı, hasır alta edemeyeceği bir sorumluluktur. Bugün emperyalizm tarafından tutsak edilen Dursun Karataş, emperyalizme ve oligarşiyi karşı mücadele eden devrimci hareketin önderidir. Hareketiyle ve halkıyla bütünleşmiş bir önderdir. Ona yönelik her saldırı işçilere, yoksul köylülere, bütün emekçi halkımıza; halkımızın mücadelesine; devrim için savasıp şehit düşen ve halen devrim için mücadele eden bütün devrimcilere saldırdır.

Ama görüyoruz ki, güdeleri devrimci mücadeledenin sorumluluklarından çok pragmatizme, fırsatçılığa odaklanmış olan oportünizm, oportünizminden geri adım atmıyor. Dursun Karataş'ın emperyalizme ve oligarşiyi karşı mücadele eden Devrimci Sol'un önderi olması -tek hasma bu neden dahi- sahiplenmek ve devrimci dayanışma içerisinde girmek için yeterlikten sol ne yazar ki diymuyor, görmüyor ve konuşmuyor. Devrimci gelenekleri ve değerleri sahiplenmiyor.

Peru'da Aydımlık Yol önderi Guzman tutsak edildiğinde komiteler kurup özgürlük kampanyaları kuranlar, bugün Türkiye devrimi için savasın Dursun Karataş için hiçbir adım atmıyorlarsa, hatta böyle bir saldırıya karşı köşelerinde yer dahi vermiyorlarsa bu davranışın altında yatan neden sorgulanmalıdır.

Sormak gerekir; acaba sol geleneklerini, değer yargılarını mı kaybetmiştir? Önderlikleri sahiplenme, devrimci dayanışma içerisinde olma bilinci mi tahrip olmuştur?.. Bu sorular aynı zamanda solun ahlaki açıdan sorgulanmasındır.

Devrimci harekette darbe olayıyla karşı karşıya kaldığımızda, hiçbir şekilde devrimci olmayan, kompto ve şiddete dayalı bir yöntemle hareket saldıran üç-beş urz düşmanını "devrimci dayanışma" söylevleri çekerek sahiplenmelerin, ikiyezdü ve fırsatçı olduklarını, devrimci harekete yönelik saldırılarda düşman saflarında cepheleştiklerini söylemiştik. Bu gerçek bugünkü tavrırlarla bir kez daha ortaya çıkmıştır. Dün darbecilik karşısında tam bir sahtekarlık örneği göstererek "devrimci dayanışma" bilincinin içini boşaltıp, anlamını tersyüz edenler bugün Dursun Karataş için hiçbir şey yapmayanlardır. Mücadele barutunu tüketmiş olan oportünizm, açıkçası Devrimci Sol'un saldırılara uğramasından rahatsız olmamakta hatta bundan memnun dahi olmaktadır.

"Çifte standart" sözcüklerini dillerinden düşürmeyen "insan hakları" kuruluşları da bu tablo içerisinde yer alıyor. 5. Olağan Genel Kurulu Faaliyet Raporu'nda, idama mahkum olan Yunuslu Riadh Makbouth'un iadesini engelleyen ameyyla yoğun girişimlerde bulundukların ifade eden İHD İstanbul Subesi, ne hükmetse, Dursun Karataş için hic ama hiçbir şey yapmadı. İHD, "patronlara yönelik saldırıdan insan hakları ihlali olarak değeriendirmeyecek miyiz" gibi örneker ortaya koyarken bugün kendi normlarıyla dahi "çifte standart"ı uygulayarak sessizliğin'ı koruyor.

Oportünizmin ve kendine demokrat diyen küçük burjuva aydınclardın bu suskunluğu devrimci hareketi hazmedememek, onun saldırıya uğraması karşısında düşmanca tavır almak değil de nedir? Devrimci değer ve geleneklerin yerini keskin bir pragmatizm ve fırsatçılık alıyorsa, bu, ahlaki olarak tükennmiş olmak değil de nedir?

Bugün Türkiye solunun büyük bölümünün içinde bulunduğu durumu başka türlü açıklamak ne yazık ki mümkün değildir. Sol, yarattığı bu olumsuz tabloyla tarih önünde, Türkiye ve dünya halkları önünde kötü bir sınav veriyor. Ve bu tabloyu sürdürdüğüçe, hastalıklı durumunu değiştirmeye çalışmadıkça, tükennmeye devam edecek, halklarımız önünde hesap vermekten, tarih önünde hanelenmekten kurtulamayacaktır...

Kendisine devrimciyin diyen, demokrat olduğunu söyleyen her anlayış ve kişinin önünde bugün **"Dursun Karataş'a Özgürlük"** sloganı güç verme sorumluluğu duruyor. Sol, devrimci ahlak, değer yargılan, gelenekler ve devrimci dayanışmanın sağlanması konusunda bugün tarih önünde önemli bir sınav veriyor.

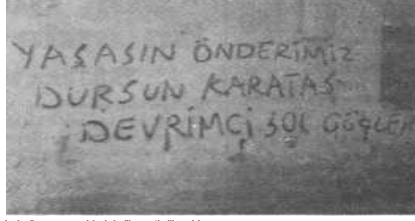
Devrimci Sol önderinin tutuklanması- nın ardından ülkenin dört bir yanından yükselen tepkiler, yaratılan uluslararası kamuoyu, arka arkaya gelen eylem haberleri kısıcası her şey önderlik gereği- nin bilince çıkarıldığını, Devrimci Sol al- tesinin önderliğiyle bir bütün haline geldi- ğini gösterdi dostla da düşmana da.

İşte böyle bir süreçte öne çıkan slog- an "Yaşasın Önderliğiyle Bütünleşmiş Devrimci Sol" oldu. Terside beklene- mezdi zaten. Bu sloganı haykırarak Dev- rimci Sol adının duyulduğu ilk günden beri onun gelişimine, her yeni süreçte yapılacak atılımlara, var olma savaşı ve- ridiği günlerde kanyıla kanyıla güç ver- niş, yol göstermiş bir öndere, komutana, öğretmene sahip çıkmaktır. Onunla, onun öğretkileriyle bütünleşmek ve on- dan öğrendiklerimizle savaşı daha da güç kelmektir.

Devrimci Sol Güçler "Yaşasın Önder- liğiyle Bütünleşmiş Devrimci Sol" sloga- nını her haykırırlarında, pankart olup astıklarında, varoşların sokaklarında duvar yazısı olup yazdıklarında hep bu gereğin altını çizdiler, çözmeye devam ediyorlar...

Önderliği Sahiplenmek Devrim Atesini Yükseltmektir

"İkiyüzlü suçlamalarla halkımıza ve yoldaşımıza karşı bugün bu saldırgan- lığın devanı edilmesine tahammülümüz yoktur. Fransa hükümeti öfkemizi sına- mamalıdır." Böyle demişti Devrimci Sol Avrupa Temsilciliği. Devrimci Sol Güçler de 16 ve 17 Eylül günlerinde yaptıkları gösterilerde bu uyarıyı bir kez daha tek- rarladılar. Devrimci Sol önderinin tutsak- lığının şümesi, Fransız emperyalistleri- nin bu şantajcı tavırda ısrarlı olmaları

kabullenemeyceklerini dile getirildi. Her gösteriden sonra yapılan üstlenmelerde artık Fransız emperyalistlerine ve oligar- şiye karşı dizginlenemeyecek hale gel- miş öfkenin izleri vardı. Ve uyarıyorlardı: "Fransa hükümeti öfkemizi sinamamalı- dır..."

Yaşasın gösterilerde Fransız hüküme- tine duyulan öfke kadar devrim ateşinin yükseltilmesi çabası da vardı. Kesilen yollarda yükselen molotofların alevi kav- ganın ve emperyalistlere duyulan öfke- nin daha da yükseleceği mesajını veri- yordu. Karanlığı aydınlatan her molotof öndere yollanan bir selam, devrim ateş- nin yükseltilmesine bir katkı ve Fransız emperyalistlerine de uyarıydı.

Yapılan gösterilerin haberleri birbirini izliyor ve arka arkaya geliyordu. İstan- bul'un birçok semti Albeyköy, Çağlayan, Bayrampaşa, Bağcılar, Yenimahalle... Gebze'de Mudurnutepe, Gaziler, Nene Hatun...

Devrimci İşçi Hareketi Önderi Selamladı

"Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş" sloganının duyulmasıyla birlikte caddde trafiğe kapatılmış, ellerinde Devrimci Sol önderi Dursun Karataş posterleri ve Dev- rimci Sol bayrağıyla göstericiler yola çı- kmıştı. Yer Eski Edirne Asfaltı Caddes- sindeki Sağlıkçılar Lisesi bölgesiydi ve tarih 16 Eylül saat 19.25'di.

Devrimci İşçi Hareketi'nin gösterisi "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş - Devrimci İşçi Hareketi" pankartının açıl-

masıyla devam etti. Sloganlar art arda patlarken en sık duyulan slogan "Öndere Selam, Savaş Devam" sloganıydı. Dev- rimci İşçi Hareketi önderi selamlarken savaşı nın da süreceği mesajını veriyordu. Gösterinin bitiminde üzerinde Dursun Karataş'ın bir portresinin de olduğu pan- kart ve Devrimci Sol bayrağı asıldı.

"Yaşasın Önderimiz... Yaşasın Halk Kurtuluş Savaşları"

Aynı saatlerde Çağlayan bölgesinde de bir gösteri vardı. Devrimci Sol Güçler bayraklar ve pankartlarla molotofların ateşiyle kesilmiş yolda gösterilerini yapı- yorlardı. Çevredeki halkın da yoğun ilg- isini çeken gösteri "Halkız Haklıyız Kaza- nacıgız", "Yaşasın Devrimci Sol, Yaşas- ın Önderimiz Dursun Karataş" slogan- ının arasında yapıldı.

Gösteri sırasında açılan Devrimci Sol bayrağı ve "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş, Yaşasın Halk Kurtuluş Savaşları" pankartı da gösterinin yapıldığı yere asılarak gösteri bitirildi. Gösteriden sonra gelen polis gösterinin yapıldığı yeri ban- larla çevirerek önce bomba araması yaptı, daha sonra da pankart ve bayrağı indirdi. Pankart bomba aramasının yapı- ldığı yaklaşık 1 saat boyunca asılı kaldı.

"Bunlar Devrimci Solcular..."

16 Eylül günü çeşli mahallelerde ya- pılan gösterilerin yankısı sürerken bu kez de 17 Eylül akşamı yapılan gösteri- lerin haberleri duyulmaya başladı. Bağ- cılar direnişine tanık olan Yenimahalle

halkı bu kez 17 Eylül'de Devrimci Sol Güçlerin önderlerine sahip çıkışlarını iz- ledi.

Bağcılar direnişini yaratan aynı karar- lılıkla, aynı inançla gösteri yapan Dev- rimci Sol Güçler'e gösterinin başından itibaren Yenimahalle halkının ilgisi yo- gündü. Yot yakıp trafik durdurulduğu- na sloganlar başladı, "Yaşasın Önderi- miz ..." sloganını duyan esnaftan birinin ilk tepkisi "Bunlar Devrimci Solcular, ön- derlerinin yakalanmasını protesto ediyor- lar." oldu. Bağcılar direnişinin sıcaklığını hala duyan bir başkası ise "Geceilerde üç tane arkadaşını öldürdü de ortalıkı duman ettiler. Şimdi de önderleri yaka- lanmış, polis bunları önüne falan çıkaz- maz" diye konuşmaya başladı.

Sloganlar art arda atılırken çevrede . toplananlar gösteriyi sonuna kadar ayrı- lmadan izlediler. Ve gösterinin bitiminden çok sonra gelen polisin estirdiği terörde yüz yüze kaldılar. Bu arada önderliği sa- hiplenen pankart asıldığı yerde bir saatte yakın durdu.

Gösteriler Sürüyor... Gebze'de Aynı Anda Üç Gösteri...

17 Eylül günü yapılan gösteriler bu kadarla bitmiyordu. Aynı saatlerde Al- beyköy'de de bir gösteri yapıldı. Devrimci Sol Güçler yine pankartları, bayrakları, ellerinde Dursun Karataş'ın posterleriyle gecenin karanlığını bir kez daha yıttılar.

İstanbul'da bunlar olurken İzmir Gebze'de ise aynı anda 3 gösteri birden ya- pılıyordu. Gebze'nin Mudurnu Tepe, Gaziler ve Nene Hatun mahallelerinde yapılan gösterilerde Devrimci Sol Güçler "Karia Yazılan Tarih Silinmez", "Önder- likle Bütünleşmiş Halk Savaşı Yenilmez" sloganlarıyla önderimizi, halk savaşımı- zın komutanını selamladılar. Bu gösteri- lerde de Devrimci Sol bayrakları, önderi- mizin resimleri ve onu selamlayan" pan- kartlar asıldı.

İstanbul'da Yoksul Semtlerin Duvarları Devrimci Sol'u ve Onun Önderini Selamlıyordu

"Yaşasın Halk Savaşımızın Önderi", "Yolumuz Önderimizin Yoludur", "Yaşas- ın Önderliğiyle Bütünleşmiş Devrimci Sol"... sloganları her semtte değişiyor ama hep aynı mesajı veriyordu. Emper-yalistler ve oligarşi devrimci harekete ve onun önderi Dursun Karataş'a istedikleri kadar saldırsınlar ya da karalamaya çalışsınlar Türkiye halkları, metropollerin yoksulları Dursun Karataş'ın önder, umut bildikleri Devrimci Sol'u da halkların kur- tuluş yolu olarak görüyorlardı. Ve bu ger- çek hiç değişmeyecekti.

önderin tutsak alınması oligarşide se- vinc, solun genelinde suskunluk yaratır- ken, Devrimci Sol Güçler'de, ülkemiz halklarında daha fazla sahiplenme, kav- gaya daha sıkı sarılmaıyı beraberinde getirdi. İlk tepki de duvar yazılamaları ol- du. Örneğin Örnektepe ve Albeyköy yazıların yoğunlaştığı iki bölgeydi ve Devrimci Sol Güçler tepkilerini "Fransa Emperyalizminden Hesap Soracağıız" di- yerek dile getiriyorlardı.

Devrim Ateşimiz Fransa'da Yanacak

Adana, Antakya, Antep... Her karışın- da Toros şehidi Tanık Koçoğlu'nun eme- ği olan Güney'in emekçi kentleri. Onlar

"Yaşasın Önderimiz, Yoldaşımız, Oğlumuz"

"Dursun Karataş'a Kayıtsız-Şartsız Özgürlük" diyen TIYAD'lı aileler, 21 Eyl- ülünü Sağlıkçılar Cezaevi önünde- di. Çocukları Dursun Karataş'ın serbest bırakılması için süresiz açık grevi ya- parken, aileler cezaevi kapısında "Ya- şasın önderimiz, Yoldaşımız, Oğlumuz diye haykırıyor, gösteri yapıyorlardı.

70'lik anaların elindeki "Halkla Bütün- leşmiş önderlik Tutsak Edilemez" pan- kartına saldırdı polisler. Ama karşılarınd- a ellerinde bastonlarıyla kendilerine di- renen yaşlı insanlar vardı. Aileleri zorla gözaltına aldılar ama "Yaşasın önderi- miz Dursun Karataş, Yaşasın Devrimci Sol" sloganlarına engel olamadılar.

Neden Dursun Karataş diyen işken- ceciler, ağıdılarının payını "Dursun Kara- taş halkıyla, bizimle bütünleşmiş bir di- renme semboldür. Öğretmendir, komu- tandir. Onu Fransız emperyalizmi de dahil hiçbir güç halkından ve bizlerden

koparamaz. Savaşı, savaşmayı, baskı- lar karşısında direnmeyi ondan öğren- dik. Sindi de onun özgürlüğüne kavuş- ması için çocuklarımızla birlikte müca- dele edeceğiz" diyen ailelerden aldılar. Cezaevi önünde başlayan direniş ka-

rakolda da sürdü. 70'lik Kudi anamız, Hatice Erdoğan, Melek Akkaya, Nadire Çelik ve diğerleri zafer şarşerleriyle dim- dik çıktılar düşmanın yuvaşından. Ön- derlen, yoldaşları, oğulları yine onlarla birliktaydı...

Devrimci Sol önderini sahiplenen TIYAD'lı ailelerin cezaevi önünde önyüğü gösteriye tahammül edemeyen polis, onlara saldırarak gözaltına aldı.

tünleşmiş Devrimci Sol

da "Önderimiz Özgürlük" dediler, yazdıkları duvar yazılarında, astıkları pankartlarda, bayraklarda.

19 Eylülde **Adana Ziyaapaş Mahallesi...** Devrimci Sol Güçler önderliğiyle bütünleşmiş bir hareketin insanları, ailemizin üyeleri olarak uyarıyorlar. Fransız hükümetini. Ve diyorlar ki "Devrim Aleşimiz Fransa'da Yanacak", onu diğer yazı-lamalar izliyor. Bir sonraki gün bu kez Devrimci Sofun orak-çekikçi bayrakları sülüsünü aynı mahallede duvarlar.

Adana'dan iki gün sonra 21 Eylülde **Antakya Samandağ'da** "Tanrı Kani, Zafiri Kurşunla Yazıyoruz" diyor Devrimci Sol Güçler. Sesleri karşılıksız kalmıyor. Bu kez yankılanan ses **Antakya'nın Dursunlu Köyünden** "Önderimiz Dursun Karataş'a Özgürlük", "Önderimize Uzanan Elleri Kiracağız"

Bununla bilmedik Antakya'daki eylemler, 22 Eylül sabahı **Armutlu Mahalle-si'ne**, bir gün sonra da **Park** civarına asılan "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş" pankartlarıyla Devrimci Sol Güçler eylemlerini sürdürüyordu.

Antep'te de Devrimci Sol Güçler yazılamaları vardı. Şehrin 10 ayrı yerine yapılan yazılmalarda önderliği selamlayan Devrimci Sol Güçler "Önderimize

Devrimci Mücadelede Memurlar da tepki gösterdiler önderin tutuklanmasına. Ve tepkileri 23 Eylül sabahı asılan bir bombalı pankart oldu. **İstinye Poligon Mahallesi Kazım Karabekir İlköğretim Okulu'na** asılan pankartta "Önderimiz Dursun Karataş'a Kalkan Elleri Kiracağız" sloganı vardı. Devrimci Mücadelede Memurlar önderliğiyle bütünleşmiş bir ailenin üyesi olarak öfkelerini Fransız emperyalistlerine haykırıyorlardı astıkları bombalı pankarta.

İstanbul DGM'de Gösteri ve Tutsakların Kuşlanması

İstanbul DGM'de görülen 17 Nisan davasının 21 Eylüldeki karar duruşmasında tutsaklar Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın tutuklanmasını protesto eden bir pankart açmaya çalıştılar. Tutsakların protestosuna engel olabilmek için DGM savcısının da özel çaba göstermesi yanında, askerler de tutsaklara saldırarak salonları zorla dışarı çıkardılar. DGM salonunda pankart açılmasını engellemeye çalışan savcı, tutsakların yaratıcılığı karşısında aoz kalmaya mahkumdur.

Çünkü salonda yapacakları protestoları engellenen tutsaklar, cezaevine geri götürülürken, Beşiktaş pazarının önünden geçtiklerinde yaptıkları kuşlamalarla önderiğin tutuklanmasına karşı tepkilerini dile getirdiler. Benzeri kuşlamaların Devrimci Sol tutsaklarının duruşmalarının olduğu günlerde de tekrarlandığı biliniyor.

Kalkan Elleri Kiracağız" diyorlardı, 22 Eylül günü yapılan yazılmalarda daha sonraki günlerde de sürdü.

Güneyle "Dursun Karataş'a özgürlük" sloganları yükselirken aynı günlerde, aynı umudu selamlayan ve "Yaşasın önderimiz..." diye başlayan duvar yazıları **Eskişehir Gündoğdu (Takkatli) Mahallesi'nde**, **Bursa'da** ve **Anadolu'nun birçok yerinde** duvarlara özenle işleniyor. Üçüncün dört bir yanında Devrimci Sol Güçler umudun bayrağını ve kavgayı yükseltiyorlar.

Gözetlince alınmaları da var. **Manisa Sahil'i'nde** "Dursun Karataş'a Özgürlük" diyen bir Devrimci Sol Güçler pankartı asıldığı gerekçesiyle 17 Eylülde Ali Haydar Çelik adlı öğretmen ve 4 kişi daha gözaltına alınıyor. Polis önderin sahiplenmesini haznedemiyor. Bir de bombalı pankartlar karşısında aoz kalmaya dayanamıyor, tipki 20 Eylül sabahı **Gebze Güzeteppe Zara Mahallesi** halkını selamlayan "önderiyle Bütünleşmiş Halk Savası Yenilmez/Karla Yazılan Tarih Silinemez-Devrimci Sol Güçler" pankartı gibi. Benzeri bir pankart da 22 Eylül günü **Alibeyköy Sahil Yolu Cemevi** karşısına asıldı. **Devrimci Mücadelede Memurlar Bombalı Pankart Astı**

Devrimci Sol ailesinin tüm üyeleri gibi

22 Eylülde Buca, 23 Eylülde de Bursa Cezaevi'ndeki tutsaklar katıldılar. Devrimci Sol tutsaklarının önderin serbest bırakılmasına kadar süresiz olarak sürdüreceği açık grevi diğer cezaevlerindeki Devrimci Sol tutsaklarının da katılımıyla giderek genişliyor. Bu tavır tutsakların Fransız emperyalizmine karşı aldığı ortak tavrın adı oldu.

Arka arkaya başlayan süresiz açık grevleriyle önderiğin sahiplenilmesi ya da önder için süresiz açığa yatmak... Bunun anlamını da Çanakkale E Tipi Cezaevi'ndeki Devrimci Sol tutsakların şöyle ifade ediyorlar: "... gücümüzü haklılığımızdan, önderimizin yıkılmaz, sarsılmaz iradesinden, yol gösterici politikalarından ve halka, sosyalizme olan inancımızdan aldık. Bu güçlüğümüzle, haklılığımızla değerler yaratık.

Bu değerleri kanla ve ateş çemberinin orta yerinde sahiplenerek inanç ve cesaretle yaratık. Yaratılan değerlerin her hücresinde, önderimizin emeli ve ıstığı vardır. Bu nedenle zafer anımızda, sevinçte ve aoda hep onunla bütünleşerek yürüdük. Bugün önderlik, Devrimci Sol kadrolarıyla etlemek gibi bütünleşmiştir..."

OKURLARIMIZ

Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın emperyalist Fransa tarafından tutsak edilmesini protesto ediyor, Devrimci Solcularla birlikte süresiz açık grevi yapıyor.

Ülkemizde birlikte mücadele etme, dayanışma geleneği yok. Dayanışmanın yerini pragmatizm almış, bir kufur-karalama edebiyatıdır sürüp gidiyor.

Peru'da Guzman tutuklandığında ülkemizde birçok devrimci-demokrat olayı protesto ederek Guzman'ın serbest bırakılması için dayanışma komitelerinde yer aldılar, mesajlar yayınladılar. Bugünse hemen yanı başımızda bir devrimci hareketin adı direnişlerle birlikte anılan önderi emperyalistlerce tutuklanmış durumda. Guzman için devrimci dayanışma gösterileri şimdiki bu olaya ilişkin daha fazla dayanışma içerisine girmeliler.

Direnmek, mücadele etmek onurdur, bu onura sahip çıkalım.

Bahattin Subaşı Ekim Davasından Bağimsız Bir Devrimci Tutsak

KAMUOYUNA

Devrimci Sol önderi Dursun Karataş Türkiye cezaevlerinde 10 yıl boyunca işkence baskı ve zulme karşı siyasi onur ve kimliğine sahip çıkarak, inançlarıyla, direnişleriyle, savaşıyla örnek olmuş halkların yiğiti bir evladıdır.

Tüm dünyada emperyalizm, ezilen halkların kurtuluş mücadelesini bastırmak, yok etmek için saldırganlığında sınır tanımıyor. Bu saldırganlığın bir parçasını da devrimci önderlerin ve savaşıların tutuklanmasını ya da katledilmesi oluşturuyor.

Emperyalizmin bu saldırganlığına karşı, emekçi halkların kurtuluşu için emek harcayan, canlarını ortaya koyabilen, devrimci ilke ve değerlere bağlı devrimcilerle sahip çıkmak vazgeçilmez bir devrimci sorumluluktur.

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nden Devrimci Sol, TKP/ML-TİKKO, TKP-E Davası Tutsakları

Merhaba,
Değerli önderimiz, öğretmenimiz ve can yoldaşımız Dursun Karataş, Fransız emperyalistlerince tutsak edilmiştir. Sınıf mücadelesinin kazgın pratiğinde şehit düşmek kadar, düşmanın eline tutsak olarak düşmek de vardır. Emperyalistler ve onun yerli işbirlikçileri bunu yapmakla onu aramızdan koparmak gibi bir hayale kapılabilirler. Ama, unuttukları tek şey vardır ve bunu asla anlayamazlar. Onun manevi gücü, yol göstericiliği, ölümsüz yoldaşlık ilişkileri ve bize armağan ettiği ve halk kurtuluş savaşımızda bize rehberlik edecek değerlerdir. Bu, binlerle, on binlerle bütünleşmiş, kadro ve kitleleriyle bütünleşmiş bir önderliğin sonsuza kadar yaşayan ve yavaşayacak olan tarihsel misyonudur. Bu misyon asla yok edilemez. Ne emperyalizmin, ne de onun yerli işbirlikçilerinin buna gücü yetmeyecektir.

**YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KABATAŞ!
ÖNDERİMİZE ÖZGÜRLÜK!**

TÜRKİYE'DE

TEPKİLER

FRANSIZ

BÜYÜKELÇİLİĞİNE

YONELDİ

Bugüne kadar gerek

se Dursun Karataş'ın

ailesinin yaptığı baş-

vuvarlar dışında ceza-

evlerinden, tutsak aile-

lerinden, çeşitli kuşu

ve kurumlardan da

onlarca yazı geldi

Fransız Büyükelçiliği'ne.

Hepsinde de

önderin serbest bırakılması

istegi ve önderimize gelecek en

kuçuk bir zararın da

hesabının mutlaka

ödetileceği uyarıları

vardı.

"Böylesine onurlu

bir mücadelenin önderi

olmayı yaşamıyla, mücadelesiyle

hak etmiş yiğiti bir devrimci.

Böyle diyorlardı

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ndeki

Devrimci Sol tutsaklarının yakınları.

Fransız Büyükelçili-

Devrimci Sol Güçler:

"Yine seninleyiz"

Önderliğe sahip çıkmak, ona yönelen saldırıyı etinde kemiğinde hissetmek ve ondan öğrendiklerimizle yarınlarımızı, Türkiye Halklarının kurtuluş düşünü gerçekleştirmek için; onunla bütünleştiğimizi dosta-düşmana bir kez daha göstermek için bir kez daha bir araya geldik. Yer İstanbul, Bayrampaşa, 23 Eylül... Önderliğe bağlılığımızı, oligarşiye ve emperyalizme duyduğumuz öfkeyi haykırmak için sabırsızız. Herkes gösterinin başlayacağı saniyeleri sayıyor. İlk işareti vermeye çok az kaldı. Hepimiz dağılmış bekliyoruz. Zaman geçmek bilmiyor...

"Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş!"
İlk sloganla birlikte atılıyorz yola. Bir yandan düzenli kortejimizi oluşturunca, bir yandan da slogana güç katıyor, hep birlikte haykırıyoruz: "Yaşasın Önderimiz..."

Pankartlar açılıyor birbirini ardı sıra. En önde büyük bir pankart taşıyoruz. "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş-Devrimci Sol Güçler" yazıyor pankartın üzerinde. **Pankartı taşıyanlar yoksul**

gecekondu bölgelerinden birinden gelmişler ve en önde önderimizin adını taşıyan pankartın sorumluluğunu almaktan gurur duyuyorlar. Her hallerinden yürüyüşlerinden bile belli duyguları. Kortej düzenlendi. Gösteri büyük bir disiplin içinde başladı. Güvenlikten görevli arkadaşların başlarında poşular var. Tıpkı Filistin'in intifada savaşçıları, Cizre'nin, Nusaybin'in Serhildan gençleri gibi sarınmışlar poşulara, görevlerini yapıyorlar. Bir anda alevler yükseliyor yerden. Alevler emperyalizme öfkemizi dile getiriyor. Alevler önderimizi selamlıyor.

Molotoflarla kesilen yol alevler içinde yanıyor. Kitle yürüyüşe geçtiğinde bildiriler, kuşlamalar dağıtılıyor. Çevrede toplanan ve gösteriyi şaşkın bakışlarla izleyen halk, gösterinin nedenini çok kolay anlıyor. Çünkü en öndeki pankartı izleyen ikinci pankart 13 Eylül günü Kadıköy Meydanına asılan pankartın küçük bir kopyası. Ve yine önderimiz, öğretmenimiz, komutanımız düşmanlarını yargılamaya devam ediyorlar. Yine aynı görüntüsü var pankartın üzerinde, düşmanlarına korku salan ve Türkiye halklarına umut olan

Gösteri bittiğinde önderimiz Devrimci Sol bayrakları arasında yol göstermeye devam ediyordu.

Anlı şanlı bayrağımız yine yükseklerdeydi.

Gösteri başladığında "Önderimiz Dursun Karataş'a Özgürlük" sloganları da yankılanmaya başlamıştı. Yolu kesen molotof ateşleri, yapılan kuşlamalar, açılan pankart ve dövizler, atılan sloganlar öfkemizi, kinimizi biliyor, önderimizi sahiplenme bilincimizi gösteriyordu.

görüntüsü...

"Türkiye halklarına umut olmak..." 16 yıllık mücadelenin sonunda hiç tereddütsüz "Türkiye halklarına umut olmak" deyimini kullanıyoruz. Umud olmak, bedeller gerektirir, bunu biliyoruz. Ve defalarca bu bedelleri ödemiş ve her sınavdan yüzümüzün aklıyla çıkmış bir siyasi hareket olarak umut olduğumuzu söylüyoruz. Bunun gururunu ve sorumluluğunu taşıyoruz. Bugünlere gelmemizde en büyük emek şehitlerimizin ve önderimizin. Bunu bilen düşman da önderimize, şehitlerimize saldırıyor. Asılsız karalamalar, yalan haberler, polis senaryoları hep tertemiz tarihimizin onur abidesi olan şehitlerimizi ve önderimizi, o büyük öğretmenimizi kirletebilmek için. Yıllardır süren bu karalamalara bir de içimizden katılanlar oldu: Darbeciler... O ihaneti de vendik, çünkü umut olmak halkla birlikte olmak demektir. Ve biz halkla birlikteydik, biz halktık.

Gösteriye her alandan katılanlar yar. İşçiler, gençler, memurlar, gecekondu emekçileri, sanatçılar... Kimlikleriyle tanıtıyorlar kendilerini. Liseli Dev-Genç, Devrimci İşçi Hareketi, Devrimci Mücadelede Memurlar, Devrimci Mücadelede Sanatçılar ve Devrimci Sol Güçler... "Umudun Adı Devrimci Sol" diye haykırılıyor en yüksek sesle. Ve ardından sahiplenişin sloganı patlıyor: "Önderimize Kalkan Elleri Kıracağız!"

Pankartlarımızı, bayraklarımızı meydana bakan kepenklere asıyoruz. "Dursun Karataş'a Özgürlük" dövizleri hala elimizde.

Yıldırım Mahallesi durağının yakınlarındayız. Bayrampaşa merkeze doğru sloganlarımızla yürüyoruz. "Karadeniz'de, Toroslar'da, Kürdistan Dağlarındayız..." 100 metre kadar ilerliyor kortejimiz, geldiğimiz yerde ikinci bir gösteri... Eylemi bitireceğiz artık. Bu arada resmi bir polis ekibi geliyor. Güvenliği alanların öfkesi karşılıyor onları...

Emekçi halkımızı selamlayan bayraklarımızı, önderimizin resmini ve daha da yükselen alevleri bölgede bırakarak bitiriyoruz **gösteriyi. Şan olsun Devrimci Sol Güçlere... Şan olsun önderimize. Yine önderimizleyle. Emperyalizm ve oligarşi görsün ki, kavga sürüyor. Bilin ki, kavga büyüyecek.**

Özgür Ülkenin "Mücadele"ye husumeti "Dursun Karataş'a Özgürlük" ilanına sansür koyan mantık kimden yanadır?

Özgür Ülke gazetesi yöneticileri, devrimcilere karşı ilkesiz, pragmatist ve dostça demerin mümkün olmadığını tavrlarını sürdürüyor.

22 Ağustos tarihli sayılarında "Okuyucuya Rapor" başlıklı bir yazıda, dostu-düşmanı birbirine karıştıran, devrimcilerle karşı-devrimcileri yan yana koyup çalاکalem "suçlayan" sözlerine rastlamış ve kendilerinden devrimcilere karşı açık olmalarını istemiştir.

Ama Özgür Ülke'nin bu eleştiriyi dikkate almadığına, dostu-düşmanı birbirine karıştırmaya devam ettiğine bir kez daha tanık olduk.

"İlan Almıyoruz"

Geçtiğimiz hafta içinde Özgür Ülke gazetesine bir ilan verilme istendi. İlan, Fransızda tutuklanan Devrimci Sol önderi Dursun Karataş ile ilgiliydi. İlan senisindeki görevli kişi ilanı almayacaklarını belirtiyordu. Bir yanlışlık mı var düşüncesiyle Özgür Ülke yöneticileri telefonla arandığında, yine aynı cevap alındı. Dursun Karataş'la ilgili ilanı kesinlikle almayacaklarını belirtiyorlardı.

Evet, bir tavrı söz konusu idi. Devrimci hareketin önderi Fransız'da tutuklanıyor ve Türkiye hükümeti iade için tüm olanaklar ile seferber oluyorken, Özgür Ülke yöneticileri, bu gelişmeleri biddikler halde, destek olmak şöyle dursun, ilan almayarak bize sırtlarını döndüyorlardı.

Özgür Ülke birçok siyasi çevreden ilan alıyordu. Bunlar arasında Tahkim" ve "Tahrat gibilerin de olması, Özgür Ülke'nin siyasi çevre konusunda oldukça "geniş" olduğunu gösteriyordu. Öte yandan "Önderimiz İbrahim Kaypaklıya" sözleri ile başlayan çeyrek sayfalık ilanlar almışlardı. Keza, PKP Genel Sekreteri Guzman için aldıkları ilanlar da vardı.

Özgür Ülkenin Gerekeşsi Neydi?

Konusmaya gittiğimiz Özgür Ülke gazetesinin yetkilisi, gazetelerinin habercilik anlayışına ve Özgür Ülke'nin davalarına giren kimi avukatlara yönelik Mücadele'nin yaptığı eleştirilerin haksız olduğu ve eleştiri sınırını aştığı için ilan almadığını söylüyordu.

Mücadele ve Çevresine Tavrı Almışlardı

Biz, küçük burjuva milliyetçi hareketi, eleştirilerimizi de ortaya koyarak özellikle silahlı mücadele konusunda aldıkları tutumlarıyla desteklediğimiz açıkça ilan eden ve bunu söylemekle kalmayıp pratikte gösteren bir anlayışın parçasıydık. Yani kimileri gibi "karşı-devrimci" diye nitelemedik. Ama yanlış olan politika ya da tutumlarını her zaman eleştirdik. Bu ülkenin topraklarına aydınlaştığımız şekilde basan, her türlü şabloncu küçük burjuva anlayışı reddeden bağımsız devrimci politikamızda, eleştirilerini içinde gizleyip sakıncaklık yaparak Kürt küçük burjuva milliyetçi hareketinin etkilerine tutunarak ayakta kalmaya çalışanlardan ayrı düştük. Açıkça yapılan eleştiriyi dostlara verilen değerin bir ifadesi olarak gördük.

Özgür Ülkeye de devletin saldırılan karşısında tüm gücümüz ve olanaklarımız ölçüsünde sahip çıkan, ama hata gördüğümüzde eveleyip gevelemeden dosdoğru eleştiren bir tutum izledik.

Bu tutum ve düşüncelerimize Özgür Ülke okuyucuları da tanıklır.

Böyle olduğu halde bu eleştirileri kendilerine yönelik bir saldırı gibi görüp tavrı almanın "gerekeşsi" haline getirildiler. İlk sayılarında "Okuyucu bizi eleştirsin, eleştiride hoşgörü göstermesin" gibi gerçekten kendine güvenen ve samimi görünüş sözler etmelerine rağmen, bu sözlerinin tam tersi davrandılar. Eleştirilere bu ölçüde tahammülsizlik, ya kendine güvensizlik ya da bumu havalarda olmanın bir ifadesidir.

Avukatlarına Eleştiri Özgür Ülkeyi Neden Bu Kadar Etkiledi?

Avukatlarına yönelik eleştirilere gelince, aslında sözlerimizin çok değil az bile olduğu ortaya çıktı. Biz o yazıyı yayınladıktan sonra, bir kısmı tutuklu yazarlarından bu avukatlardan bazılarının yeni marifetlerini de öğrendik. Gerekirse yazsazdık. Bunlar bir tarafta, avukatlara "kontradit" demedik, deseydik eleştirmedik, kontrolara aldığımız tavrı alırdık. Onların "demokratik" iddialarını sorguladık. Şimdi de söylediklerimizi doğrulayan gelişmeler yaşıyoruz.

Osman Ergin için yazdıklarımıza fena halde bozulmuşlar. Avukat Ergin, daha önce Devrimci Sol için hiç olumsuz söz söylememiş, ama bu yazdıklarımızdan sonra o bile olumsuz konuşmaya başlamıştı!

Biz ne yazmışsak çıkıyor; dedik ki, Devrimci Sol toplu davasından azadılmayı kendine yediremeyen Osman Ergin, sinsi yapısıyla gizli den gizliye Devrimci Sol husumetini sürdürdü.

Şimdi de hakkında yazı yazdık. Bize karşı yine en küçük bir sözüne ve tepkisine rastlamadık. Ama kini gidip özgür Ülke yöneticilerine kusmuş ve yalan söylemiş. Sanki daha önce Devrimci Sol'a husumeti yoktu da bu yazımız üzerine başladı gibi göstermiş. Doğrusu onun için "hiç kimseye catmaz, hele açıktan tartışmasına ise neredeyse tanık bile olunmamıştır" derken, "Onun hep kınını kuskam için fırsat kolladığını" söylerken ancak bu kadar isabetli değerlendirme yapılabildi. Adam kendisi için söylenenleri 3-5 gün içinde teyit etti. Özgür Ülke gazetesinin davalarına girmesi Özgür Ülke yöneticilerinin gözünü boyamış anlaşılabilir.

Osman Ergin gibilerinin husumetini önemsemiyoruz. Ama halk saflarında görüldümü, değerlendirdiğimiz bir yayın mevzinin böylesine küçük hesaplarla yanlış yapması, devrimci hareketle husumetle yaklaşması sadece halklarımızın mücadelesine zarar vermektedir.

Her türlü müdahalenin karşısında olmak demokratlık değildir

"Savunma hakkının korunması ve geliştirilmesi ilkesi derneğimizin asıl amaçları içinde bulunduğundan ve birer avukat olarak mesleğimizin icrasında her türlü müdahalenin karşısında olduğumuzdan, meslektaşlarımızla yönelik bu haksız tavrı reddediyoruz."(abc)

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu, 13 Eylül 1994 günü yaptığı basın açıklamasında bu ifadeleri kullandı. 107. sayımızda yayınladığımız "Kontranın 'demokrat' avukatları" başlıklı yazımıza ilişkin olarak yapılan açıklamada ayrıca, sözü edilen avukatların "demokratı mücadelesinde aldıkları yer itibarıyla de hak etmedikleri bir tutuma muhatap edildikleri", yazımızın "siyasal nitelikte bir eleştiri yazısı sınırlarını aşarak... kişiliklerini rencide edecek düzeye" ulaştığı vurgulanıyordu...

Öncelikle CHD yöneticilerine sormak gerekir; avukatlığı ya da başka bir mesleğe yönelik her türlü müdahalenin karşısında olmak hangi anlayışın ürünüdür? Böyle bir tavrı demokrasi mücadelesinin neresinde yer alır?

Biz söyleyelim; bu anlayış, sınıf bakış açısından yoksun küçük burjuva aydın anlayışdır. Mevcut statükoları korumak istediğinden dolayı haksızdan yanadır ve geridir...

Aynı mantıkla bakıldığında, bilimsel araştırma adına insanlık suçu işleyen Nazi doktorlarının aklanması gerekir. Ya da yalnızca mesleklerini icra eden tarih öğretmenlerinin tarihse gerçekleri göz göre göre çarpıtılması da bu mantığa göre hoş karşılanmalıdır. Çünkü meslekleri, sınıf bakış açısından, halkın-insanlığın yanında olup olmamaktan bağımsız kabul edildiğinde, her türlü müdahalenin karşısında olmak da kendi içinde tutarlılık kazanmaktadır...

Benzer şekilde, "eleştirinin siyasal niteliği asip kişilikleri rencide edecek düzeye ulaştığı" değerlendirmesi de diyalektikten ve sınıf bakış açısından yoksun bir mantığın ürünüdür.Böyle bir anlayışla "iyi kişilikli" patronlar hatta faşistler bulmak da zor olmayacaktır.

Küçük burjuva aydın anlayışı, haki-hak-

sız ayrımı yapmadan herkese aynı davranmayı savunur ve haki-haksız çatışmasına müdahale etmeyerek mevcut statükoyu korur. Oysa demokrat olmak, demokrasi mücadelesinde yer almak öncelikle ezilen emekçi kitlelerden, halktan yana yer almayı gerektirir. Bu gerçek reddedildiğinde, her türlü müdahalenin karşısında olduğunda demokratiğin içi boşaltılarak, burjuva demokrasisi savunulmaktadır.

Biz devrimciler, burjuva hümanizmini de, burjuva demokratiğini da savunmuyoruz ve buna karşı mücadele etmeyi de kaçınılmaz görevimiz kabul ediyoruz. Değerlendirmelerimiz, adalet eltiğimizi, suçların ya da hataların, bilinge ya da bilinçsiz bir şekilde yapıp yapılmadığını, bunda israrlı olupun olunmadığını, haklarımızın olumlu-olumsuz değer yarglarını, eğilimlerini, geleneklerini, devrimci bilinç düzeylerini vb. birçok koşulu dikkate alarak şekillenmektedir. Sözü geçen avukatlara ilişkin değerlendirmelerimizi 107. ve daha sonraki sayılarımızda ifade ettiğimiz için tekrar etmiyoruz. Ancak şunu bir kez daha ifade etmekte yarar görüyoruz: Bilinçli bir şekilde Devrimci Sol düşmanlığı yapılmasına, hangi etiket altında olursa olsun halk düşmanlarının savunuculuğuna yapılmasına göz yummayacağız. Çünkü bizim değerlendirmelerimizi, adalet anlayışımızın opotüneme bulanmış solun günlük çıkarlar güden, popülizt bir mantıkla herkese şirin görünmeye çalışan anlayışı değil, emekçi halkımızın ve devrimin çıkarları belirlemektedir.

Devrimciler, demokratlar ve emekçi halkların yanında olan gerçekten "çağdas" avukatlar, hem kontra savunuculuğu yapıp hem de "demokrat" geçinlelerin gerçek yüzlerini oldukça iyi bilmektedir. Bugün huzursuzlanmaları orada, burada hala devrimci hareket aleyhine atıp tutmaları ve bağınıp çarpırmalarının nedeni bunun daha geniş bir kitle tarafından anlaşılması korkusudur. Çünkü teşhir ve tecrit olduklarında, kiylüzülükleri, sahtekarlıklar ortaya çıktığında, demokrat kamuoyunu madden ve manen sömürülebilmeleri mümkün olmayacaktır.

İstikrarlı bir düzen savunucusu Cumhuriyet gazetesi

Cumhuriyet gazetesi dünyaya "Atatürkçülük" penceresinden bakar. Etrafını gökdelemlerin sardığı tek katlı bir evin perspektifine sahip olan bu "pencer" ne mahalleli görür, ne yaşadığı mekeldir.

Ülkenin bir kısmı ateş içindedir, yakılan ve boşaltılan köyler, kurulan toplama kampları, bombalanan dağlar, ormanlar, işkenceler, katliamlar, kısıcası Kürdistan gerçeği. Cumhuriyet'in penceresinden görünmez, saflarında yer almaz. Kürt halkının ulusal taleplerini dünyanın sağır sultanları bile duyduğu halde Cumhuriyet duymaz, yazmaz. Ona göre sadece "Güneydoğu halkının bazı sıkıntıları istismar edilmektedir.

Gözetilinde "kayıplar", işkenceler, evlerde sokaklarda kurşunlanan insanlar yüzünden Türkiye, insan hakları ih-

lallerinde dünyanın önde gelen ülkeleri arasına girmiştir. Sendikacılar, öğretim üyeleri, yazarlar, müzisyenler yazdıkları makaleler, kitaplar ve söyledikleri türküleri nedeni ile demir parmaklıklar arkasına alılır. Ama Cumhuriyet'in kudemli bir yazarı cumhurbaşkanının "basın özgürlüğü" gününde dağıttığı ödülü alarak, bu sahtekarlığa ortak olmaktan geri durmaz.

Her türlü holdingin, düzen kurumunun vb.hin parayı bastırıp ilan verebildiği Cumhuriyet gazetesi, devrimcilerin verdiği "Dursun Karataş'a özgürlük" başlıklı ilanını kabul etmeyerek, mevcut düzeni savunma konusundaki istikrarını teyit etti. İlanı vermek isteyenler böylesi bir tavrı bekiyorlardı, bu nedenle şaşırmadılar. Yaptıkları girişim, bu tek kaddi evin devleti ofutunu bir kez daha tanımak için vesile oldu.

Bu sınavı da başarıyla vereceğiz Şimdi işlerimize daha sıkı sarılmalıyız

Devrimi hareketin adım adım, sabır, inanç ve kararlılıkla savaş sürdürmesi, gelişmesi, savaşmayı öğrenerek öğretmesi zorlu bir sürecin sonunda oldu. Bugüne oligarşinin dayattığı ve boyun eğdiğimiz için kullandığı bütün yöntemler reddedilerek, ahlakımıza, hukukumuz ve şehitlerimizin yarattığı değerlere kadar kazandığımız her şeyi yok etme isteğine karşı mücadele edilerek geldi. Yaşadığımız onca şeye rağmen, ayak seslerimiz giderek güçleniyor ve düşman daha fazla rahatsız oluyor. Devrimi hareketin önderinin tutsak alınmasından sonra atılan sevinç naraları, aslında bu rahatsızlığın boyutlarını gösteriyor.

Savaşa çarpanan iki irade birbirini tamamen ortadan kaldırmak için elindeki tüm olanakları kullanırken, asıl olarak idareleri teslim almayı hedefler. Bu anlamda oligarşinin, emperyalizmin gerçekleştirdiği her saldırı esas olarak devrimci iradeye zarar veremeyi hedefler. Şimdi de açtıkları psikolojik savaş farkı bir amaç taşımıyor. Ancak bu kez, hiçbir şansın olmadığını biliyorlar. Tıpkı daha önceki olduğu gibi... Çünkü oligarşi de, emperyalizm de "ONDAN ÖĞRENDİĞİMİZ SAVAŞI HIÇ TEREDÜD ETMEDEN UYGULAYARAK GELİŞTİRECEĞİZİ BİLİYOR."

Önderliği Sahiplenmek Savaşı Sahiplenmektir

Devrimi hareketin kadroları, taraftarları, tüm mücadele tarihleri boyunca karşı karşıya kaldıkları ihanetleri, zorlukları, güçlükleri aşarken, tavrlarını belirleyen temel bir duygu vardır: Sahip-

Önderimizin bize öğrettiklerini örnek alıp uyguladıkça, daha iyi koşacak, daha iyi savaşaacağız. Çünkü Onun yaşamında kavgaanın şurasından burasından tutayım anlayışı değil, pratiğin içinde ve en önünde olmak vardı. Onun tutsak düşmesi kuşkusuz çok büyük bir dezavantajdır. Ancak biz. Ondan öğrendiklerimizi Ona yakışır bir şekilde pratiğe uyguladığımızda, emperyalizmin bu fırsatını başarıyla dönüştürebiliriz. Bu bizim için bir sınavdır. Eskişinden bin kez daha kararlı, daha uyanık, daha cesur, daha soğukkanlı bir şekilde görevlerimizi yerine getirdiğimizde, kendi görevlerimizde sıkı sıkıya sarıldığımızda, önümüze koyduğumuz programları hayata geçirmek için sınırsız bir enerjiyle ilerleye atıldığımızda, bu sınavı başarıyla vermememiz için hiçbir neden yoktur.

lenme... Bu, önderliğin sahiplenilişiydi. Bu, hareketin, mücadelelerin sahiplenilişiydi. Bu, ilkelerin, kuralların, devrimci ahlak ve adaletin sahiplenilişiydi.

Bu geleneği önderlerimizden öğrendik. Dışımızla tımağımızla yarattık. Gözümüzden bile sakınarak koruduk. Bundan sonra da böyle yapacağız. Bu geleneğin bugün anlamı savaş kültürüyle donanmaktır. Savaş kültürü değerlerimizi, geleneklerimizi yıkılmaz bir kale haline getirmek, inancımıza inanç, öfkeye öfke, gücümüze güç katmaktır. Bunu şimdiye kadar başardık, bundan sonra da sürdüreceğimizi biliyoruz. Kendimize olan güvenimizi, tarihimizin her aşamasında defalarca gösterdik. Yeni geldi bir adım gerilemedik, yeni geldi gerekli politik desteklere sahip olduk, burumuzun dikine gitmedik ya da ele avuca sığmayan bir yumuşaklığa düşmedik. Değişmez denilen şeyler önmümüzde yıkıldı. Bütün bunları yaparken, gücümüzü savaşma kararlılığımızdaydı. Önderliğimizle, hareketimizle bütünleşmedeydi. Devrimi sahiplenmedeydi.

Bu gücümüzü ete-kemiğe büründürme günü bugün. Önderimizin bize verdiklerini büyütmeyen, üzerlerine yenilerini eklemenin günü. Dünyayı bir kere de ölmekten sarsma günü. Halklarımızı kazanıp onları zafer yürüyüşüne katmanın ve zaferi kazanmanın zamanı.

İnandığımız, savunduğumuz, şehitler verdiğimiz her şey uğruna savaşa daha sıkı sarılalım. Düşmana bir kez daha bız tanınmasının fırsatını verelim. Bu savaşı da kazanmak öğrendiğimiz, savaşımızda daha çok sahip çıkmakla mümkündür.

Önderliğimiz savaşçı bir önderliktir. Hiçbir zaman, hiçbir koşulda devrim hedefini yitirmeyen, savaşı bizzat savaşarak öğreten ve kavratılan bir önderliktir. Onun bizden en çok istediği şey, savaşın hem kurmayları, hem öğrencileri, hem de uygulayıcıları olmaktır. Savaşı benliğimizin her hücresine sindirmektir. Yaşamımızda, savaşımızda örnek olmaktır. Çünkü Ondan bunu öğrenmiştik.

Şimdi İşlere Daha Sıkı Sarılmalıyız

Önderliği sahiplenmek, savaşı sahiplenmektir dedik. Savaşı sahiplenmek ise, işlere daha sıkı sarılmaktır. Daha kararlı, daha fedakar, daha cesur, daha çalışkan, daha pratik, daha coşkulu, daha inançlı, daha kararlı, daha disiplinli olmaktır.

O, bize zorluklara yüz vermemeyi, onları ezip geçmeyi, işleri ertelememeyi, yapılan her işin hakkını vermemeyi, "yok" olmazları literatürümüzden kaldırıp atmayı, devrimciği, sorumluluklarımızı ve görevlerimizi ciddiye almayı, bunu da yaşamımızda göstermeyi öğretti.

İyi bir öğretmen olmak için öncelikle iyi bir öğrenci olabilmek gerekir. İyi bir öğrenci, öğrendiklerini eksiksiz uygulayan, bunları geliştiren ve başkalarına öğretendir. Şimdi iyi bir öğrenci olduğumuzu göstermenin tam zamanıdır.

Bizler yaptığımız işte her zaman ıddalı olduk ve olmaya da devam edeceğiz. Buna inanarak yola çıktık. "Biz ya-

pacağız, sonuçlandıracağız, örgütleyeceğiz, kazanacağız, yeneceğiz, direneceğiz" sianırı ilke edindik. Devrimi biz yapacağız. Tarihimiz bunu söylememiz için oldukça yeterli nedenlerle dolu. Elbette tek başına bunları söylemek bir şey ifade etmiyor. Tersine bunu görmek, omuzlarımızı daha fazla yük bindirmeyi gerektiriyor. Ve bu savaşa ilke-i, kurallı olmayı dayatıyor. "Yapacağız" dediklerimizi, ne pahasına olursa olsun, gerçekleştirmeyi gerekli kılıyor.

Evet, "biz yaparız" düşüncesi bizim ağızdan ilkesel ve onurlu bir düşüncedir. "Yapamayacağımız ne olabilir" diyen insanlar olarak önümüze çıkan her türlü engeli aştık. Bu geleneğimizi bugün de sürdürüyoruz. Önemli olan bunu her anımızda, her tavrimızda göstermektir. Bu sınavı da başarıyla verebilmek için bunu yapmak zorundayız. Bunun için her türlü olanağa ve potansiyele sahibiz. Bu savaşı yürütecek ve zaferi göstürecek şaşmaz bir ideolojik sağlamlığa, büyük bir özgüvene, kararlılığa, geniş bir halk potansiyyeline, kahraman halk kurtuluş savaşçılarına, cesur komutanlara, yöneticilere ve her günü her anıyla bizi eğitip bugünlere getiren, savaşın sıcaklığında sinanmış, dostlarına güven, düşmanlarına korku veren bir öndere sahibiz. Sahip olduğumuz bütün bu güçlerle, savaş içerisinde süregelen şehit düşmelere ve tutsaklıklara rağmen, hiçbir mevzude bir adım bile gerilemedik, öfkemizi bileyerek savaşı yürüteceğiz. Bu güçle hiç kimse bizim sırtımızı yere getiremez. Yeter ki, işlerimize her zamankinden daha sıkı sarılalım. Yeter ki, daha ileri koşalım, daha hızlı, daha kararlı olalım.

Bu Sınavı da Kazanacağız

Bugün, önderimizden öğrendiklerimizi işlerimize daha sıkı sarılarak yerine getirme günüdür. Bugün, kararlılığımızın, cesaretimizin, öfkemizin, birbirimize olan bağlılığımızın bin kez arttığı gündür. Önderimizin bize öğrettiklerini örnek alıp uyguladıkça, daha iyi koşacak, daha iyi savaşaacağız. Çünkü Onun yaşamında kavgaanın şurasından burasından tutayım anlayışı değil, pratiğin içinde ve en önünde olmak vardı. Onun tutsak düşmesi kuşkusuz çok büyük bir dezavantajdır. Ancak biz. Ondan öğrendiklerimizi Ona yakışır bir şekilde pratiğe uyguladığımızda, emperyalizmin bu fırsatını başarıyla dönüştürebiliriz. Bu bizim için bir sınavdır. Eskişinden bin kez daha kararlı, daha uyanık, daha cesur, daha soğukkanlı bir şekilde görevlerimizi yerine getirdiğimizde, kendi görevlerimizde sıkı sıkıya sarıldığımızda, önümüze koyduğumuz programları hayata geçirmek için sınırsız bir enerjiyle ilerleye atıldığımızda, bu sınavı başarıyla vermememiz için hiçbir neden yoktur. Bunu başaracağız, çünkü biz bu zamana kadar önderimizin, şehitlerimizin, halkımızın, bize güvenen dostlarımızın yüzünü hiç kıçartmadık. Çünkü biz, halkın bağrında kök saldık. Çünkü bizim gerçekmiş, kâfiyetlerle, hangi düzeyde olursa olsun tutsak elmelerle yok edilemeyecek kadar güçlüdür. Çünkü bizim

önderimize, halkımıza, vatanımıza olan büyük sorumluluğumuz, engin sevgimiz bizzat savaş içinde ete-kemiğe bürünmüş, benliğimize kazınmıştır. Ne emperyalizmin, ne oligarşinin, ne de oportünizmin üzerinde oynamak istediği oyunlar ve yaptığı hesapları tutmayacak, önderimizin tutsaklığı, ondan öğrendiklerimizde grdığımız sınavdan alınmaz ak başımız dik çıkmamız engelleyemeyecektir.

Sen Rahat Ol Değerli Önderimiz

20 yıldır tarihimizi yazan, onurumuzu, ahlakımızı, kültürümüzü, adalet anlayışımızı, hemen hemen her şeyimizi şekillendiren kıymetli yoldaşımız, önderimiz, komutanımız; sen rahat ol, gözün arkada kalmasın, seni bizden ve halkımızdan hiçbir güç koparamayacak, devrim yürüyüşümüzü durduramayacak, Hareketimizin tarihindeki birçok badireyi aştığını hepimizden daha iyi biliyorsun. Bu anlayışımız ve geleneklerimizle şimdi çok daha fazla sarılıyoruz. Hiçbir güç, düşmanın hiçbir darbesi bizi görevlerimizi yerine getirmekten, öğrettiklerini uygulamaktan alıkoymayacak. Önümüze koyduğumuz hedefe ulaşmanın sorumluluğuyla, verdiğimiz devrim sözünü yerine getireceğiz. Yüreklilik, kararlılık, öfke, kurnazlık, sevgi, adalet, coşku, dirençlilik, kısaca öğrettikğin her şey bizimle. Senin öğrettiklerini aşılamayacak hiçbir engel tanımıyoruz. Sen bize böyle günlerde nasıl davranmamız gerektiğini on yıllardır kesintisiz süren siyasi pratiğiyle her gün her an öğretmiş-tin. Sen rahat ol, öğrettiklerini tıpkı öğrettikğin biçimde uygulayacağız.

Daha İleri, Daha Hızlı, Daha Kararlı

Düşmanı her cephede sarsmanın, onu onarılmaz hale getirmenin zamanı. Omuzlarımızdaki yükü yöreklere aktırmının zamanı. Bir an önce zayıf yönlerimizi güçlendirmenin, zaferin gerçek sahipleri olabilmeyin bilincine sahip olma zamanı. Bizlere savaşın en önünde verdiklerini büyütmeyen, üzerlerine yenilerini eklemenin zamanı. Dünyayı bir kez de ölmekten sarsmanın, halklarımızı zafer yürüyüşümüzde katmanın ve zaferi tatmanın zamanı. O halde: Daha büyük kayıplar pahasına bile olsa, zafere ve devrime olan inancımızı asla yitirmeden, önder yoldaşımızla, halk kurtuluş hareketimize, taraftarlarımızla, halkımıza ve vatanımıza yakışan bir şekilde görevlerimizi yerine getirmek için İLERİ!..

Bu görevlerimizi yerine getirecek bir-ling, kararlılık ve atilganlığa sahip olduğumuzu göstermek için İLERİ!..

Kıymetli yoldaşımız, öğretmenimiz, komutanımız "Sen rahat ol! Hiçbir güç seni bizden ve halkından koparamaz! Devrim yürüyüşümüzü durduramaz!" demek için İLERİ!..

Kahraman şehitlerimize verdiğimiz devrim sözünü bir kez daha haykırmak için İLERİ!..

Karla yazılan şanlı tarihimize yeni bir başarı sayfası eklemek için İLERİ!..

Rifat ÖZGÜNGÖR

Rifat, Mücadele ailesinin bir üyesi olarak yazmaya devam edecek

Hoşgeldin gülec yüzlü yoldaş

En son bir düğünde omuz omuzaydık onunla. İstanbul'daki, Anadolu'daki tüm bürolarımızın çalışanlarından oluşan bir haley çemberinde...

O her zamanki gülec yüzlü, o her zamanki hareketli yapısıyla, o halden bu halaya geçiş duruyordu. Sanrı son kez bu kıtleselli doyasıya yaşamak istiyordu.

Merkez büromuza son geliyordu bu.

Sayfalarca notlarıyla gelirdi her defasında. Şu haber iyi oldu, bu haberi söyleyeydük daha iyi olurdu diye paylaşırdı. Değerlendirmelerini. Daha iyi, çok daha iyi olmalıydı. Militan gazeteciliğin güzel bir örneği idi o. Mücadelenin için-deydi ve mücadelenin içinden yazıyordu haberlerini.

2 Temmuz Sivas katliamı ya-sandığında gözlerimizi Sivas'a, TV ekranlarına dikmiştik. Kulaklarımız Gösterilerin, çatışmaların orta- Rıfat'ın gelecek seydi ama. Ancak kısa haberler geçebildi ilk günlerde. gözük almak için günlerce ne- Çünkü yazmanın değil, yapmanın daha ön planda olduğu günlerdi.

Gericilere, faşist katliama karşı hemen ertesi gün geliştirilen tepkilerin mek üzere giden heyette yer alan- en önündeydi. Devrimci, demokrat, emekçi in- sanların katliama karşı raktı. Derginin her kuruşu onun direnişini örgütlemek üzere için sonsuz değeri idi. Çünkü o, paranın nasıl kazanıldığını bili- demokrat insan, kararlılığıyla, mütevazı-

liyiyla, tutarlı kişiliğiyle onu öne- nekiydi. Mücadelenin bir başka- Köşullar mücadalesini bir başka- ında, bir başka biçimde devam rak, devrimci bir gazeteci olarak lmesi gereğini ortaya ç- öylesi bir anda olması gereken rüğünde hiç tereddüt etmedi- rsine sevinçliydi. Paylaştığımız hbetlerden biliyorduk; Mücadele zetesinin çalışanı olmak onun n bir onurdu, gurur duyarak ya- rıyordu bu işi. Ama mücadelenin şka alanlarında olmaya da öz- ni vardı hep. Rıfat'ın bu özlem koyaklarında şıfını düşünmek, bıraktığı şıfı dolduruyordu bizim için. un devrim için yığtçe direnerek ht düğmesi aynı özlemi duyanlar n bir çağdır. Çağın yaz- ıktan onur duyuyoruz. O hep bi- nile, Mücadele ailesiyle olacak

Gazetemizin Sivas eski temsilcisi katledildi

Zincir ve kelepçe izleriyle çiçeklerimizle uğurladık Rifat'ı

Gazetemizin Sivas eski temsilcisi Rifat Özgüngör Sivas'ın Hafik ilçesinde jandama tarafından katledildi.

Rifat Özgüngör'ü katledenler, suçlarının telası ile gerçekleri gizlemeye, yaptıkları işkenceleri saklamaya çalışıyorlar. Gerek katliamı yapanlar, gerekse katliamlarıyla birlikte onu örtbas etmeye çalışanlar, suçluluğun verdiği psikoloji ile susuyorlar.

"Devlet memuru olduklarını", "açıklama yapamayacaklarını", "söylediklerimizi ilk kez duyduklarını" ve akla gelebilecek bir dizi bahaneyi art arda sıralayarak susuyorlar, açıklama yapıyorlar. Susmaları suçsuz oldukları anlamına gelmiyor, bunu iyi biliyorlar. Bunun telası içinde...

"Öğlunuzun Cenazesi Sivas Numune Hastanesi'nde, Gelin Alın"

Rifat Özgüngör'ün öldüğü haberini ilk kez ailesi aldı. 16 Eylül akşamı Rifat'ın ailesini arayan Sivas jandaması hiçbir açıklama yapma ya da ek bilgi verme gereği bile duymadan şu açıklamayı yaptı: "Öğlunuzun cenazesi Sivas Numune Hastanesi'nde, gelin alın"...

1993 Eylül ayından beri haber alamadıkları Rifat için ailesine söylenenlerin hepsi bu kadardı.

O gece ve ondan sonraki günlerde Rifat Özgüngör'ün nasıl öldürüldüğü sorusuna ailesi, avukatları ve muhabirlerimiz bu şekilde her "yetkilide, aldıkları her haberde ve Rifat'ın yakalandığı Hafik'e bağlı Ekinözü Köyü'ne giderek cevap aradılar. Rifat'ı katleden jandama gerçekleri gizlemeye çalışırken, acemice yalan söylüyor, sahte belgeler düzenliyordu. O kadar ki Hafik İlçe merkezinde öldüğü halde, önce Hafik Sağlık Ocağı'na kaldırılan Rifat Özgüngör'ün cesedini ailesine Hafik'te teslim etme cesareti gösteremiyor ve apar topar cesedi parçalamış bir halde Sivas Numune Hastanesi'ne yolluyordu. Jandama katlettiği Rifat Özgüngör'ün cesedinden kaçabilirdi ama gerçeklerden asla.

"Ayak Bileklerinde Zincir ve Kelepçe İzleri Vardı"

Rifat'ın katledildiği haberini alır almaz 17 Eylül günü Sivas Numune Hastanesine giden ailesi hastanenin polis kışatması altında olduğunu gördü. Katliamın nasıl olduğu, buraya nereden getirildiği vb. soru/ar ise yine karşılıksız kaldı. Yalnızca jandama tarafından hazırlandığı söylenen teslim tutanağında "jandamanın elindeki silahı alıp inişler ettiği" yazıyordu.

Hiçbir inandırıcılığı olmayan bu koca yalanı duyduğunda tepki gösteren babası, işlemleri yapan ve yalanı savunan polise şu soruyu sormakla yetindi: "Senin elinden silahını alsam, seni mi vururum, kendini mi?" Polis bir daha işlemler bitene kadar konuşmadı.

Rifat Özgüngör'ün cenazesini almaya gidenler onun parçalanmış cesedi ile karşılaştılar. Vücudu otopsi için kesilmişti ama ceset o haliyle bile nasıl işkencelerden geçirilerek katledildiğinin tanığıydı. "Sağ ayağının bilek kısmının ön tarafı tamamen kesilmişti. Ayak bileklerinde

zincir ve kelepçe izleri vardı. Parmak araları da kan toplamıştı. Sol kaburgasının altında derin bir iz, hayasın sağ tarafında ise kurşun yarası vardı. Kafasının arka tarafında şişlik ve darp izleri vardı..." Rifat'ın cenazesini almaya giden ailesi onun son halini böyle anlatırlar. Jandamasından savcına, Hafik Sağlık Ocağı'ndaki doktorlardan kaymakama kadar herkes sussa da, ya da yalan üzerine kuruluş tutanaklarla gerçekçi çarpıtımayla gelişmeler de Rifat Özgüngör'ün Hafik Jandarması'nda işkence ile öldürüldüğü açık. Onu teslim almayanlar, iradesine boyun eğdiremeyenler işkence ile katletmiş, ardından da senaryolar üretmeye çalışıyorlardı.

Vezirköprü'de Cenazeyi Engellemeye Çalışan Polis, İlçede Elektrikleri Kestirdi...

İşlemler tamamlandıktan sonra toprağa verilme üzere Rifat'ın cenazesini Samsun'un Vezirköprü ilçesine getiren ailesini polis burada da rahat bırakmadı. 18 Eylül günü saat 14.00 civarında ilçeye getirilen cenaze ile birlikte polis de çalışmaya başladı. Önce Rifat'ın ağabeylerinin çalıştığı işyerine gidip, cenazenin yapılmaması için tehdit etti. Ardından mahalle muhtarını ve mahalledeki esnaf ile evleri dolaşarak bildiği, tanıdığı tüm devrimci, demokrat çevreyi tehdit etmeyi sürdürdü. Cenazeyi engellemek yönündeki çabalarının boş olduğunu anladığında ise cenaze için sela verilirse gözaltına alacağı tehdidini savurdu son kez. Hiç kimse dinlemedi polisi, herkes tüm ilçede sevilip sayılan bir devrimcinin, Rifat Özgüngör'ün cenazesine katılmaya kararlıydı.

Tehditlerin boş olduğunu gören polis cenazenin kaçta kalkancağındarı herkesin haberi olmasın diye ilçede elektrikleri kestirdi. Böylece hem sela verilmesini, hem de belediyeden ilan verilmesini engellemeyi başaramadı.

Rifat'ı ağabeyi Nevzat Özgüngör anlatıyor

"Rifat küçük yastan beri Vezirköprü'de dürüst kişiliğiyle, insanlara olan ilgisi ve sıcak ilişkileriyle tannan ve sevilen biriydi. daha sonra bu özellikleriyle devrimci kimliği birleştiğinde hiç kimse bunu yadırgamadı. Kendisine duyulan saygı arttı. Dürüst bir insandı, mücadalesi uğruna canını verecek kadar bağlıydı kavgaya. Biz de saygı duyuyorduk mücadalesine. Zaten saygı duymak çekip almak için uğraşırdık. Oysa bize anlattığında yaptığı için meşruluğuna inandığımız için karşı çıkmadık. Onun arkasından arkadaşları sürdürecekti bunu biliyoruz ve evimiz arkadaşlarına da açtık."

Şehidimizi Çiçeklerle Uğurladık, Yas Tutmuyoruz Ardından, Gururluyuz

Polisin tüm çabasına rağmen Vezirköprü'deki devrimci arkadaşın, demokrat, duyarlı insanlar ve Vezirköprü halkı cenazesindeydi Rıfat'ın. Muhabirimizin konuştuğu bir yoldaki cenaze töreni için surları anlatıyordu: "Polisin engelleme çabasına rağmen cenazeye yüzün üzerinde insan katıldı. Ama Rıfat'ın katilini geç öğrenmemiz, hazırlık yapmak için pek fırsat bırakmadı bize. Her şeyi rağmen kortej oluşturarak Yeni Mahalle Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçtik. Mezarlığın etrafı polis otolarıyla çevrildi. Sanki Vezirköprü'nün tüm polisi oradaydı. Önce hareketliler ancak kitlenin ofkesini anladıklarında kenara çekili, sessizce beklemeyi tercih ettiler. Mezar başında konuşma yapıp, ardından da tüm devrim şehitleri için, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşunda bulunduk..."

Törenin ardından kortej dağılmadan tekrar şehit için doğru toplanma yürüyüşü yapmaya başladık. Önceden hazır olduğumuz yoktu. Ama mutlaka yapabileceğimiz şeyler vardı. Tam bir çiçeğin önünden geçerken, kitle çiçeğe yöneldi ve herkes birer kızı çiçek, karanfil, gül ne buldusa aldı ve tekrar mezarlığa doğru yöneldik. Yine Rıfat'ın mezarı başındaydık. Herkes elindeki çiçekleri özenle yerleştirdi mezara. Mezar bir anda kızılığa bürünmüştü. Bayrağa saramasak da, şehidimizi kizillikler içinde uğurlamıştık. Şehidimizi çiçeklerle uğurladık, yas tutmuyoruz ardından, gururluyuz..."

Yetkiler Susuyor, Ekinözü

Jandarma Kuşatması Altında

Rıfat'ın katilideği haberi bütün bürolarımız hareketle geçirdi. Samsun ve Sivas temsilcilerimizden birer arkadaş ailesiyle görüşmek ve Halik'e yaşananlarla ilgili bilgi almak için ayrı yola çıktılar. Bu arada merkez büromuz ve Halkın Hukuk Bürosu'nun Ankara ve İstanbul'da bulunan avukatları Halik ve Sivas'taki "yetkiler" ile görüşmeye çalıştılar. Ama cabaları neredeyse sonuçsuz kaldı. Halik hakkı, makamı, savcı, jandarma ve polis karakolları, sağlık ocağı, SHP ilçe başkanı başta olmak üzere hiç kimse bilgi vermek istemiyordu. Rıfat'ın adını duyanlar hemen aynı şeyi söylemeye başlıyordu. Hepsinin de ya "konu hakkinda açıklama yapma yetkisi" ya da "bilgileri" yoktu!

Yapmışımız araştırmalardan Rıfat'ın Halik'e bağlı Ekinözü köyünde bir işbirliğinin ihbarı üzerine jandarma tarafından yakalandığını, işkenisi sorgulardan geçirilerek katilideğini, Halik Sağlık Ocağı'na getirildikten sonra da 16 Eylül günü cenazesinin Sivas'a gönderildiğini öğrendik. Bölgeye giden muhabirlerimizin ve okurlarımızın iletirdiği bilgiler bunlardı. Yoldaşlarımız Halik'e "kahraman" edasıyla getiren jandarma karakolundakiler, işkenode aslan kesilen tavşan yetkiler kendilerine Rıfat sorulduğunda topu savcıya atıp sorumluluktan kaçmaya çalışıyorlardı.

Sorumluların suskunluğu sürenken, Ekinözü köyüne gidip, bilgi alma çabamız da sonuçsuz kaldı. Köyü abukla altna alan jandarma köy halkı dışında hiç kimseyi köye sokmuyordu. Gazetemiz yayına hazırlanırken, suçluların suskunluğu da Ekinözü'deki kuşatma da sürüyordu. Suskunlukla şimdiki gerçekleri saklamaya çalışsalar da ne gerçeklerden kaçabilirler, ne de halkın adaletinden...

Darbeci kontra çetesiye yönelik olarak gerçekleştirilen çeşitli eylemler, gazetemize gönderilen 75 numaralı haber bülteninde Devrimci Sol tarafından üstlenildi. 19.9.1994 tarihli bu haber bültenini aşağıda yayınıyoruz.

"Darbeci çete şeffafları ve hala örgütümüzü tasfiye ve sabotaj etmeye çalışanlara son çağrı:

Bu yazının yayınlandığı tarihten itibaren 3 gün içerisinde hareketin adaletine sığınıp teslim olmaları samimiyet derecelerine göre işledikleri suçlar yeniden ele alınıp, devrimci adalet ilkeleriyle yargılanacaktır. Aksi halde, işledikleri ağır suçların birinci dereceden sorumlusu olarak cezalandırılacaktır..."

7 Haziran 1993'te, tüm kadroları mızın katilimiyle aldığımız "2 Nolu Kararımızla, darbecilerin suçlarını birer birer saymış, teslim olmaları için kendilerine süre vermiş, aksi durumda cezalandırılacaklarını belirtmiştik. Bu kararımız, tüm dünya ve Türkiye halklarına, devrimci kamuoyuna ve darbeci kontra çetesiye açıklanmıştır.

Darbeci kontra çetesi, ortaya çıkışından bugün vardığı noktaya kadar tam bir karşı-devrimci sabotaj hareketi olarak gündeme gelmiş, süreç içerisinde yaptığımız tüm tespitler her sözcüğüne kadar hayat içerisinde kanıtlanmış, darbe ve darbecilik her şeyiyle bitmiş, tükenmiştir. Tüm bu gelişmeler alevi yaşanmış, darbeciler yaptığımız tüm çağrılara cevap dahi vermemiş, kaçışı, ayrılığı örgütlemeye yeltenmiş, bunu başaramadıkları noktada oportünizm ve kontrgerilla ile birleşerek hareketimizi yok etmeye çalışmış, ama sonuçta üç-beş irz düşmanı, hırsız ve çapulcu bir çete artığına dönüşmüşlerdir.

Dün olduğu gibi bugün de darbeci kontra çetesiye, onlara yardım ve suçlarına ortaklık edenlere karşı aldığımız 7 Haziran 1993 tarihli "2 Nolu Karar"ımız geçerliliğini ve değiştirilmezliğini korumaktadır. 7 Haziran 1993'ten bugüne darbecilik artık tarihe mal olmuştur. Ve bizim açımızdan sorun, devrimcilerin adaleti sorunudur. **Adaletimiz tecelli edecektir.** Darbeci kontra çetesi ve onlara kucak açan, işbirliği yapıp hareketimize karşı suç işleyenler cezasız kalmayacaktır.

Hareketimiz ortaya koyduğumuz çerçevede, darbeci kontra çetesiye yönelik olarak aşağıdaki eylemleri gerçekleştirmişir.

8 Eylül 1994 günü, darbecilere ait kontra merkezi olan "Devrimci" Çözüm dergisi yazı işleri müdürü Erol Akgün cezalandırılmıştır. Erol Akgün oligarşiyle aynı paralelde hareketimi ze karşı küfür ve hakarete eden, yalan ve demagogiyle dolu kontra yayını "Devrimci" Çözüm dergisinin yazı işleri müdürü olduğunu üstlendiği ilk gün bu cezayı hak etmiş, adaletimiz 8 Eylül

Bakırköy, 15 Eylül-Kontra çetesinin işsi olan bir modacı yakıldı

1994'te tecelli etmiştir.

13 Eylül 1994 günü, ortaya çıktığı gündün bugüne darbecilere kucak açan, koruyan, kollayan, basın ve kamuoyu önünde darbeci kontra çetesinin sözcülüğüne soyunup hareketimize küfür ve hakarete pervasız davranan Mahmut ve Bakiye Eliygun, evleri basılmak suretiyle uyandırılmış, işledikleri suçlar hatırlatılmış, adaletimize sığınmaları ifade edilmiştir. Olay sonrası basına verdikleri demeçlerde aynı tavrını sürdüren bu kişiler, tavrılarının hesabını soracağı-mızı bilmelidirler.

15 Eylül 1994 günü, Bakırköy'deki Nezih Modacı, darbeci kontra çetesi-nin bir dönem üs olarak kullandığı, sahiplerinin aynı zamanda polise işbirliği yaptığı bir yer olması nedeniyle tarafımızdan basılmış, yakılmak suretiyle tamamen tahrir edilmiş, sahipleri uyarılmıştır.

6-14 Eylül tarihleri arasında, İstanbul genelinde kontra dergi "Devrimci" Çözüm'ü satmamaları doğrultusunda uyardığımız gazete bayileri uyarımızı dikkate almış, satmamaya başlamıştır.

18 Eylül 1994 günü, kontra yayını "Devrimci" Çözüm dergisini uyarılarımıza rağmen dağıtmakta ısrar eden YAY-SAT'a (Yayın Satış Dağıtım Şti.) ait Çağlayan semtindeki bayi, tarafımızdan basılmış, yakılarak tahrir edilmiştir. Keza, uyardığımız halde kontra yayınına satmaya devam eden Yenibosha'daki Yıldırım Beyazıt Caddesindeki bir kırtasiye dükkanı da 19 Eylül'de işledigi bu suçtan dolayı basılmış, yakılarak tamamen tahrir edilmiştir.

DARBECİ KONTRA ÇETE ARTIKLARI EYLEMLERİMİZİN DEVAM EDECEĞİNİ, ADALETİMİZDEN KURTULAMAYACAKLARINI BİLMELİDİR!..

DEVİRİM YÜRÜYÜŞÜMÜZÜ HİÇBİR GÜÇ DÜRDURAMAZ!..

YAŞASIN DEVİRİMCI SOL!"

Halkın adaleti darbecilerin yakasında

Devrimci hareketin belliği güçlüdür. Hele ki halk, harekete karşı işlenen bir suç söz konusuysa unutmak, affetmek mümkün değildir.

Evet, kinizir. Sınıf düşmanlarını, halk düşmanlarını karşı kinizir. Anıdan yıllar, onyıllar geçse de unutulmaz. Bu hareket çok iyi bilir. Devrimci hareket bir yere artığı duruma gelen darbecilere bütününe yasamı pahası tanımaz. Darbeci gibi bir politik aktörün, darbeyi yermenin oturduğu tahtıdır. Halkın adaletini yüceltmenin onuru da devrimci hareketin olacaktır.

Darbecilere kucak açıp, devrimci harekete karşı küfür yağdıran Mahmut ve Bakiye Eliygun'un evleri basılıp uyarılmalarıdan sonra, Bakiye Eliygun evine basıp kaçarak ki bu kaçırıya da "belli" basın uydu- darbeci çitirkinliğine devam etti.

Daha önce kendi anımlarında, gazetelere verdikleri ilanlarda devrimci harekete ve önderliğine yönelik pervasız saldırılar Eliygun, bu basın toplantısında da peki artıkları edebildi olarak saklamaya devam etti. "Ben işlerden çok bunlardan korkuyorum" diyerek küfreden Eliygun ve süfliden unutmaması ki devrimci harekete eden her küfürün, her hakaretin sözde sözde hesabı olacaktır.

Bu anda sözü edilen basın toplantısına "mal bulmuş Madriği gibi" sarılan gazeteler de vardı. Özgür Ülle ve Gelecek yine sayıları darbeci çetenin demagogilerine açmakta peş kalmadılar. Hala karatillerden bahsediyor onlar. Şüphelilerden devrimci harekete, önderliğine küfrediyor ve Ülle, Gelecek buna zın veriyorlar. Ülle, hem de Duran Karatay için veriler bir ilanı kabul etmeme tavrıyla aynı günlerde yapıyor bunu. Birakin devrimci aşkımda taraf olmayı, "tarafsızlık" iddiasıyla bile bu noktada boy bir saklamak olmanın öteye geçmiyor.

Komutanımız, öğret

Tutsaklıklara, tecritlere karşın kadrolarıyla, taraftarlarıyla bütünleşmiş bir önderliğe sahip olmaktan onur duyuyorsunuz

Demagojilere, yalanlara rağmen yoldaşça paylaşımın, devrimci bir yaşamın doğruluğu sınırsız bir güvenle doluyuz

Devrimci hareket önderliği sahipleniyor, savunuyor. Bugün emperyalizme ve oligarşiye karşı önderlikte odaklaşan bir mevzi savaşı veriyor. Ve devrimci hareket, emperyalist ya da işbirlikçi, dünyanın tüm egemen sınıflarına karşı dünya halklarının bağımsızlık ve özgürlük savaşının meşruiyeti adına, mücadeleyi, devrimci meşruiyeti adına, mücadeleli, devrimci önderliği savunma temeline biçimlendirmeyi, içinde yaşanan keskin belirleyici bir taktiki olarak görüyor.

Solun bir bölümü "önderlik, önderlik" diye yapılan vurguyu anlamaktan uzaktır. Uzak olduğu içinir ki; bir bölümü duyarsızlıkla, bir bölümü aymazlıkla izliyor bu savaşı.

Yürütülen bu savaşta bir "sun'lık görüyor kimileri. Aynen devrimci hareketin gün gelip "direniş, direniş" diye haykırmasını, gün gelip döne döne "şiddet" demesini, gün gelip "adalet, adalet" diyerek adeta özellikle bu kavramı katalara kazıması çalışmasını anlamadıkları gibii.

Önderliğin savunulmasının, sahiplenilmesinin bir kesitleri belirleyici yanlarından bir olarak bir taktik haline gelmesinin gereği nedir sorusunun yanıtı -ya da yanıtızlığı- gerçekte devrim iddiasının öddiyetiyile ilgilidir.

Devrimle uzak-yakın ilişkisi olan herkes bilir ki, devrim süred strateji ve taktiklerle biçimlenen bir süreçtir. Yalnızca stratejik hedeflerin belirlendiği ve yalnızca bunun tekrarlanoı durduğu, stratejiyi hayata indirmek demek olan taktiklere ilişkin hiçbir şeyin üretilmediği nokta aslında pratik olarak devrim sürecinin dışına düşülmesi demektir. Taktikler gerçekte, ancak ther şeyiyle mücadelenin içinde olan kişiler ya da örgütlenmeler için anlamıdır. Taktiğin, hayatın ihtiyaçlarına yanıt verip vermemesi ancak bu yapılar için önem taşır. Mücadelenin dışında ya da kenarında olanlar için taktikler yoktur pek, ya da taktik, en fazla yalnızca dergi sayfalarında yazılıp çizilen, yalnızca klasiklere, şablonlara uyup uyumamasıyla sınırlanabilen, yüreklerini ancak ideallerinin soyutluğu kadar sarıp sarmalayan bir sözöktükten ibarettir.

Evet, bugün devrimci hareket açısından emperyalizmin saldırısıyla tutsak alınan, oligarşinin ele geçirmek için tüm "koz"larını oynadığı devrimci önderliği savunmak, doğrudan Türkiye'deki demokratik mücadelenin ve devrim mücadelesinin gelişimiyile ilgili bir sorundur. Ve ülkemiz özelinde de, dünya halkları açısından da özel bir öneme sahiptir. Gerçekte devrimci hareketin giriştiği bu savaş tüm devrimciler için aynı önemi

taşıyor. Çünkü söz konusu olan önderlik; devrimle, mücadeleyle, örgütyle, Türkiye halklarına kurtuluş çağrısıyla iç içe bir önderliktir. Onun tutsak alınması yalnızca devrimci harekete değil, tüm devrimci oluşumlara bir saldıı ve dünya halklarına verilmek istenen, mücadeleyi koretici bir mesajdır.

Devrimci hareket bugün gerçekten de' önderinin tutsak alınması somutunda emperyalizme ve oligarşiyle girdiği savaşa büyük önem atfetmektedir. Bu bir yarıyla devrimci hareketin bu saldırının niteliğini, Türkiye ve dünya halklarına yönelik özünü doğru tahlil etmesinin sonucudur. Mücadelenin, hayatın ve halkın dışında olanların bu özü yakalamaları zordur elbette. Bu savaşa atfedilen önem, ikinci yarıyla da devrimci harekette önderliğin yerine ilgisidir. Önderlik konusunda sivil toplumu şekillenmelerin ve bir erozyonun yaşandığı solun bu noktayı kavraması da yine güç oluyord.

Devrimci harekette önderlik yeni bir olgu değildir. Önderliğin öne çıkması, kimilerinin sandığı gibi tek başına darbe sürecinin bir ürünü de değildir.

Devrimci harekette önderliğin yeri, ağırlığı 1975lerdeki THKP-C ponatsiyeli çevresinde militan bir mücadelenin örgütlenişine ve DY'den kopuş, kadar uzanır. O, DY'den kopuşla birlikte mücadelenin aktif bir çizgiye ve kırdar perspektifiyle geliştilmesinde, bir siyasi hareketin yeni baştan örgütlenmesinde, cunta yıllarında, zindanlarda, direnişlerde hep zaten ön plandadır. Halkımız da, devrimci hareketin Kadroları ve taraftarları da, hatta sol da önderliğin süreci kucaklayan bu ağırlığını hep duymuş, hissetmiştir, görmüştür. Harekete, çizgiye, geleneklere ve savaşıma her karşı çıkışın önderlik nezdinde somutlanması da aslında bu gerçeğin sonucudur. Ne var ki oportünizmin ve küçük burjuvazinin Devrimci Sol önderliğine yönelik bir "tirazları, karşı çıkışları yalnızca önderlik misyonunun ve bilincinin daha da yerleşmesini sağlayan kilometre taşları olmuşlardır.

Devrimci harekette önderlik olgusu yeni olmadı; gibi oligarşinin ve emperyalizmin saldırıları da yeni değildir. Onlar da önderliğin yerinin farkındadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

'80'den bu yana önderlik özelinde yoğunlaşan bir saldırıyla karşı karşıyadırlar çünkü. Saldırılarına '90'larda başlamışlardır. Bu saldırılar da onun misyonunun, işlevinin daha yerine oturtmasını dönüm noktaları olmuştur.

ğuştaalar.

Kapı açılıyor. Gelen üstegmen bir cümleyle direnişin yeni bir aşamasını ortaya koyuyor:

"Dursun'u yukarıya alacağız." Tarih boyunca hep aynı şeyi düşündü egemenler. Halkın savaşını, sınıflar mücadelesini, en haklı direnişleri, hep önderleri teslim alıp yok ederek yenmeyi düşündüler.

Bir direnişçi yanıtladı üstegmeni:

"Ölmeye biz beraber karar verdik, vermeyeceğiz."

Evet, direneciler önderleri için; "Hayır alamazsınız, vermeyeceğiz" diyeciler. Neleri var, nelen yoksa ortaya koyup, canlarından bir parçayı koruyacaklar.

Direnışçiler koruyacakları parçalarını anımsıyorlar; kürsüde dindirdi ayakta duruşunu, hesap soran elini, memme gibi yüzünde korkusuz bakışlarını; "DEVİRMİCİ SOL BİR HALK HAREKETİDİR" derkenki kararlılığı kullaklarında.

Mahkeme kürsüsünde 12 Eylül dönemi yargılanıyor. İşçenelerde, sokaklarda fabrikalarda, dağlarda, hain tuzaklarda katledilen yüzlerce devrimcinin, yurtseverin oligarşiden hesabı soruluyor. Heyet ve savcı devletten hesap soran devrimci tutsak tipini tanımanın şaşkınlığı, sinirliliği ve kızgınlığı içinde "tarafsızlık" rollerini oynamayı unutup gerçeği oynuyorlar. Onu tecrit politikasını yargılamalarının "huzuru" için hemen işleme koyuyorlar.

Taktikler hiç değişmiyor, çünkü aynı kaynaktan besleniyor. Devrimci Sol önderini duruşmalardan uzak tutarak yargılanmaktan kurtulmayı deniyorlar.

Komandolar onu kürsüden koparıp, davadan tecrit etmek, dışarı alıp "huzuru" sağlamak için aç kurtlar gibi saldırıyorlar. Ama yanıldıklarını anlamakta gecikmiyorlar... Karşılarında bir halk hareketinin tutsakları var. Yoldaşlarının tecrit kararına karşı hemen direnişe geçiyorlar. Onu kesinlikle vermeyecekler. Önderlerini saldıran komandalardan korumak için aralarına alıyor, beden beden sanyıyorlar. Önünde direnişçilerden aşilmaz bir duvar kuruyorlar.

Aileler de direnişin bir parçası şimdi. Heyet hiçbir şey yapamayacağını, onu davadan tecrit edemeyeceğini anladı. Otoritesinin sarsılmasını göze alarak geri adım atıyor. Tecrit kararının kaldırılması talebini yutunarak da olsa kabul ediyor.

TUTSAKLIKLAR, TECRİTLER VE KADROLARI, TARAFTARLARIYLA BÜTÜNLEŞEN ÖNDERLİK

Cunta yıllarında direnişin doruğu olan Ölüm Orucu eyleminin anlatıldığı "Direniş, Ölüm ve Yaşam" adlı kitaptan alınan bu örnekler gerçekte sürecin hemen her aşamasını değişmez özelliğidir. Devrimci Sol'un önderliği, kadroları ve taraftarları arasındaki bütünleşme işte bu, defalarca, omuz omuza, kol kola, yürek yüreğe birlikte kurdıkları etten ba-

rikatlarda, birlikte çıkan ölüm yolculuklarında oluşmuştur. Soyut ve kuru laflardan bir bütünleşme değildir bu. Kökleri de, dalları budakları da hayatın içinde olan bir bütünleşmedir. Her tutsaklığın, her tecritin pekiştirdiği bir işlevi olmuştur bu bütünleşmede.

8 Nisan '82... Oligarşi cezaevlerinde "bağımsızlaştırma" politikasını hayata geçirmek için ilk adımını önder konumundaki tutsakları ayırarak atar. Devrimci Sol önderi tecrite konur.

Ağustos '84... Ölüm yolculuğunda yoldaşlarından ayrılar bu kez onu. Korunun telaşı, Dursun Karataşı' açtığı 64. gününde bir operasyonla direniştin kaçırır... Zulme göre insanlar sürüdür. Onu süreden ayırdır mı, güdülenleri kendi başlarına bıraktır mı, liderin büyüsinün yürügesinden çekip çıkardır mı, başsız kalır sürü, dağılır mı... Kavrayamamıştır zulüm, önderliğin devrimi yarı. Devrimci Sofun önderliğiyle, kadroları, savaşıları arasında mücadelenin ateşinde kulan sıcak bağı anlayamamıştır.

fetmekte, ölümüne direnmekte tereddüt etmeyenlerin de düşüncesi kendilerinden çok önder yoldaşlarındadır. Kendilen için değil ama onun için endişelenmektedirler.

İşte zulmü yanılan budur. Tecrite rağmen sürer direniş. Aynı yerde, aynı inançla direnirler ve aynı kararları uygularlar.

14 Mart 1986... Devrimci Sol önderi Dursun Karataşı yine tecrittedir. Saldırı o güne kadarkilerin bir benzeridir. 19 Aralık 1986... O yine hücrededir.

Tutsaklığı ve tecrit edilmişlikleriyle tarihler uzayıp gider.

Oligarşi kazanabilme, teslim alabilme için saldırının ilk hedefine her defasında önderliği koyar.

Ne var ki, oligarşinin başarabildiği, kazanabildiği yalnızca fiziksel bir tecrittir. Ve işte bu yüzden bugün emperyalizmin başarabileceği de bundan fazlası değildir.

Devrimci hareket zindan direnişlerinin Dersimin dağlarında, büyük kentlerin varoşlarında savaşın büyüülmesine uzanan bir pratik içinde "biz" yaratabil-

Haiti'de beklenen işgal

ABD emperyalizmi binlerce askeriyle Haiti'yi işgal etti. Temmuz ayı sonundan beri Haiti'yi işgal için provalar yapan ABD askerleri nihayet 19 Eylül günü işgali gerçekleştirdi. İşgalın başladığı ana kadar "kanımın son damlasına kadar işgale karşı savaşaacağız" diyen cunta şefi Cedras'ı bir gecede teslim alan ABD, 20 bin kişilik askeri gücüyle "halkın kurtarmak", "ülkede demokrasi ve istikrar sağlamak" için şimdi de Haiti'de görevli başında.

ABD'nin "Arka Bahçesi" Haiti
Haiti bulunduğu yer itibarıyla ABD için önem taşıyor. 1804 yılında Fransız sömürgeciliğine karşı kazandığı bağımsızlığını den beri Haiti sürekli olarak ABD emperyalizminin açık ya da dolaylı yollardan -kendini desteklediği askeri darbeler- müdahaleleriyle karşılaştı. Haiti halkı yıllardır iğendi iradesini yansıtmayan iktidarların baskısı altında yoksulluk içinde yaşad. Haiti halkının kaderi, ipleri emperyalizmin elinde olan bu diktatörlere çizildi. Bu askeri cuntalar içinde 1956'dan 1986'ya kadar hanedanlıklarını sürdüren baba oğul Duvalierlerin diktatörlüğü Haiti halkının terörü en boyutlu olarak yaşadığı yıllar oldu. Amerikan dolarıyla beslenen diktatör, kontregerilla örgütlenmesi Tonton Macoutes adlı silvi polis gücünün katliamlarıyla tam bir saltanat sürdü, ancak emperyalizmin çıkarlarına dokunduğu noktada iktidardan olmaktan kurtulamadı. Haiti'de binlerce kişinin yaşamını yitirdiği kavga hiç durmadı. Bu kavga emperyalizmin işbirikçiliğine yani iktidara sahip olma kavgasıydı. Ülkede darbeler darbeler izlerken halk da açık sinirna varan bir yoksulluk yaşıyordu. Halkın dörtte üçü bu açlığı ve yoksulluğu yaşıyor, Haiti

ABD'yi yenecek, onu bir kez daha yerin dibine batıracak olan tek güç, açık ve baskı altındaki Haiti halkının göstereceği direniş olacaktır.

de dünyanın en yoksul ülkeleri arasında yerleşiyordu. 1991 yılında Cedras'ın darbesiyle üç yıldır iktidar mücadelesinde bir sakinlik sağlanmış gözükse de zamanla ABD ile yaşanan uyumsuzluk Haiti'de tekrar çalkantılara neden oldu. ABD emperyalizminin icazetiyle iktidara gelen Cedras, tipki Pentagon'dan yetişme Panama diktatörü Noriega gibi "kafa tutar" bir tutum sergileyince ABD'nin "iktidardan çekil" tehdidiyle karşılaştı.

BM; Emperyalizmin Onay Organı
Emperyalizmin "yeni dünya düzeni" çerçevesindeki politikaları, özellikle de sosya-

list ülkelerdeki gerileyişten sonra hız kazandı. Emperyalizm kendine kafa tutanları, tankıyla, topuyla, uçaklarıyla susturmaya çalışıyor. Kendi egemenliği ve çıkarları için baş kuruyor, çıkarına ters düştüğü noktada ise istediği "barışı" getirmeye çalışıyor. Demokrasi adına askeri müdahalelerden kaçınıyor. Panama, Somali, Irak bu "yeni dünya düzeni" adına kana bulandı. Emperyalizm hakları karşı sürekli bir tehdit olarak duruyor. ABD emperyalizmi tüm bunları yaparken de BM'yi saldırganlığı gizleyen bir şemsiye olarak kullanıyor. ABD'nin tüm politikaları BM'de onaylanıyor. Haiti'ye uygulanan ambargo, işgal onayı ve işgal gücü BM'nin etiketi altında hayata geçirilerek ABD emperyalizmi meşruluk kazanmak çabasında. Tüm bu yaptırımların faturası ise Haiti halkına çıkmış durumda. Emperyalizmin ekonomik ambargosu altında ezilen halk bir yandan da Cedras'ın terörüne maruz kaldı. Ülke içinde yükselen muhalefet işkence, tecavüz ve infazlarla bastırıldı, üç yılda 5 bin insan katledildi. Haiti'de yıllardır yaşanan bu tablonun baş sorumlusu emperyalizm, 20 bine yakın askeri gücünü bu ülkeye yönelirken, bir yandan da kendi ülkesinde ve dünyada işgal için gelişecek olan tepkileri önlemek için ortam yaratmaya çalıştı. Haiti'ye yapılacak müdahale "demokrasiyi ve istikrarı getirmek" iğindi. Clinton "Amerika, ulusal çıkarlarını korumalıdır. Demokrasiyi tesis ederek dünyadaki libarizmi de korumalıyız" diyordu. Gerçekte ise Clinton'un ulusal çıkar diyerek korumaya çalıştığı Haiti'deki ABD tükellerinin çıkarlarıdır. Bununla birlikte ağır bir baskı ve yoksulluk yaşayan binlerce Haitlinin yoğun olarak ABD'ye süren göçleri karşısındaki çıkmazdır. Sadece 91-92'de 35 bin Haitli ABD'ye kaçtı fakat ABD yönetimi bunları kabul etmedi. Ayrıca Körfez savaşı döneminde Bush'un Irak'a ikinci, üçüncü hava saldırıları yaparak ABD içinde yaratmaya çalıştığı güçlülük imajı gibi, Clinton yönetimi de Haiti işgalını Kasım ayında yapılacak seçimler için bir iç politika malzemesi olarak kullanmak istiyor.

ABD Haiti işgaline 20 binin üzerinde ülkenin destek verdiği söylerken, gerçekte ABD askeri gücü dışında hemen hiçbir ülke işgal için asker göndermedi ve ABD, işgalini kendi planlayıp düzenledi. İşgalin gerçekleştiği güne kadar ABD işgali için keskin söylemler kullanıyordu, sonuna kadar direneceğini söyleyen ve Clinton'un kendi-

Haiti tarihi darbelerle dolu

1915 yılında aynı ada üzerindeki Dominik I elinde tutan ABD, Haiti'de meydana gelen olayların kendi çıkarlarına tehdit oluşturduğunu söyleyerek bu ülkeyi işgal etti. 1934 yılına kadar ülkedeki askeri varlığını sürdüren ABD, sivil halka yönelik sayısız katliamlar gerçekleştirdi.

1956'da yönetime gelen Duvalier, 1964 Temmuz'unda kendini "ömür boyu başkan" ilan etti.

1971 yılında babasının yerine Jean Claude Duvalier geldi. 1986 yılında Fransa'ya kaçmak zorunda kaldı.

Aynı yıl 5 kişilik bir askeri konseyi yönetime el koydu. Anayasa kaldırıldı.

1988'de yapılan seçimlerde Leslie Manigat başkan seçildi. Fakat ordu komutanı Henri Namphy tarafından devrildi.

Eylül 1988'de bu kez General Namphy General Prosper Avril tarafından devrildi.

Halk muhalefeti karşısında 4 Eylül 1990'da iktidarı kaybetti. Sivillerden oluşan geçici hükümetin başına Ertha Trautliot geldi.

16 Aralık 1990'da yapılan seçimlerde J. B. Aristide başkanlığa seçildi.

30 Eylül 1991'de Cedras darbe yaparak iktidara geldi.

19 Eylül 1994'te ABD Haiti'ye askeri müdahalede bulunarak Cedras'ı yönetimden uzaklaştırdı.

sinin bir başka ülkeye iltica etmesine izin vereceği sözlerini aşığılayıcı bulan ve "Biz askeriz. Kanımın son damlasına kadar savaşaacağız" diyen diktatör Cedras işgal için hareketin başladığını duyduğunu andan itibaren emperyalizme teslim oldu.

ABD Diktatöre "Onurlu" Emeklilik Payesi Verdi

19 Eylül günü Cedras ve ordusunun hiçbir direnişle karşılaşmadan Haiti'yi işgal eden ABD, işgaline gerekçe için dünyaya "demokrasi düşmanı, diktatör" diye tanıttığı Cedras'a yaptığı anlaşmayla "onurlu emeklilik" payesi verdi. Anlaşmaya göre 15 Ekim'de yönetim sürgündeki Aristide'ye devredilecek, bu süreye kadar olan zamanda ise ABD askeri birlikleri, Haiti polisi ve askerleriyle birlikte asayışı sağlamak için sıkı bir işbirliği yapacaklar. Bu işbirliği daha ilk günden hayata geçti ve gösteri yapan halka saldıran Haiti cuntasının güçleri bir kişi öldürürken demokrasi için adaya gelen ABD askerleri olayı izlemekte yetindi. 15 Ekim'de iktidara gelecek olan Aristide'nin ise kendini anti-emperyalist göstermesine rağmen emperyalizmin icazetiyle geldiği yönetime nasıl bir politika izleyeceği, ne kadar bağımsız kalabileceği de ortada. Haiti'den daha uzun süre çıkmayacak gözken ABD emperyalizminin önünde tek bir güç kalıyor, o da; yıllardır baskıya teröre, yoksulluğa mahkum ettiği Haiti halkı.

DÜNYADAN KISA... KISA...

Gürcistan'da zamlar halkı sokaklara döktü

Gürcistan'ın başkenti Tiflis'te geçtiğimiz hafta sokaklara dökülen halk IMF ile yapılan anlaşma doğrultusunda yapılan zamları yolları trafikte keserek protesto etti.

Yapılan zamlarla ekmeğin fiyatı 280, doğal gazın fiyatı 5, elektriğin fiyatı 11 misli arttı.

Zamların açıklanmasından sonra sokağa dökülen binlerce insan yolları ke-

serek hükümetin zamları geri almasını istedi. Devlet televizyonundan halka yönelik bir açıklama yapan Gürcistan lideri Eduard Şevardnadze bundan yardım alabilmek ve sıkıntılarını aşabilmek için bu astronomik zamlara katılmamak zorunda olduklarını belirterek halktan "özür" diledi. Gürcistan halkının öfkesi ise diğer türlerin yapılan zincirleme zamlarla birlikte büyüdü.

Milano'da gençliğin barikat direnişi

İtalya'nın Milano kentinde geçtiğimiz günlerde Leoncavallo Kültür Merkezi'nin kapatılmasını protesto eden binlerce öğrenci gösteri düzenledi. Öğrencileri zor kullanarak dağıtmak isteyen polis öğrencilerin direnişleriyle karşılaştı. Yollara barikatlar kuran ve polis saldırısına taş ve so-

palarla suterlere direnen öğrenciler Milano Adliye Sarayı ile Amerikan Konsolosluk binasını da tahrip ettiler.

Öğrencilere taziyeli su ve gaz yarıttı bombayla saldıran polis 60'a yakın öğrencinin yaralanmasına neden olurken 20 öğrenciyi de gözaltına aldı.

Özürli işçiler greve hazırlanıyor

İngiltere'de hükümetin subvansiyon ettiği 95 fabrikada çalışan 8 bin özürli işçi grev kararı aldı. Remplay'daki işçiler, zihinsel olduğu kadar fiziksel özürle de sahipler. Bu grev hayata geçerse İngiltere'de özürlilerin yapacağı ilk grev olacak. Greve neden olan asıl toplu sözleşme maddesi ise şirket yöneticilerinin önerdiği %2'lik ücret

zammının özürli işçilere reddedilmesi. Bunun dışında özürliler daha rahat çalışmaya koşullarını talep ediyorlar.

Grevin henüz uygulanmaya konulacağı tarih kesin olarak belli değil. Bu süre içerisinde sendika ve işveren temsilcileri grev dışı çözüm için toplantılarını sürdürüyorlar.

"Bir adım ileri, iki adım geri"

İnsan Hakları Demegü İstanbul Şubesi 5. Olağan Kongresi 18 Eylül günü Beyoğlu Karaca Tiyatrosu'nda yapıldı. Yaklaşık 500 üyenin katıldığı kongrede Av. Ercan Kanar'ın temsil ettiği "beyaz liste" 401 oy alarak yönetime seçildi. Farklı siyasal çevre ve bireylerden oluşan beyaz listeye alternatif olarak çıkarılan "kırmızı liste" 27 oy alırken, bu iki liste dışında yönetim kuruluna aday olan Metin Kozan ise 76 oy aldı.

Kongrede söz alan konuşmacılar "Nasıl bir İHD?" ve "Nasıl bir insan hakları mücadelesi?" sorularına uzun süren liste tartışmalarının göğesi altında yanıt vererek düşüncelerini ortaya koydular. Ercan Kanar tarafından ortaya konulan "normlar" etrafında dönen tartışmalarda teorik olarak aynı eleştiri ve yaklaşımın fide eden sol çevreler pratikte farklı bir tutum sergilediler. Ercan Kanar'ın insan hakları mücadelesinde sınıflar üstü bir çizgi izlemekle eleştiren birçok çevre Ercan Kanar gibi bireylerin ve aynı çizideki pragmatist Kürt milliyetçi çevrelerinin tamamen biletleyici olduğu beyaz liste içerisinde yer alarak eleştirilerinin "pratik" değerini(!) de ortaya koymuş olurlar. Böylece farklı Kürt milliyetçi çevrelerinin destegiindeki Ercan Kanar kendisi gibi bireyler ve bir kısmı solu da dahil ettiği listesiyle kongreyi açık farkla kazandı.

Sol: Teoride Devrimci, Pratikte Ulaşmacı

Kongre öncesi tartışmalar boyunca Ercan Kanar'ın "barışçılık" politikası "muhalif odakların hak ihalleri", "birey hakları" gibi önemli noktalarda sınıf çizgisini reddettiğini, Yokohamacı olduğunu, "sınıflar üstü" insan hakları savunuculuğu yaparak İHD'yi sınıf mücadelesinde "hakemlik" konumuna sürüklediğini söyleyen sol, kongrede bu söylediklerini bir grupta unutarak E. Kanar'ın "normlarına adeta teslim oldu. Öyle ki kongre öncesi tartışmalarda E. Kanar'ın dayattığı "normlar" kabul etmeyeceklerini belirterek kongre sürecinden çekilen Özgürlük Dönüşü okurları kongreden önceki gece "kna" olarak "beyaz liste"ye dahil oldular. Aynı eleştiri ve yaklaşımlara sahip olan dernek içindeki solun (bir grup haric) tamamının bu ulaşmacı tavır karşısında (Kürt milliyetçilerinin yoğun diye kaydıyla büyüyen destegi-nin de etkisiyle) kendine güveni artan E. Kanar, "tek seçicilik" konumunu, farklı çevrelerin ortak liste için önerdikleri adayları isim düzeyinde veto etmeye kadar vardırdı. Bu durum daha önce dayattığı "normlar" nedeniyle "bir bütün" olarak anılan Kanar'ın Emegün Bayrağı, İçgün Yolu çevreleri tarafından "kopuş" tartışmalarına kadar uzandı. Bu gelişmelerin sonunda bir taraftan Kanar'ın diğer taraftan "söysetlerin oluşturduğu "konsensüs" dışında kalan Av. Metin Kozan listeler dışında yönetin kurulu adayı oldu.

"Ercan'ın Ağzına Bakar Hale Geldik"

İHD içindeki mücadelenin iki temel anlayış arasında yapıldığını, kongre-nin devrimci sınıf bakış açısı ile insan hakları mücadelesini "sınıflar üstü" gö-nör burjuva anlayış arasında bir mü-

cadeleye sahne olduğunu vurguluya-rak, "Yönetimi aralarında paylaşılan ar-kadaşlar hangi anlayış temelinde bir araya geldiler?" diye soran kırmızı liste temsilcilerinden Ayhan Erkanlı "Der-nek sınıflar üstü insan hakları anlayış-ının elinde giderek gözlemleri bürosu haline geldi. Demegimiz sınıfa ve hal-ka yabancılaştı. Sınıf sözcüğü geçer geçmez bazılarının tüyleri diken diken oluyor" sözleriyle, bu durumdaki ulaş-macılığı seçen devrimci çevrelerin so-runluluğunu belirtti.

Beyaz liste içinde yer alan bir tem-silcinin "Bu sorumsuz küçük grup tav-ırdır." sözleri üzerine kırmızı listeli çu-karan Devrimci Mücadele çevresin-den bir konuşmacı "Dün alksam yapı-lan toplantıya kadar Ercan'ın normla-rını dayatması üzerine çekip giden, kulis pazarlıklarıyla geri gelen arka-daşlar sonunu büyük grup tavını mı göstermiş oldular?" diye sordu. Aynı çevreden bir başka konuşmacı ise "Arkadaşlar norm dayatmaları üzerine kendi ifadeleriyle 'Ercan'ın ağzına ba-kar hale geldik' demediler mi? Evet böyle. Frevan ettiler" sözleriyle diğer devrimci çevrelerin yönelttiye yer kapmak uğruna şikâyet ettikleri sonu-ca bir kez daha hizmet ettiklerini be-lirtti.

"İHD İşkencecileri, Kontregrilla Ajanlarını Savunmamalıdır"

Kongrede Halıkar ve Özgürükler Platformu adına söz alan bir temsilci, devrimci hareketi asılsız iddialarla suçlayan İHD'nin bu tavını bir kez da-ha derindenlemesini talep etti. "Dev-rimci hareketin ortaya çıkardığı bir ajan olan Şimel Aydın'ın savunma İHD Alaattin Kanatı da savunacak mı-diye sorulan platform temsilcisi İHD'nin olayın muhataplarına boşuma gereği bile duymadan peşin hükümlerle dev-rimcileri "İşkence yapmakla, adil yar-gılanma ve savunma hakkını gasp et-mekle" suçladığını, bu suçlamalarını hiçbir kanıtta dayandıma ihtiyacı bile hissetmediğini ve kendini "Biz örgüt ismi vermedik" diye savunmaya çalış-tığını, ancak adresin çok açık olduğunu ifade etti. Devrimci adaletin yıllar-dır pratiğiyle, suçlu-suçsuz ayırarak, suça göre ceza ilkesini uygulayarak adil olduğunu kanıtadığını söyleyen temsilci "Onlarca devrimcinin gözetli-na alınıp işkence görmesinden, bu devrimcilerin zindanlara hapsedilme-sinden, on yıllar sürecekt cezaevi iş-kencelelerinden, devrimci hareketle ver-len buncce zarardan sorumlu olan ve üç yıl bilinci olarak ajantlık yapan Şi-mel Aydın'ın nasıl, hangi mantıkla sa-vunulmuş, bu mantık sürdürülecek midir? İnsan haklarını savunmak iş-kencecileri, kontregrilla ajanlarını, halk düşmanlarını savunmak midir?" şeklinde konuştu.

Kürsüye çıkan TİYAD'lı bir ana ise İHD'nin Şimel Aydın'a gösterdiği du-yarlılığı Devrimci Sol Güçler için gös-termediğini belirterek, gözetiminde olan Sultan Çelik'i örnek vererek, insan hakları mücadelesi yürütenlerin ceza-evi kapılarında bugüne her direnişte gördükleri Sultan Çelik için İHD'nin ne yaptığını sordu.

Kongre gündemindeki tartışmalara sorumluluk getiren bu konuşmalar kon-gre salonunda belirli bir dalgalanma

yaratmakla birlikte, söz alan çok sayı-da konuşmacıdan sadece Fatöz ve Ercan Kanar bu konuşmalara değindi-ler. Fatöz Kanar insan hakları müca-delesi perspektifini anlatırken "Biz ez-len sınıfların, ezilen ulusların, ezilen cinsin, ezilen bireyin yanında oldu-gumuzu haykırıyoruz." dedikten sonra asla çifte standart uygulamadıklarını belirterek "Bunun için Sultan ananın da yanındayız. Biz Sultan anaya da sahip çıkarız." demagogleriyle yetindi. Ercan Kanar ise İHD'nin kendilerini eleştirilenlere de söz hakkı verdiğini belirterek "demokrasi örneği" sergile-diklerini söyledi. Haklar ve Özgürük Platformu'nun Şimel Aydın olayı ile il-gili sorularına yanıt vermeyen Ercan Kanar kendilerine "hakaret, küfür ve gözdagi" ile yönelindiğini, "kuruma ve yöneticilerine yönelik sindirme politi-kası" izlendiğini söyleyerek tartışmayı bu noktada sürdürdü. Sıkça yapıldığı gibi İHD'nin nereden ve kimsen gelir-se gelsin, kime yapılsın yapılsın "İş-kenceye karşı olduğunu tekrarlayan Ercan Kanar, İHD'nin yine herkes için "adil yargılanma ve savunma hakkı" istediğini, istemeye devam edeceğini söylerken, gerçeklerden kaçabildiği kadar kaçmaya çalışıyordu...

"Yokohama Bildirgesi" Ortada Kaldı

Kongrede sık sık sözü geçen Yo-kohama Bildirgesi, bildirginin, "yaşam hakkını" yeterince savunmadığını belirten feminist Yelda Özcan'ın "Yo-kohama beni kesmiyor sözleriyle iş-ke ortada kaldı. Sözü edilen bildirge-de, "Biz hükümetleri direkt olarak bil-dirgede uluslararası hukuk çerçeve-sinde insan haklarını koruması konu-sunda sorumlu" ifadesiyle birlikte Fil-pinler, Sri Lanka, Peru, Türkiye ve Or-tadoğu ülkelerinde bulunan silahlı mu-halif gruplar tarafından yapılan keyfi öldürmeler, rehın alma gibi ihalleri so-ruşturma kapsamı içinde ele alaca-ğız." denirken, esas tartışma konusu yapmak istenen şey, bu bildirgede geçen "silahlı muhalif gruplar tarafın-dan yapılan keyfi öldürmeler, rehın al-malar gibi ihalleri..." kısmı Kahar ve onu destekleyen solu ilgilendiriyordu.

Ulusal kurtuluş hareketlerini ve si-lahlı devrimci örgütleri insan hakları ihlalleri olarak niteleyen, emperya-lister ve işbirlikçi iktidarlara aynı kefeye koyan Yokohama Bildirgesi'nin İHD'de pratige geçtiği, kariyer hesap-larından kaynaklanan üstelik "çifte standart" bir hassasiyetle uygulandığı somut olaylarla ortadayken, konuşma-sında eleştirilere değinen Ercan Ka-nar bu tartışmanın yapay olduğunu söylemesine rağmen hiç de inandı ncı değildi. Çünkü söylemde bu bildirgeye karşı çıkan Kanar'ın pratikte yaptığı aslında tam da buydu. Ne var ki, Ka-nar ve onu destekleyen "sol" bunu sessizce yapmaya çalışıyordu.

İHD'de program düzeyinde ele alı-nan ve dayatılan "norm"lardan biri olan "muhalif odakların hak ihalle-i"nin önümüzdeki dönemde tartışılan konulardan biri olması bekleniyordu. 5. Kongre ortaya çıkardığı sonuçla, İHD'nin attığı adımların sınıflar üstü in-san hakları anlayışının yönetimde iş-ke güçlenmesiyle geriye götürülmesi tehlikesini güçlendirmişti oldu.

"Cüret"in kaynağı

Daha önceki yazılarımızda "sol'a İHD yönetiminin kim adına konuştuğunu sorums, asılsız iddialarla devrimcileri suçlayan Ercan Kanar'lar için "Bu adamlar bu cüreti nereden alıyorlar?" demiştik. Bu sorularımız yanıtlamaktan kaçınan sol, daha çok tartışmanın biçimsel yanı üzerine dumanıyı terchi ederek içerje ilişkin değerlendime getirmemiş, suçlamalara kanıtıy katılmadığını, halk düşmanlarına, kontregrilla ajanlarına "yaşam hakkı" tanıyıp tanımadığını ortaya koymaktan uzak durmuştu.

İHD İstanbul şube kongresinde bu sorularımız pratik düzeyinde yanıtlanmış oldu. İstisnalar dışında sol ve Kürt milliyetçi çevreleri "cüretin kaynağı" olduklarını ortaya koydular. Yeni olumsuzluklara yol açacağını gördüğümüz bu durum karşısında gerekli uyarıları yapmak bir görev haline gelişti.

İHD bugüne kadar devrimci hareketle yönelen katli-amlarda, saldırılarda çoğu zaman gerekli duyulduğu göstermemiş, buna karşın kimi durumlarda başka bir çevreye göstermediği ölkede aşın ve patolojik bir hassasiyet göstermiştir. Ercan Kanar'la sınırlı olmayan ancak E. Kanar yönetimlerinde daha belirgin bir şekilde ortaya çıkan bu sağlıksız yaklaşıma pek çok örnek verilebilir. Son süreçte devrimci hareketle yönelik pek çok saldırı yansıyan, devrimci hareketin onlarca insanı işkencelerden geçirmiş, önderi Dursun Karataş Fransız emperyalistleri tarafından tutulak edilmiş, TC'ye iade edilmesi gündeme getirilmiştir. Ancak İHD İstanbul Şubesi'nin bu konulardaki hassasiyeti gözlerini, kulaklarını, ağzını kapatacak "avır durmak" noktasındadır. İranlı monarşi yanlısı bir şah tarafından idadesini ölemek için aktif çaba gösteren İHD İstanbul Şubesi'nin Dursun Karataş için bugüne kadar birkaç satılık açıklama bile yapmaması söylediklerimizi doğrulayan or-naklardan sadece birisidir. Aynı süreçte Şimel Aydın olayındaki aşın ve hastalıklı hassasiyeti ise İHD'ye iç noktada yanlışlar yaptırılmış, yaptırılmaktadır. Güster kısaca şöyle gelişmiştir. Ercan Kanar yönetimi 'insan hakları savunuculuğu' adı altında ve İHD imzasıyla Devrimci Solu, "Adil yargılanma hakkını", "savunma hakkını" gasp etmekle ve işkence yapmak'la SUCLAMSİ, Şimel Aydın adlı kontregrilla ajanının cezalandırılması "görs ayırmaları ve iç çelişmeler" spektakülünuna dayandırarak kamuoyu önünde devrimci hareketin adaletine, güvenliliğine saldırmıştır.

Ercan Kanar'ın başında olduğu İHD, devamında suçlamalarını kanıtlamaması, yeni açıklamalarda iddialarını tekrarlaması, devrimci hareketin yanlılarında "hakaret, tehdit, gözdagi" ile kendilerini sindirmeye çalıştığını ilan ederek "mazlum rolü" oynamıştır.

Binicisi saldırı E. Kanar ve İHD yönetiminin gelişmiş devrimciler cevap hakkı kullanmıştır. Bu durum çarpıtılmıştır. İkincisi E. Kanar oruz ve namussuna dışkıtan ise öncelikle suçlamalarını kanıtlamalıdır. Yoksa bu değerlerden vazgeçmesi ya da özleştirilmesi gerekmektedir. Üçüncüsü, kamuoyu önünde gerçeklerin açıklanması ile sonulmaya devam edilecek bu hesaba "cüretin kaynağı" olan sol da katılmıştır.

"Cüretin kaynağı" onlarca devrimci hareketle yönelik saldırının da atığı olduklarını takdir ederler. Kendilerini ayırtmışlarımları bizden ayırtmaya beklemesi abesle işgidir. Devrimci hareketin asılsız suçlamaları ka-ralanmasına sessiz kalan ve giderek ortak olanlar, dev-rimcilerin yanıtına içerjiden koparıp biçimsel yanıyla karış-çıkmaya marifet belleyenler böylece kendi kendilerini ihanet mikrobuyla kirlendirmektedir. Tıpkı darbeciliğin mesrulasştırılmasında olduğu gibi ajantlığın da mesrulasştırılarak "Yaşam hakkı"nın savunulması yeni Enğın Kayo'lara, Şahin Dönmez'lere, Alaattin Kanar'lara, "objektif vakıyasıyorum" diye belki kendisini kandırabilir. Ancak kariyer tutkusundan sıyrıldığı an, en yakındakilere bakıp hassasiyetinin faydalılığı ile ters orantılı olduğunu görecektir.

Devrimcilerin eleştirileri bugün onı belki millileşkeğili vb. şeyler sağlanacaktır, ancak oruz olan tutarı bir tavır almasını sağlamak amaçındadır. Kanar'ın kendisini "tehdit edilecek", "sindirilecek" kimseler içinde görmesi, bu nedenle "vücudumu gereksiz görüyorsunuz" türünden duyusal tepkiler vermesi tek kelimelerle ifade kılınmamıştır. Çünkü ortada böyle bir tehdit yoktur. Uyanılamız dikteate almak, herkes ne yaptığını (ve ne yapmadığını) bir kez daha düşünmelidir.

"Devrimci" Yolda sivil toplumculuğun dünü bugünü

"Ak bacak, kara bacak geçit başında belli olur..." Halkımız zor dönemlerde herkesin ne olduğunu ortaya çıkarttığını anlatmak için böyle der...

12 Eylül ve sonraki süreç de Türkiye solu için "geçit başı" oldu. Devrimci inanç, kararlılık, tutarlılık sinandı; "aklı başına gelenler", "geçmişin yanlış olduğunu" keşfediler", "kendilerini aşma gereği duyanlar", eteklerinde saklayıp da daha önce dökmedikleri taşları dökebilecekleri bir zemine kavuştular. En çok taş döken" siyasetçilerden birisi de, bu dönemde Devrimci Yol çevresidir. Geçmişin inkar, suçluluğun teorileştirilmesi geçer akçedir artık. Yenilgi psikolojisi, geçmişle bir türlü söylenemeyenlerin tüm çıplaklığıyla ortaya konmasına neden olmuştur. THKP-C ideolojisinin reddi olan DY sivil toplumculuğu da -kökleri daha öncesine dayanmakla birlikte- 12 Eylül sonrasında itiraf edildi...

Nedir Sivil Toplumsulculuk?

Avrupa kaynaklı olan sivil toplumsulculuğun teorisi, Türkiye'de öncülüğünü Murat Belge'nin yaptığı Birlik dergisinde yapıldı. 12 Eylül sonrasında Avrupa'nın "güvenli limanlarına" demir atmış olan "mürceci sol" tarafından Türkiye'ye ihraç edildi.

Toplumsal yapıyı esas olarak devlet/sivil toplum ikilemi içinde açıklayan bir anlayış sivil toplumsulculuk. Bu anlayışa göre, sivil toplum, devlet denetiminden bağımsızlaşmış toplumsal kesimlerin, üretimi, ekonomik ve sosyal ilişkilerini, özel yaşamlarını kendiliğinden belirledikleri bir alandır. Sivil toplum, devletin ne ölçüde bağımsız olursa, özgürlük de o ölçüde artacak.

Toplumsal enerji o denli açığa çıkacak ve gelişme hızlanacaktır. İhtilalciliğin açıkça reddedilmesi olan sivil toplumcu anlayışa göre, sivil toplum içinde örgütlenilerek devleti kugutlatacak, böylece devletin baskıcı özellikleri sivil toplumun gelişmesiyle birlikte yavaş yavaş ortadan kalmırlacaktır. Toplumsal bilincin, duyurluluğun artmasıyla, burjuva devlet önce "sosyal devlete" ve en sonunda "sınıflar üstü düzenleyici devlete" dönüşecektir... Bu, açıkça sınıflar mücadelesinin, sınıf bakiş açısının yok edilmesidir. Kapitalizm koşullarında kazanılmış olan ekonomik-demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi anlamına gelen sivil toplumcu "mücadele"de iktidar perspektifi yoktur. Sınıf mücadelesinin; politik mücadelelerin tasfiye edilmesi burjuvaziyle uzlaşmayı getirmektedir.

Sivil toplumcu anlayışın önemli özelliği de önderlerin, merkezlerin, öncünün, otoritenin, disiplinin reddedilmesidir. Devrim reddedildiğinden, devrimci örgütün en temel özellikleri de "kötü" ilan edilmiştir.

Sivil toplumcu Murat Belge'nin şu sözleri çarpıcıdır: "(...) Devletin fuzulileşmesi; toplumun olgunlaşmasına orantılı bir süreçtir. Ortodoks, 'devleti parçalamatezi,

toplumun buna hiç de hazır olmadığı ortamlarda (ve hep öyle oldu), parçalanın aygıtın yerine çok daha otortir bir başkasının kurulması sonucunu verdi..."(Sosyalizm, Türkiye ve Gelecek, Birlikim Yayınları, Murat Belge, syf.75, abç)

Sivil toplumsulculuğa göre, devlet parçalanmayacak, devletten bağımsız "sosyalist adacıklar" yaratılarak toplum olgunlaştırılacak, böylece devlet de fuzulileşmiş olacaktır. Murat Belge'nin silahlı mücadele üzerine söyledikleri de devlet ve "devrim" için söylediği sivil toplumsu görüşlerle uyum içersindedir:

"(...) Silah, her zaman kendini kullanımlı belirlir; bir pratik olarak askerlik, askerlik yapımı belirlir. Askerlik kurallarının gerektirdiği disiplin, gözü kapalı itaat, katı merkezilik ve katı hiyerarşi bir değerler sistemi oluşturur, bu da, kendi içinde, sosyalizmin dünya ve insanlık için öngördüğü değerlerin tam karşısı olan bir sistemdir. (...)

Bilinen örneklerde, askeri önderliğin yarımla politik önderliği de koyarak bir denge bulma deneyleri çok zaman başarısızlığı uğramıştır.

Hiçbir zaman THKP-C'li olmayan DY, bugün -bir çevre olarak- sadece ekonomik-demokratik mücadele kulvarında yer alıyor. Hiçbir zaman ihtilalcı olmayan DY, devrimci mücadeleyi reddederek "toplumu olgunlaştırmak" adına geçmişte çevresinde topladığı insanları devrimci, adını kullanarak oy alıyor. Sivil toplumsu anlayış, çünkü "Tek Yol Devrim" sloganının içini tamamen boşaltarak devrimi amaç olmaktan çıkartıyor...

Savaş vahşetinin yanı sıra ilişkileri yataylaştırmak, tartışmayı mümkün olduğunca canlı tutmak vb. gerçekten güçtür." (age syf.47)

İşte bu görüşler '80 öncesinden bugüne DY 'içerisinde de değişik biçimlerde ifade edilmiş ve DY'nin pratiğinde belirleyici olmuştur...

Sivil Toplumsulculuk ve Devrimci Yol DY, Birlikim'den çıktı olan sivil toplumsu, anti-Marksist-Leninist ve THKP-C ideolojisinin inkarı olan görüşlerini 1979'ta ortaya koydu. DY liderlerinden Taner Akçam, yurtdışında yayınladıkları bir yazıda,

"örgütlenmelere ciddi olarak şekil vermenin ancak Devrimci Sol ayrılığından sonraki süreçte olabildiği düşünülürse..."diyerek bunu ifade ediyordu. Daha önce, THKP-C ile ilgili olmayan düşüncelerini açıkça ifade etme cesareti gösterememiş, THKP-C'yi sahiplenen devrimcilerin eleştirileri karşısında maskelerinin düşmesinden korkmuşlardı. 12 Eylül sonrasında ise genel olarak tüm solun yenilgi psikolojisinden de cesaret alarak gerçek görüşlerini ortaya serdiler...

Sivil toplumsulculuğa dostluğu eskiye dayanan DY, bu anlayışa ağıktan geçişin en önemli köşe taşlarını "direniş komiteleri"yle '80 öncesinde yerleştirmişti. Devrimci Yol Dergisi'nin 30. sayısında şöyle deniyordu: "Halkın kendisi tarafından oluşturulmuş komiteler iktidar gücünü yavaş yavaş, parça parça üstlenmeye, eski merkezi devlet yapısının yanı başında ve ona alternatif olarak yeni bir iktidar odağı haline gelmeye başlayacaktır. Bu olay, eski sömürü ve zorbalık düzeninin bağında yepyeni bir toplum... eşitsizlikler, haksızlıklar, zulüm ve baskı üstüne kurulmuş bir demokrasi üzerindeki devletin çatlakları arasında eşitlik, kardeşlik ve yepyeni bir devletin tohumlarının yavaş yavaş filizlenmeye başlaması demektir."

Birlikim'in, toplum olgunlaştırılarak devlet (aslında devrim dense daha doğru) fuzulileştirilecek şeklindeki sivil toplumsu iddiasıyla, DY'nin halk komitelerine yüklediği "iktidar odacı" olma misyonu arasında aslında pek önemli bir fark yoktur. DY, direniş komiteleri" yoluyla sivil toplumsulculuğun kapısını aralamaktadır. Öyle ki, DY'ye göre direniş komiteleri, merkezi devlet yapısının yanı başında öylesine bir güç haline gelecektir ki, "devrim" de çok basit bir iktidar ele geçirme işlemi olacaktır. DY'nin, THKP-C ideolojisinden tamamen uzak olan bu "devrim" stratejisiyle sivil toplumsulculuğun "devrim"

fuzulileştirmesi arasında çok ince bir çizgi bulunmaktadır. Bu, '80 sonrası daha belirgin bir hal almıştır. '82 DY yazısı'nda DY şunları ifade etmektedir: "Biz iktidarı ele geçirdiğimiz örgütler ve anlayışlarda hiçbir değişiklik olmadan, o ana kadar kendi ellerimizle inşa ettiğimiz tüm özelliklerimizle iktidara geleceğiz. Sosyalizm adına o ana kadar neyi örgütlemiş, neyi geliştirmiş ve güçlendirmişsek, onu yeniden toplumun tüm alanlarına yaymaktan ve yanı bir toplumu (iktidarı ele geçirenceye kadarki yaşamımızın tüm boyutlarında hayata geçirdiğimiz) sosyalizm anlayışımız doğrultusunda örgütlemekten öte bir şey yapmayacağız." ('82 DY Yazısı, "Sosyalist Birlik", Eylül 1989, syf.35-36)

Bu yazıların aslında iktidarı ele geçirmenin "fuzulileştirmesi" ifade etmektedir. DY, devrimden, iktidar kavgasından çark ettğini anlatmaya çalışmaktadır.

Özellikle Fatsa Belediye

Başkanlığını ele geçirerek halk komitelerinin vb. kurulması, sivil toplumsu anlayışın Türkiye'de de mümkün olabileceğinin kanıtı olarak gösterildi. DY yazarlarına göre Fatsa, ilerde örnekleri göğalacak bir laboratuvarı. DY'lier yerel yönetimlerin görece özzerliğini alabilirdiğine abartarak alternatif bir güç odakları düzeyinde değerdendirildiler. 12 Eylül'ün ayak seslerinin duyulduğu bir süreçte, Fatsa "laboratuvarı" ile meşgul olan DY'lier, ağaçta bakarken ormanı göremediler. 12 Eylül cuntasının sonra ise, hala içinden çıkamadıkları bu ormanda kayboldular.

Sivil toplumsulculuk, Avrupa'dan farklı olarak, Türkiye sınıflar mücadelesinin sert toprağınday, bir küçük burjuva düşü olarak kaldı, pratikte iflas etti.

Ama, 12 Eylül'ün yenilgisi ile sağa savrulan kafa yapılarıyla, eski düşlerini terk etmek yerine, tersine siyasi kültür düzeyine getirdiler. DY sorumluların bütün sivil toplumsulcularda olduğu gibi iktidarın demokratikleşme yükseltilecek ele geçirileceğini iddia etmektedir. DY savunmalarında bu durum açıkça ortaya konmuştur: "(...) faşizme karşı mücadelelerin esasının, Avrupa'daki gibi mevcut demokrasinin faşist karşı-devrime karşı korunması değil; demokrasinin gerçekleşmesi için toplumdaki demokratikleşmenin üstyapıda böyle bir politik düzen gerçekleştirilebilecek düzeye yükseltilmesi hedefine yönelmiş bir demokratik devrim sürecini tamamlamaya esas olan bir mücadeleye bağlı kalınması gerektiği ortaya çıkmaktadır."(Devrimci Yol Savunması, Simge Yayinevi, syf.531)

DY, '80 öncesinde silahlı mücadeleyi temel olarak kitleleri devrim safına çekerek bir partinin yaratılmasından değil, iktidarın nüveleri" dediği direniş komitelerinden, taban örgütlenmesinden söz etti. '80 sonrasında DY-Göçmen grubunun liderlerinden Taner Akçam ile gündeme açıkça gelen sivil toplumsulculuk tüm DY çevresine değişik biçimlerde yayıldı. Çünkü sivil toplumsulculuk DY'nin mayasında vardı ve süreç içerisinde değişik biçimler alarak kendini sürekli üretmekteydi. Bu süreçte, bireycilik, örgüt düşmanlığı, liberalizm alabildiğine gelişti. Dün iktidar nüveleri oldukları ilan edilen direniş komiteleri yerlerini bugün "bireylerin" toplumu demokrasi bilinciyle donatmaya çalıştıkları sendikalara, halkevlerine, demeklere bıraktı. Yerel seçimlerde bazı belediye başkanlıklarının alınmaya çalışılması da aynı sivil toplumsu anlayışla şekillendi. Hiçbir zaman THKP-C'li olmayan DY, bugün -bir çevre olarak- sadece ekonomik-demokratik mücadele kulvarında yer alıyor. Hiçbir zaman ihtilalcı olmayan DY, devrimci mücadeleyi reddederek toplumu olgunlaştırmak" adına geçmişte çevresinde topladığı insanları devrimci adını kullanarak oy alıyor. Sivil toplumsu anlayış, çünkü Tek Yol Devrim" sloganının içini tamamen boşaltarak devrimi amaç olmaktan çıkartıyor...

Daha fazla asker, daha uzun askerlik

İktidar daha önce büyük reform, "demokratikleşmede ileri adım" olarak lanse ettiği askerlik süresinin kısaltılması kararından nasıl geri adım atabileceğinin hesaplarını yapıyor. Son günlerde askerlik süresinin yeniden uzatılmasına yönelik olarak yeni yasa tasarıları, hukuki düzenlemeler ve her zamanki gibi MGKnın tavsiye kararları hazırlanıyor.

KHK'lardan Sürekli Uzatmaya
Büyük sivilarla 1992'de kısaltılan ve 18 aydan 15 aya indirilen askerlik süresi aradan daha 2 yıl bile geçmeden kanun hükmünde kararnameleler tekrar filli olarak uzatıldı. Bunun nedenini açıklarken 7 Ocak'ta "Genelkurmay Başkanlığı İstedi, biz de uzattık" demişti Çiller. Ve ilk olarak alınan kanun hükmünde kararnameyle (KHK) yedek subaylar 3 ay, erler ise 4 ay boyunca terhis edilmekten filli olarak askerlik yapmaya devam ettirildiler. Bu karar ilk olarak 1972'de devreler için uygulanmasında rağmen uygulamaya daha sonra da devam edildi. Ve neredeyse olağan hale getirildi.

Bugüne kadar istisna bir uygulama gibi devam eden bu durum, Eylül ayı sonunda yapılacak MGK toplantısıyla da tavsiye edilip yasalaşacak ve sayılan yüz binleri bulan gençlerin kurduğu kısa askerlik hayatları da böylece bitecek. Çünkü oligarşinin şu anki ihtiyacı seçimleri de hesaba katarak tatlı hayallerle besleyeceği bir gençlik değil, Türkiye halklarına ve onların kurtuluşu için mücadele eden devrimcilere ve yurtseverlere karşı savasçak askerler...

Savaşılacak asker anyor, bu nedenle oligarşi yıllarca pompaladığı umulan kendilerine yazık buz emeklen de geri durmuyor. Çünkü egemen sınıfların çaresiz-

likleri, tıkanmış işli klan, her gün daha fazla askere duydukları ihtiyaç buna daha uzun süre izin veremezdi zaten...

Demokratiklik, reform aldatmacaları ve büyük vaatlerle askerlik süresinin kısaltılmasının üzerinden 2 yıl bile geçmeden önce kısmi terhis durdurmaları askerliği uzatmanın, sonra da askerlik süresinin tekrar 18 aya çıkarılmasına çalışmanın tek bir anlamı var: O da oligarşinin iğne düştüğü çözümsüzlük olgusunun artık sağlanamayacak boyutlara gelmesi ve toplumun militarize edilmesinden medet umulmasıdır. Yoksa düne kadar "daha küçük, mobilitesi ve ateş gücü yüksek ordu"dan bahsedilenlerin bugün zorla asker toplamlarının askerlik süresini uzatma çalışmalarının fadıcaca anlamı kalmaz.

Her ne kadar Milli Savunma Bakanı askerliğin tekrar 18 ay olmasına gerekçe olarak "daha önceki iki kez KHK ile askerlik süresinin uzatılmasının yarattığı sakin-calar ile birlikte düşüldüğünde uzatıl-masındaki sorunu ortada kaldırmak gerekli" açıklaması yapsa da sorunun yalnızca geliş-gidiş sorunu olmadığı açıktır. Sorun Kürdistan'ın her karış toprağının asker ve polisler tarafından işgal edilebil-mesi sorunudur. 220 bin asker, buna ek olarak 60 bin polisle sürdürülen devlet te-rörüne yeni güç verebilmek, daha fazla askeri cepheye sürebilmek için tüm bu çaba...

Uzatmaları Bahanesi İç ve Dış Güvenlik

"Daha fazla asker, daha uzun askerlik", artık yeni dönemde izlenecek politika-nın özeli bu. 1991 genel seçimlerinde Demirel'in oy toplamak için seçimi vaadi olarak verdiği sözünü 15 aylık askerlik. Ve 1992'de hayata geçirdiğinde DYPrin oy

potansiyeli anlamında kazanç hanesine yazılan bir uygulamaydı. Oysa bugün gelinen noktada ne asker sayısının azaltıl-masından ne de daha kısa bir askerlikten söz ediyor iktidar. Vaatlerin yerini artık Çiller'in deyişleriyle "ülke gerçeklerinin getirdiği zorunluluklar" aldı.

Neydi iktidarı ülke gerçeği diye ileri sürdüğü gerekçeler?

İki ülke genelinde süren halk kurtuluş savaş ve bu savaşın boyulanması, İkn-cisi ise yıllardır hep gündem çatpınada kullanılan dış düşman mizanensiyi ya da şimdiki adıyla Yunanistan ve 12 mil soru-nu...

Yok sayılmaya çalışılan ve çırpıtık için özel propaganda savaşlarının sürdü-ğü halk kurtuluş savaş gerçeği oligarşiye daha fazla askere ve daha uzun askerliğe zorunlu kılarken, yaratılan hayali Yunan düşmanlığı da bunun kitlelerden saklan-masına hizmet ediyor yalnızca.

Bu da Çözüm olmayacak
Askerlik yasaasının 5. maddesi ülkenin içinde bulunduğu savaş ya da barış duru-

muna göre askerlik süresinin kısaltılma-na ya da uzatılmasına olanak sağlıyor. 1992'de askerlik süresi 15 aya indirilken de bu madde kullanıldı, şimdi uzatılmaya çalışılarken de aynı madde kullanılıyor. Savaş ya da barış hali askerliğin süresini belirliyor.

"Şu anda Türkiye'de askerliği 18 ay-dan 15 aya indirdiğimiz 1992'nin şartları yok." Böyle diyor M. Gölhan, daha fazla askerin de daha uzun askerliğin de çare olmayacağını bilerek. Askerle yetinmeye köylerde görev yapan öğretmenleri de de-ğerlendirmeye çalışarak. Onlara da silah dağıtmayı, silahlandırmayı hesaplıyor M. Gölhan. Türkiye halklarına karşı girişilen topyekun yok etme savaşında daha fazla asker, daha fazla silahlı adam bulma te-laşi içindeki oligarşinin karşısına çıkarken bunun da çözüm olmayacağını haykırarak karşı duralım.

Halklara karşı yürütülen savaş ne da-ha fazla askerle ne de yıllar süren asker-likle kazanılabılır. Çünkü halklara karşı savaşçıların ne haklılığı vardır ne de ka-zanmaya inançları...

Çekiç Güç'ü, üsleri, tatbikatlarıyla emperyalistler..

Ne işiniz var bu topraklarda? Defolun!..

Eylül ayının başından beri ülkemizde konuklar var ama Türkiye halklarının değil oligarşinin konukları. Arrow Exchange 1994 diye adlandırılan planlı NATO tat-bikati için İngiliz, İspanyol, Alman, Belçikalı ve bütümle emperyalistlerin seçme savaş birlikleri ülkemizde "çay-dıncı" hava hareketleri, hava indirme tatbikatları ve iş-gal provaları yaptılar. Eylül ayı sonuna kadar sürecek olan tatbikatta şimdiki kadar emperyalistlerin hava in-dirme birliklerinin geliştiğinde bir ülkeyi nasıl denetrim-leire geçirebildiklerini, emperyalist savaş makinelerini işgalinin nasıl olacağını gördük. Gazetelerde boy boy resimlerle yansıtıldı.

Arrow Exchange-94 ya da diğer adıyla Müttefik Çe-vik Kuvvet Tatbikatına NATO üyesi ülkelerden 8'inin askerleri katılıyor. Çeşitli aşamaları olan tatbikatın asıl önemli olan yeni gözdağı niteliği olan Çaydıncı askeri hareketler" bölümü, ki bu bölüm özellikle Kürdistan'da yapılıyor.

Çevik Kuvvet Tatbikatına Komuta eden Tümgeneral Schoups tatbikatın amacının NATO'nun dayanışma-sını ve birliğini göstermek olduğunu söylüyor ve tatbi-katın yapıldığı yerin özel önemi olmadığını vurguluyor. Oysa tatbikat için harcanan 1 trilyon 620 milyar lira, tatbikatın amacının hiç de dayanışmayı göstermek ol-madığını çok açık ortaya koyuyor. Bir ay boyunca Kür-distan'da 2700 Çevik Kuvvet üyesinin trilyonlar harca-yarak dolaşması ve her gün havalanan onlarca uçak ve helikopterlerin dosdukları öte bir anlamı var kuşku-suz. Halklara gözdağı ve emperyalizmin yeni dünya düzeninin ne olduğunu gösterebilmek.

Zaten Çekiç Güç sadece emperyalistlerin Kürt politi-kaları için kullandığı, Kuzey Irak'taki rejimin yapısını

Emperyalist ülkelerin askeri tatbikatı, tüm Orta-doğu halklarına gözdağı vermeyi amaçlıyor.

belirlemek için yararlandığı askeri bir dayanak değil, İran'dan Suriye'ye hatta Lübnan'a kadar uzanan bir bölge içinde kullanılmaya hazır bekletilen emperyalist bir tehdit olarak yapısını koruyor. İçerik'inden Kuzey Irak'ı baki üslerine kadar yapıları, NATO'ya iç içe geç-mesi hep bu amaca yönelik Kısacası NATO ve Çekiç Güç gibi emperyalist savaş birliklerinin bölgede bulun-ması Türkü, Kürdü, Gürcüsü, Arabıyla tüm Ortadoğu halkları için baskı ve gözdağından başka bir anlam ila-de etmiyor.

Somak gerekir? Emperyalist savaş birlikleri halkla-rın kardeşliğini korumadığına göre: neden Ortadoğu'da-lar? Yeni dünya düzeni adına Kürt halkını koruduğunu söyleyen Çekiç Güç Kürt halkının çıkarlarını mı koru-

yor yoksa, işbirlikçilerini mi? Kuşkusuz emperyalizm kendi çıkarlarını koruduğu gibi kendi işbirlikçilerini de korumaya çalışacaktır. Bu emperyalistlerin doğal çaba-sıdır.

Emperyalistler bunu yaparken, bize düşen emper-yalizmi pası çivi gibi bir daha gelmemek üzere ülkemiz topraklarından, Ortadoğu'dan söküp atmaktır.

Soruyoruz. Hava indirme, işgal provaları yapan NA-TO birlikleri, emperyalistler Kürdistan'da ne anıyor? Hak, hukuk, halkın koruma yalanlarının ardında ne var? Emperyalist üsler Ortadoğu halklarının çıkarlarını mı koruyor ki sessiz kalıp, yeni üslerle alışı tutalım? Kuşkusuz hayır! Emperyalistler kendi çıkarlarını koru-mak ve halklara gözdağı verebilmek için tatbikat üstü-ne tatbikat yapıyorlar.

özgür bir ülke, insanca bir yaşam için mücadele eden devrimciler gerçekleri tüm açıklığıyla ortaya koy-duğu oranda, halkın emperyalizme karşı alacağı tavırda benzeri görülmemiş bir öfkeyi taşıyacaktır. Emper-yalizme karşı duyulan öfke savaş karartılığımızda bir-leşmeli, emperyalistleri her yönüyle mahkum etmeliyiz. Türkiye halklarına: masum askeri tatbikatlar diye yuttu-rulmaya çalışılan, Kürt halkına yardımcı oluyor diye gösterilen Çekiç Güç'lerin gerçek yönlerini iyi anlatabil-meliyiz.

Ne ülkemizde ne Irak Kürdistan'ında, ne de Ortado-ğu'nun herhangi bir yerinde Çekiç Güç'leriyle, emper-yalist üsleriyle, gözdağı tatbikatlarıyla halkları karşı-sında duran emperyalistlere izin vermeme ve somali-yiz. Ne işiniz var bu topraklarda? Bu topraklar Ortado-ğu halklarının ve siz emperyalistler burada fazlasınız. Defolun!..

"Öğretmenlere silah vermek öğretmeni hedef yapmaktır"

Öğretmenlere silah dağıtılması konusunda Eğitim-Sen Malatya Şubesi'nde öğretmenlerden görüş alındı.

Burhan Konakçı (Eğit-Sen YK Üyesi): Bugün Kürdistan'da kirl bir savaş yaşanmaktadır. Bu savaş koşullarında eğitim ve öğretim durmuş vaziyettedir. 4 binin üzerinde okul kapalı. Eğitim kurumlarında da eğitimin sürmesi olanaksız. Son zamanlarda öğretmenlere yönelik saldırılar artmış, devlet öğretmenin önünde iki seçenek bırakmıştır. Ya görev yerine gidecek saldırılara hedef olacaksın, ya da beş yıl öğretmenlik için başvuru hakkın olmayacak. Devletin öğretmenin can güvenliğini sağlayacak önlemleri yetersizdir. Öğretmene silah vermek öğretmeni bir yerde hedef yapmak demek tir.

Mahmut Uzun (Eğit-Sen Şube Eğitim Sekreteri): Öğretmene silah vermek sorunları çözmekten ziyade, derinleştirir. Kürt halkı üzerinde bir oyun oynanıyor, bu oyuna bizleri de alet etmeye çalışıyorlar. Böyle bir yaklaşım Kürt sorununu çözmeye ırkçı kafayla yaklaşılmaz. Bir halkı yok sayarak, köyler, omanlar yakıp, yakarak, Kürt halkına işkence yapılarak, insanlar haklı savaşlarından vazgeçirilemez. Çözüm halkların kardeşliği temeli üzerinde Kürt halkının ekonomik, demokratik, siyasi taleplerini karşılamaktır.

Nevin Gubarı (Eğit-Sen Üyesi): Çözüm savaş koşullarının ortadan kaldırılmasıdır. Eğitiminin silahlı bilgil, klasik deyimlerle kalemidir. Öğretmen asker değildir. Öğretmene verilecek bir silah öğretmenin can güvenliğini sağlayamaz. Aksine savaşın direkt hedefi durumuna geçirmiş olacaktır. Oysa öğretmenin görevi öğrencilerini insanlık ideali ışığında eğitmektir. Bütün öğretmenlere silah dağıtılmış olsa bile insanların kardeşliğini öğretmekle yükümlü olan eğitimin esas görevine ters düşer. Öğretmenler tüm kılı savaşlara, jenoside olduğu kadar her türlü asimilasyona da karşıdır.

Mustafa Yukanı (Yönetim Kurulu Üyesi): Devletin amacı öğretmenlerin askerleştirilmesidir. Buradan devletin öğretmenin can güvenliğini sağlamadığı durumu çıkarıyor. Öğretmene verilen silahın hiçbir zaman öğretmenin güvenliğini korumayacağı, aksine öğretmeni hedef yapacağı inanılmıyım. Devlet öğretmenin can güvenliğini sağlamak zorundadır. Eğer bunu yapamıyorsa Kürdistan'a öğretmen göndermesin.

Burhan Konakçı (Eğit-Sen YK Üyesi): Milli Eğitim kurumlarının büyük sorunları var. Okulları yetersizliği, öğretmen yetersizliği, eğitim çalışanlarının ekonomik açıdan sorunları, eğitimin içeriğinin demokratik olmaması gibi birçok sorun varken, öğretmenin eline silah verip dershaneye sürülmesi eğitimin sorunlarına çözüm getirmeyecektir. Aksine sorunları artıracak, yarayı onanmaz bir duruma getirecektir. Çözüm için tek yol barış içinde, Kürt halkı ve bütün halkları içeren demokratik bir çözümdür. Bu memleket bizim, bu insanlar bizim, sahip çıkacak yine biziz.

Öğretmen pazarından öğretmenlere silah dağıtılmasına Eğitim emekçileri korucu yapılamaz

"Tunceli verilir (+150.000 TL) Amasya Tokat Alınır", "Sınak Verilir, Iznır Bursa Alınır", "Muş, Hakkari Verilir, İstanbul, Ankara Alınır"... Bu sözler yaklaşık 1 ay öncesi açılan "öğretmen pazarı"ndan yüksek sesle çıkan sözler ya da duvarlara yapıştırılan dövizlerdi.

Okulaşının içine düştüğü savaş kırzının ve savaşın galip çıkmak için her yolu muhah saymasının bir yöntemiymiş öğretmen pazarı.

Kürt halkının, Kürt çocuklarının anadili gasp ediliyor. Asimilasyona bu yarıyla daha da hız veriliyor. Geline aşamada ise artık öğretmenler, gönüllü faşistler dışında, bu asimilasyonun, dil halkının köreltilmesinin aracı olmak istemiyorlar. Ancak devlet eğitim emekçilerini Kürdistan'da tutabilmek için önceden kaldırdığı "becayış" yöntemini bugün bu savaşta rahat sürdürmenin bir aracı haline getiriyor. Tayinleri Kürdistan'a faşist polikalarına kurban

giltirmek, öldürülen köylüleri, yakılan riz," öldürülen öğretmenleri bahane köyleri seyretmek, istemeyerek de eden savunma bakanı öğretmenleri olsa ihbarcı konumuna düşmek için korucu yapmak istiyor. Aslında gelinen kendilerini öğretmen pazarında pazar- aşamada asker, polis, korucu dışında ıyıyorlar. Devlet ise büyük bir ikizülü- lükte "Bizim bu pazarla bir ilimiz yok. Sorun öğretmenlerin kendi aralarındaki bir sorundur" diyor Kürdistan'da eğitim açısından, öğretmenler açısından içine düştüğü gerçek durumu gizleme

Devletin Kürdistan'da eğitim geliştirmek olduğunu da kanıtlanmış ve öğretmenler açısından içine düştüğü oluyor. Öğretmenlerin askerliğini Kürdistan'da öğretmen olarak yapması değil. Okulları açılmasının "hemen veya" asker olanlara öğretmenlik görevi verilmesi, hem buradaki eğitimin Dan kentte öldürülmesi sonrasında bitmişliğinin, hem de öğretmenlerin devlet, Kürdistan'da öğretmenlerle ilgili eğitici-öğretici işlevlerinin bir hiç olarak önceden düşündüğü başka bir planını görüldüğünün; her şeyin Kürt halkının hemen açıkladı. Milli Savunma Bakanı yok edilmesi için olduğunun bir başka Mehmet Gökhan 16 Eylül'de gazetelerde ispatıdır.

Devletin öğretmenlere silah veremeyi korucu olmayı reddetmek devletin eğitim adıyla uyguladığı çirkin yöntemi de bir bakıma teşhir etmektedir. Birer eğitimci olarak öğretmenlere böyle bir sorumluluğun yanında, insan olarak da Kürt halkına yönelik kanlı politikaya ortak olmama görevi düşüyor.

Önce köy korucuları, ardından özel timler, özel ordular... Şimdi de öğretmenler savaşın silahlı gücü yapılmak isteniyor. Eğitim emekçileri bu onursuzluğu kabul etmeyecektir.

mamen gözardı eden bir eğitime alet etmez. Oysa devlet kendini kurtarma taleşindadır. Kendi telasına düşmüş olan bir devlet açıkça öğretmenin, hemşiresinin ve diğer memurların asli görevlerini bir kenara bırakıp savaşa aktif görev almalarını istiyor.

Kıscacı öğretmenler Kürdistan'da, özellikle Kürdistan'ın kırlarında asimilasyondan öte imha savaşının silahlı elemanları yapılmak isteniyor.

Böyle bir onursuzluğa eğitim emekçileri kesin karşı koyarak, kesinleşmemiş de olsa bu öneriyi kendilerine hakaret olarak saymaktadırlar. Böyle bir savaşa öğretmenlere düşen asimilasyoncu eğitim sisteminin, Kürt halkını inkara dayanan eğitim sisteminin kaldırılmasını istemektedir, bunun için çalışmaktadır. Mesleki onurumuza sahip çıka cak, mesleki onurumuzu koruyacaksa gereken budur. Silahlanmayı ve korucu olmayı reddetmek devletin eğitim adıyla uyguladığı çirkin yöntemi de bir bakıma teşhir etmektedir. Birer eğitimci olarak öğretmenlere böyle bir sorumluluğun yanında, insan olarak da Kürt halkına yönelik kanlı politikaya ortak olmama görevi düşüyor.

Bingöl'de terör

Malatya (Mücadele)- Devlet güçleri Bingöl ve ilçelerinde yiyecek ambargosunun yanı sıra işkence türü keyfi uygulamalarına da hız verdi.

Geng, Karlıova, Yayladere, Yedigöller ve Kızı da yağ, şeker, un vb. gıda maddeleriyle birlikte ayakta, giyecek gibi eşyalar da karneye bağlanmış durumda. Halkın alış-veriş özgürlüğü tam anlamıyla yok edildi. İnsanlar herhangi bir aramada cantalarından çıkan her eşyanın, yiyeceğin ve giyeceğin tek tek hesabını vermeye zorlanıyor. Bu uygulama sadece gerillaya yardım yapılmasını engellemek bir yöntemi olarak değil, aynı zamanda ve esas olarak halka baskı uygulamanın bir yöntemi olarak uygulanıyor. Devlet halk üzerindeki baskısını her fırsatta kullanmak suretiyle sürdürerek psikolojik üstünlük sağlamaya çalışıyor.

Öle yandan köylerde demokrat insanlar, ilçelerde ise hemen hemen bütün gençler kelle avcılarının hedefi durumundadır. Her an "ihbar var" denilerek ya da keyfi bir gerekçeyle istenilen kişiler gözaltına

alınarak en ağır işkencelerden geçirilebiliyor. İşkence yapan devlet güçleri herhangi bir suçlamada bulunmak yerine kendi isteklerini dayatıyor ve işkenceyle kabul ettirmeye çalışıyor. Köylerde genellikle köylü terk etmeleri ya da koruculuğu kabul etmeleri istenirken; şehirlerde de genel olarak işbirlikçilik öneriliyor ve yilgınlık yaratılmaya çalışılıyor.

Özel tim ve askerler geceleri ilçe merkezlerinde rast gele havaya ateş açarak halka gözdağı vermeye çalışıyorlar. Yaz ayları başından beri süren köylü boşaltma uygulaması ise en pervasız şekilde devam ediyor. Uygulamanın hayata geçirildiği bölgelerde ise neredeyse boşaltılmayan köy kalmadı. Boşalan köylerdeki evler daha sonra köylülerin tekrar gelip yerleşmemesi için uçaklarla bombalanarak yakılıyor, tahrip ediliyor.

Köylerden şehir merkezine getirilen ve işkence gören kişilerden kolu bacağı kırılacak ölçüde işkence izi taşıyanlar hastaneye gittiklerinde kesinlikle işkence gördüklerine dair rapor almıyorlar. Tersine sağlam raporı veriliyor. Doktorlar ya faşist oldukları için ya da korktukları için işkenceyi gizlemek suretiyle işkence suçuna ortak oluyorlar.

Tutsak aileleri: "Evlatlarımızla birlikte direndik ve kazandık"

16 Ağustos günü Malatya Cezaevi'nde Devrimci Sol tutsaklarının bulunduğu koğuşa silah, kalas ve cıplarla saldırın jandarma, özel tim ve gardiyanlardan oluşan saldırı cetsi 42 tutsağı ağır şekilde yaralamıştı. Bu saldırıyı protesto eden Devrimci Sol tutsakları 34 gün açlık grevi yaparak, gasp edilen haklarını geri aldılar.

16 Ağustos'ta cezaevindeki saldırıyı duyan aileler Adana HADEP'te süresiz açlık grevine başladılar. HADEP'te başlayan süresiz açlık grevi, Adana SHP İl Merkezi iş galine dönüşüren tutuklu aileleri mücadelesini Ankara'ya taşıdı. Direnişin başından itibaren yer yer alan Sevgi Zat, Fahriye Güzel, Yıldız Saroğlu direnişlerini şöyle anlatıyor.

Sevgi Zat: Cezaevinde saldırıyı duyar duymaz ailelerle toplandık. Evlatlarımızı yönelik girişilen saldırının hesabını sormak için bizlerin de bir şeyler yapması gerektiği bilinciyle, HADEP'te süresiz açlık grevine başlama karar aldık. Direnişimizi bir basın açıklamasıyla basına duyurduk. Direnişimizin ilerleyen günlerinde hükümetin ortağı olan SHP'de sürdürme kararına vardık. Adana SHP İl Merkezi'ni işgal ederek direnişimizi buraya taşıdık. Direnişimize ilk tepki SHP İl Sekreteri Selahattin Öztas'tan geldi. Basının karşısında bizlere "Bunlar bizim misafirimizdir" diyerek ikizlülüğünü gösterdi. Basın gittikten sonra gerçek politikasını ortaya koyan Öztas, SHP binasını polis ablukasına alarak, bizleri polislerle karşı karşıya bıraktı. Öztas, açık grevinde bulunan herkesi zorla dışarıya çıkarttı. Ertesi gün yeniden SHP'yi işgal ederek, direnişimizi burada sürdüreceğimizin kararlığını onlara ilettiler. Kararlılığımız karşısında bizleri dışarıya çıkartamayan Öztas karışımızdan boynu bükük ayrıldı.

Fahriye Güzel: Direnişimizi açık greviyle sınırlı tutmayacaktık. Sesimizi daha gür çıkartmak için bakanlarla, milletvekilleriyle görüşme kararı aldık ve direnişimizin 12. gününde Ankara'ya hareket ettik. İlk yerimiz TBMM oldu. Bizlerin direnişi tutsakların ailesi olduğumuzu öğrenen polisler, yolumuzu kapının girişinde keserek "Sizler polis ve askerleri katillerinin ailelerisiniz" diyerek bizleri teleyerek ve hakaret ederek Meclis kapısından uzaklaştırdılar. Bunun üzerine basını dolayarak sorunlarımızı ve evlatlarımızın cezaevlerinde yaşadıkları bastıranlattık.

Yıldız Saroğlu: Direnişimiz yalnız evlatlarımız için değildi. Ankara'ya gittiğimizde Güvenpark'ta direnişte bulunan ASKI iş-

çlerini ziyaret ettik. Onların sorunlarını dinledikten sonra bizlerin de tutsak aileleri olduğumuzu, niçin burada olduğumuzu onlara anlattık. 13 Eylül günü İHD Genel Sekreteri Aktin Birdar'la görüşüp, sorunlarımızı anlattık ve bizlere destek olmasını istedik. Daha sonra SHP Tunceli Milletvekili Kamer Gençle görüştük. Ondan yetkilerini kullanmasını istediğimiz zaman bizlere verdiği cevap ılımtı. Her sorumuzda, her konuşmamızda köseye sıkışan Genç bizlere; "Benden başka milletvekili bulamadınız mı" dedi. "Senden fazla bir şey beklemeyin, zaten Adalet Bakanlığı'na aram bozuk" diyerek, milletvekilinden ne anladığını uzun uzun anlatmaktan başka bir şey yapmadı. 14 Eylül günü SHP Genel Merkezi'ne gittik. Burada kimle görüşmek istediyecek, yok denildi. Tekrar Meclis'e giderek Malatya SHP Milletvekili Mustafa Yılmazla görüşerek, sorunlarımızı ona da aktardık. O da diğer milletvekilleri gibi dinlemekten ve nasihat vermekten öteye gitmedi. Adalet Bakanı Moğultay'la görüşmemizde ise evlatlarımızın talebi olan 5 maddelik isteklerini yazılı olarak kendisine verdik. O da Adalet Bakanı olmasına rağmen "bakacağım" demekten öteye gitmedi. Moğultay'la görüştükten sonra Ceza ve Tevki evleri Genel Müdürü Zeki Gönçör ile görüştük. Kendisine Malatya Cezaevinde çocuklarımız karşı uygulanan baskıdan sorumlu olduğunu, oğulların açık grevinde olduğunu belirterek, bir an önce sorunları çözmesini söyledik. Bizler de kendisinin bir baba olduğunu, oğullarımızın direnişle kimsenin alay edemeyeceğini, bunun hesabını vereceğini belirttik. Birden yitirdi bir kaplana dönüştük. "Benim çocuğumla, kendi çocuğunuzu nasıl karşılaştırırsınız," diyerek, üzerimize yürümeye başladı. Bunun üzerine içimizden biri, "Eğer çocuklarımız bir şey olursa, sen kendini burada yok bil" dedi.

Müzeyyen Büyükaşık: Her gün TBMM'de olmamız, milletvekillerinden hesap sormamız onları rahatsız etmeye başlamıştı. Bir gün birini yakalıyorsunuz, diğer gün birini. Hiçbirini boş bırakmıyorduk. Evlatlarımızın mücadelesini Meclis'e taşımıştık. Mücadelemizin sonucunu da almaya başlamıştık. Zeki Gönçör bazı milletvekillerine cezaevinde açık grevinin bittğini söylüyordu. Biz yine de bunlara inanmıyorduk. Aramızdan seçtiğimiz bir kişiyi cezaevindeki temsilciyle görüşmesini, ancak o zaman açık grevinin bittiğine inanacağımızı belirttik.

Haklar ve Özgürlükler Platformu'nun girişimiyle gözaltılara, katliamlara, kaçırılmalara anında müdahale edilebilmek amacıyla "Halkın Acil Müdahale Hattı" oluşturuldu. Zulum düzeninin önüne yeni bir barikat oluşturulmam amacıyla gündeme getirilen bu girişim, Haklar ve Özgürlükler Platformu tarafından kamuoyuna aşağıda özetlediğimiz açıklama ve çağrıyla duyuruldu.

İnsan hakları ihlallerine karşı "HALKIN ACİL MÜDAHALE HATTI"

İnsanın insan tarafından sömürülmesinin azgınca sürdürüldüğü günümüz dünyasında ve ülkemizde vahşi kapitalizmin bütün saldırılarını kadın-erkek, genç-çocuk meden tüm insanlığa yönetmektedir.

(...) Düzenin kendi koyduğu yasalara bile hiçe sayarak "orman kanunu"nu işlettiği, insanca yaşamının ve can güvenliğinin tüm koşullarının ortadan kaldırıldığı şu günlerde birbirimize daha sıkı kenetlenmek, baskılara-yasaklara birlikte karşı çıkmak, **ARTIK YETER!** demek bir insanlık görevi haline gelmiştir.

(...) Öyleyse; insanı ve insana ait tüm değerleri korumak için harekete geçelim, el ele verelim ve bu suçlara anında müdahale ederek engel olmaya çalışalım. Çağrımız insanın diyendir, çağrımız leniyim, devrimciyim diyenendir.

sanların katilediğini biliyorsunuz. Duruma müdahale edildiğinde ise yüzde bir şans da olsa kuşatılmış insanları katliamlardan kurtarabilmek, yaşatabilmek mümkün.

NE YAPACAKSINIZ?

Nereyi, kimleri, hangi kurumu-kurumları arayacak, anında müdahale edilmesini isteyebileceksiniz?

İşte tüm bu gerçekler ışığında insan hakları ihlallerine karşı;

"HALKIN ACİL MÜDAHALE HATTI"nı oluşturmak, ihlaller, kayıplara, yok etmelere karşı birlikte mücadele etmek bir insanlık görevi haline gelmiştir diyeriz.

HALKIN ACİL MÜDAHALE HATTI günün 24 saati açık olan ev, işyeri, kurum, büro telefonlarından, fakslarından vb. iletişim açısından olumsuz; gelen uyarıyı, müdahale çağrısını-talebini, gece-gündüz meden, anında müdahale edilebilecek tüm kurum, kuruluş ve kişi-

Bu amaçla tüm duyarlı DKÖ yöneticileri, sendikalar, halktan yana sanatçılar, yazarlar, hukukçular, doktorlar ve her meslekten İNSANLARAdır. İnsan hakları ihlallerinin önüne birlikte set olalım. İnsanca yaşamak ve yaşatmak için "HALKIN ACİL MÜDAHALE HATTI"ni birlikte oluşturalım, mücadele edelim.

(...) Diyelim ki; evinizden işinize veya işinizden evinize giderken birtakım "karanlık güçlerce" bir insan zorla kaçırılmak isteniyor. Kaçırılmaya çalışan insan adını haykırarak "öldürüleceğini, gözaltında kaybedileceğini" söylüyor. **NE YAPACAKSINIZ?**

Kime, nereye bildirecek, mücadele edilmesini isteyeceksiniz?

Veya, bir yakınınız, komşunuzun geyarısını evinden apart-opara götürdüler. **NE YAPACAKSINIZ?**

Veya işyerinizde, fabrikada, toplu taşıma aracında çalışıyorsunuz. Yanıbaşınızda çalışan arkadaşınız veya otobüs-minibüs-dolmuşta, trendeki bir yolcu, yine aynı karanlık güçlerce kaçırıldı. **NE YAPACAKSINIZ?**

Kime, hangi kuruma, kuruluşa haber verecek, nasıl müdahale edeceksiniz? Veya; oturduğunuz mahallede bir ev, bir apartman daresi yüzlerce polis tarafından kuşatılmış, gelişme sürüyor. Yaşanan onlarca örnek ışığında oradaki in-

re iletmekte, birlikte müdahale etmeyi organize etmekle yükümlü ve sorumlu olmalıdır.

HALKIN ACİL MÜDAHALE HATTI'na katabileceğiniz bir telefon numarası, bir faks numarası, bir tele-sekretör vb.:

HALKIN ACİL MÜDAHALE HATTI'nın oluşumu için harcayacağınız maddi-manevi küçük bir çaba;

HALKIN ACİL MÜDAHALE HATTI'nın işletiminde veya müdahalelerinde alacağınız bir görev, insana, insanlık onuruna, yaşam hakkına sahip çıkma-tır.

Katledilenler, işkence görenler, kaçırılıp gözaltında kaybedilenler, bu vatanın, bu halkın evlatlarıdır.

Katliamları yapanlar-yaptırımlar, katliamlardan sonra sokakta alkış tutularak, emekçi halkımızı bu onursuz davranışa ortak etmeye çalışanlar bir avuç halk düşmanı ve vatan hainleridir.

HALKIN ACİL MÜDAHALE HATTI'ni kullanarak, bilgi vererek müdahale ederek, yok edilmeye çalışılan yaşamları, ayaklar altına alınmaya çalışan insanlık onurumuzu koruyalım. Katliamlar, işkenceler, baskılar önünde set oluşturalım.

Unutmayalım ki akan bizim kanımızdır, yiten bizim canımızdır. Yine unutmayalım ki **BU VATAN BİZİMDİR...**

Cezaevleri

İnsanlık dışı uygulamaları kabul etmeyeceğiz"

**Erzurum Cezaevi
Gardiyan-Asker Terörü,
Ölüm ve Direniş**

Erzurum Cezaevi'nde 15 Ağustos'ta başlayan, gardiyanlarla birlikte komando askerleri de katıldığı, cop ve kalsaların kullanıldığı saldırılarda 850 siyasi tutsak yaralanırken, bunlardan 200'ünün durumunun ağır olduğu bildirildi.

Saldırı ilk olarak Devrimci Sol ve TDKP davalılarından tutsakların bulunduğu C-3 koğuşunda başladı. İdare her konuda aktif direniş tavrı koyan bu koğuşa başlamadan daha doğru olacağını düşüncülmüştü. Koğuşa arama yapmak için giren gardiyan ve komando askerleri, tutsaklardan sonunmalarını istedikler. İnsanlık onuruna ve genel ahlaka aykırı olarak soyunma istediği daha önce yapılan bir uygulama değildi. Tutsaklar bu uygulamayı kabul etmediklerini söyleyince, zaten saldırı hazırlıklı olan gardiyan ve askerler cop ve kalsalarla tutsaklara saldırdılar. Birçok tutsağın bayılmaya kadar dövlümesinden sonra, koğuş talan edildi, gazete, dergi ve kitap gibi matzemeler de el konuldu.

C-3'e saldırı başlanıyordu. Daha sonra koğuşlara yönelik idare, toplam 850 tutsağın bulunduğu tüm koğuşlarda aynı operasyonu tekrarladi. Saldırı bittikten sonra idare cop ve kalsı ile olmayan tutsak yoktu. Ayrıca 200 tutsak da ciddi biçimde yaralanmışlardı.

Saldırıya cevap olarak cezaevinde bulunan tüm tutsaklar 28 Ağustos günü açık grevine başladılar. İdare tek tek dikeğe verme dayatmasını kabul etmeyip, toplu dikeğe veren Devrimci Sol davalılarından 13 tutsağı zor kullanarak hücrelere attı. Daha sonra diğer koğuşlardan da 20 tutsağın daha gelmesi ile hücrelere atılanların sayısı 33 oldu.

Bu arada idare, cezaevinde daha önce 3 ihanetin cezaalandırılmasını soruşturması bahanesiyle birçok kişiyi tek tek olarak işkenceye geçirdi. Bu işkencelere siyasi şübe polisleri de katıldı. Bazı tutsaklara ise açık grevini bırakmaları için hamamda ve idare bölümünde ıslatılarak, kaba dayak ve işkence alındı.

Saldırı sırasında, Selami Zorlu isimli PKK'lı tutsak, baskınlı protesto etmek için kendini astı ve öldü. Arap Köseoğlu ise kendini aynı şekilde asmasına rağmen baskınlı protestoyu üzerine kurtuldu. Baskınlı protesto için kendini yakayan Resul Gerger ise ağır yaralandı.

Bu saldırılarla birlikte tutsakların büyük bölümü açık grevini bıraktı. Devrimci Sol davalılarından yaralanan ve hücrelerde bulunan 13 tutsağın açık grevi direnişini sürdürdükleri üzerine, idare bu tutsaklara gasp edilen haklarının geri

verilmesi ve iade edilmeleri sözü verdi. Tutsaklar ise koğuşa geçmeleri sağlanmadan açık grevini bırakmayacaklarını söylediler ve koğuşa verilince açık grevine son verdiler. Ancak 2-3 gün içinde idarenin haklarını vermek niyetinde olmadığını görmeleri üzerine 29 Ağustos'ta Devrimci Sol tutsakları yeniden açık grevine başladıklarını duyurdular, idare ise ertesi gün C-3 koğuşuna yeni bir saldırı daha başlattı. Öldürüşme dövlent tutsaklar, birer-kışer bölünerek diğer koğuşlara dağıtıldı.

Erzurum E Tipi Cezaevi'nde yaşanan bu yoğun saldırı, işkence ve baskınlı sonucu halkası, tutsakların sürgün edilmesi oldu. Toplam 265 tutsak Erzurum Özel Tip Cezaevi'ne sürgün edildi. Saldırı sürecinde, avukatların ve bazı bölge milletvekillerinin çabası ile Adalet Bakanlığı cezaevine bir inceleme heyeti gönderdi. Ancak heyetin cezaevi ziyareti tamamen baştan savma, göstermelik bir girişim oldu. Ne işkenceleri saptdılar, ne de işkence yapan gardiyanlar hakkında bir işlem başlatıldılar.

Bu nedenle yaşanan işkencelerin sorumlusu bağla Adalet Bakanı Muğurtay ve Ceza ve Tevkiyeleri Genel Müdürü Zeki Güngör'dür. Zeki Güngör'den aldıkları talimatlar sonucu cezaevi nöbetçi savcısının rahat davranışı, Zeki Güngör'ün operasyonlarda özel bir rolü olduğunu gösteriyor. Ayrıca işkencelere bizzat katılan Cezaevi Müdür Vekili Bayramı Mayırsay ve "Burası bozuktur yatağı" diye naralar atarak saldırı bazı gardiyanlar, tüm işkence uygulamalarının doğrudan sorumlulardır.

Halen tutsakların, dikeğe yazmak gibi en temel anayasal hakları da dahil tüm hakları kısıtlanmış durumdadır. Gazete, dergi dahi verilmemektedir.

Şu an gergin olan cezaevinde, insanlık onurunu korumak için direniş sürdüreceklerini bildiren tutsaklar, kamuoyunu Erzurum E Tipi ve Özel Tip Cezaevi'nde gelişen olaylara karşı duyarlı olmaya çağırıyor.

Buca Cezaevi'nde Tutsaklar Duruşmalara Çıkıyor
Buca Cezaevi'nde Devrimci Sol tutsaklarına saldırıan askerler 10 tutsağı yaraladılar.

21 Eylül günü mahkemeye götürülen Devrimci Sol tutsaklarını birbirine kelepcelemek isteyen askerler tutsakların direnişine karşılaştılar. Bunun üzerine tutsaklar dövlerek mahkemeye çıkarırken Bahadır Özdemir, Yusuf Sarp ve Murat Özdemir ağır yaralandılar. Asilhan Gençay, Şükrüye Çan, Gülten Işık, Zehra Köyünar, Özden Öz, İsmet Avcı ve Yusuf Bağ ise aldıkları darbeler sonucu çeşli

yerlerinden yaralandılar.

Aynı gün bir açıklama yapan Devrimci Sol tutsakları bu uygulamayı idarenin tutsakların onuruna yönelik bir saldırısı olarak değerlendirecek mahkemelere çıkmama kararını aldıklarını belirttiler. Tutsaklar ayrıca aynı baskınlı daha önce de uygulamak istediklerini ancak tavrı almanın üzerine idarenin geri adım almak zorunda kaldığını da sözlerine eklediler.

Sivas Cezaevi'nde Direniş 32. Gündü.

Sivas E Tipi Cezaevi'nde süresiz açık grevini sürdüren Devrimci Sol tutsağı Fidan Duma'nın açık grevi 32. gününe girdi.

Cezaevinde keyfi baskınlı protesto etmek için 24 Ağustos'ta süresiz açık grevine başlayan Devrimci Sol tutsağı Fidan Duma taleplerinin kabul edilmemesi durumunda 26 Eylül'de, su ve tuz almamayı da kesecğini açıkladı.

Duma'nın yaptığı açıklamada cezaevi yönetiminin erkek gardiyanları bayanlar koğuşuna keyfi olarak günde 7-8 kere sayım gerektirerek sokması, dergi ve gazetelerin alınmaması, sık sık mektup yasağı koması, görüş gününde tutsak yakınlarının soyadı tutmadığı gerekçesiyle görüşe alınmaması, siyasi tutsakların kaldığı koğuşa 4.5 aydır su verilmemesi, arada bir verilen suyun ise idare tarafından kastlı olarak kirlenerek verilmesi cezaevinde yaşanan belli başlı sorunlar olarak sıralanıyor.

Cezaevi idaresi yalnızca vaatlerde bulunarak eylemi bitirmeye çalışırken, Devrimci Sol tutsağı Duma, talepleri kabul edilip uygulanmaya bağlamadan açık grevini bırakmayacağını açıkladı.

Devrimci Sol tutsağı Duma'nın dışında keyfi uygulamalara tepki göstermeyen siyasi tutsaklar, hakların direnişle değil, lütufla geri alacaklarını sanarak, idareyle görüşmelerini sürdürüyorlar.

Fidan Duma'nın sürdürdüğü açık grevinde gelişecek olumsuzluklardan birinci derecede Adalet Bakanlığı ve cezaevi yönetimi sorumlulu olacaktır. Bütün devrimci-demokrat kamuoyunun Fidan Duma'nın onurlu direnişini desteklemeye çağırıyoruz.

Elbistan'da Kazanan Devrimci Sol Tutsaktan Oldu

Elbistan Cezaevi'nde Devrimci Sol tutsakları taleplerini kabul ettirerek açık grevini bitirdiler.

Temel talep olarak Malatya Cezaevi'ne sevk olmayı isteyen Devrimci Sol tutsakları, açık grevinin 39. gününde taleplerinin kabul edilmesi üzerine süresiz açık grevine son verdiler ve daha sonra da Malatya Cezaevi'ne sevk edildiler.

Halkın Gücü Beykoz bürosu basıldı

Devrimci sosyalist basın üzerindeki devlet terörü tüm hızıyla devam ediyor.

21 Eylül günü Yoksul Halkın Gücü Beykoz Temsilciliği polis tarafından basıldı.

Büro muhabiri Leyla Taştan yaralanarak gözaltına alındı. Polislin keyfi tutumu büroyu basmakla da sınırlı kalmadı. Büro muhabiri Leyla Taştan'ın gözaltına alan polisler arama izni olmadığı halde evini de arama gerektiriyerek talan ettiler. Yoksul Halkın Gücü gazetesi tarafından aynı gün yapılan basın açıklamasında büronun bastırılması protesto edilerek "düzenin pisliğini, kokuşmuşluğunu, bitmişliğini, saldırılarla gizlemeye ve terör estirmeye halkı susturmaya çalıştığı" vurgulandı ve "Tüm bu baskı ve engellemelere rağmen halkımızın onurlu kaygısının onurlu sesi olmaya devam edeceğiz. Faşizmin baskıları bizi yıldırılmayacak" denildi.

Çay Mahallesi halkı cezalandırılmak isteniyor

Mersin'in ANAP'li Belediye Başkanı Okan Merzeci, Siteler Mahallesi'nde bulunan Genelevi Çay Mahallesi halkının tepkisine rağmen tasamakta ısrar ediyor.

Çay Mahallesi, yaklaşık 20 bin nüfuslu, çoğunluğunu Kürt milliyetinden insanların oluşturduğu bir mahalledir. Geçtiğimiz yerel seçimlerde de % 90 boş oy çıkmıştır. Mahalleye hemen her gün polisler tarafından operasyonlar düzenlenip insanlar gözaltına alınmaktadır.

Genelevin mahalleye taşınacağı haberi alınca, mahalle halkı muhabirlik için basın açıklaması yaparak, Büyükşehir Belediye Başkan Merzeci'yi protesto etti. Mahalle halkının tepkisi üzerine, Belediye Meclisi toplanarak genelevin Çay Mahallesi'ne taşınma kararını iptal etti.

Geçtiğimiz günlerde Belediye Başkan Merzeci, Meclis kararını da hiçe sayarak genelevin temelini atma girişiminde bulundu. Konu hakkında görüştüğümüz Çay Mahallesi Muhtarı Mustafa Doğan şunları söyledi: "Belediye Başkanı Merzeci geçmiş yönetiminde "Genelevi yüzyıl şehrin ulaşamayacağı bir yere taşıyacım" demesine karşılık bugün yaklaşık nüfusu 20 bin olan mahallemize taşımak istiyor. Bu bizi cezalandırmaktır. Mahallede bulunan Belediye arazisine daha önce sağlık ocağı, yeşil alan ve ilkökull hizmetlerinin yapılmasını önerdik. Bu isteklerimiz yanıtız kalmadı. Şimdi de buraya genelev yapmak istiyorlar. Buna kesinlikle izin veremeyeceğiz."

Minibüs muavinleri de işsizler ordusuna katıldı

Mersin'de 1500 şehirci dolmuş muavini, Belediye ve Minibüs-tiller Derneği başkanının işbirliği sonucu işsizden oldular.

21 Temmuz'da alınan bir kararla 15 Eylül'e kadar şehirci taşımacılığı yapan minibüslerde muavin çalıştırılması yasaklandı. Dolayısıyla 15 Eylül'den sonra muavinler de işsizler ordusunun bir parçası haline geldi.

Konuya ilişkin bir açıklama yapan Mersin Minibüsçüler Esnaf Odası Yürütme Kurulu Başkanı Vahit Çekmez «Bir süredir odamıza ve birliğimize ve Büyükşehir Belediyesi'ne şehirci yolu taşımacılığı yapan dolmuşlardaki yardımcı personel hakkında yoklularımızdan gelen yoğun şikayetler üzerine yönetim kurulu böyle bir karar aldı.» dedi.

Aynı konuda konuştuğumuz dolmuş muavinleri ise yaklaşık 20 yıldır Mersin şehirci taşımacılığında muavin çalıştığını belirterek "Şimdiye kadar böyle bir şikayet olmadı. Olan şikayetler için de gerekende yapıldı. Ancak halk muavinlerin kaldırılması için bir talepte bulunmadı." diyerek, asıl amacın muavinlerin çıkartılarak minibüs sahiplerine daha çok kâr sağlanarak olduğu vurgulandı.

Tabanıyla bağları koparan Türk-İş Hak-İş ve DİSK'le köprüleri attı

Demokrasi Platformundaki Hak-İş ve DİSK'e Türk-İş ilişkisini kesmiş bulunuyor. Türk-İş'in bu konudaki açıklaması onun aynı zamanda devlette olan işbirliği ve gizli pazarlıklarının açığa çıktığı bir döneme denk geldi. Zira Hak-İş ve DİSK kazanılmış haklar üzerine pazarlık yapılması konusunda Türk-İş'i eleştirince Türk-İş kendisinden küçük bu iki sendikann eleştirisini büyüktüğüne(!) yedirmeyip aniden böyle bir açıklama yaptı.

İşçi düşmanlığı konusunda adeta devlete yarısan Türk-İş kendisine bağlı sendikaların yoğun tepkisi yarındı, kendi dışındaki kurumların tepkisini de toplayarak çürümüş olan sistemi, sistemin savunucuları birliktelik kuruma göreviyle baş başa kaldı.

Peki Demokrasi Platformu nedir, ilişkileri nasıl yürüten bir platformdur?

Demokrasi Platformu Türk-İş, Hak-İş, DİSK ve KÇSP başta olmak üzere belli başlı demek ve meslek odalarından oluşuyor. Bir yıl önce kurulan platform, aşgari anlamda işçileri, memurları ve toplumu işgildiren belli başlı sorunlar hakkında karar alarak eylem yapmayı hedefliyordu. Ayrıca bu platformdaki sendikalar platform içinde birbirlerinin sendikal anlayışını, işleyişini eleştirmek, iç işleyişlerine müdahale etmemek yönünde bir ilke kararı almışlardı. Yani daha iyi olmak, daha kararlı ve etkili adımlar atmak yönünde bir zorlama, platform içinde bir çatışma yapılmıyacaktır.

Mücadele bu platform için esas değildi. Esas olan birbirinden farklı anlayıştaki (!) sendikaların, odaların bir araya gelmiş olmasıydı. Kendisi genişti ve "büyük bir demokrasi ör-

neği" idi. Bu açıdan burjuva kalemşörler önemli bir demokrasi girişimi olarak yorumladılar. Demokrasi adına statükoculuğun meşrulaştırılması "en demokrat" tavır gibi göstermeye çalıştılar.

Demokrasi mücadelesinin gerekleri bir yana, basit anlamda bile Demokrasi Platformu'nun nasıl bir cidiyetlilikle ele alındığı geçen süreç içinde kendini ortaya koydu. Türk-İş ve DİSK'in ortak olarak yaptığı bütün şey Kızılay Meydanı'nda iki kez bildiri dağıtmak ve 1 Mayıs 1994 yılının tertip komitesini oluşturmaktır. Üstelik bu sendikalar kamu emekçilerinin genel eylemlerine dişe dokunur hiçbir destek sunmadılar.

Tabii Bayram Meral'in DİSK ve Hak-İş'te ilişkilerini kestiğini açıklaması bu iki konfederasyonun tepkisine yol açtı. Hak-İş Genel Başkanı Necati Çelik, "Oh be dünya varmış, üstümüzden büyük bir yük kalktı" diyerek tepkisini dile getirdi. DİSK Genel Başkanı Rıdvan Budak ise bu konuda *Türk-İş düşünmüyor, tabanın istemlerini gözönüne almıyor davet ettiğini* belirtti.

Aslında adı var pratikte kendisi olmayan Demokrasi Platformu'nda Türk-İş'in bu sendikalarla ilişkisini kesmesi pratik hiçbir sıkıntı yaratmayacak. Çünkü ortada zaten yapılan bir şey yoktu. Emekçilerin yaşadığı sorunlara karşı Türk-İş ne kadar duyarsızsa Hak-İş de o denli duyarsızdır. Hatta Türk-İş tabanının zorlamasıyla alınan 20 Temmuz genel eylem kararını hem Hak-İş hem de DİSK "destekliyoruz" demelerine rağmen, fiili destek için hiçbir çalışmaya yapmamış, bu düşüncüyü kendilerine saklamışlardır. Aynı şekilde Hak-İş 1 Mayıs tertip komitesinde yer almasına rağmen işçileri alana

getirmemiş, bu konuda çalışmamıştır. (Karabük Demir-Çelik işçilerinin mitinge gelmesi Karabük'ün kapatılmasına yönelik duyarlılıkla ilgili bir durumdur.)

"Tencere dibin kara seninki benden tera'dır. Ne Türk-İş, Hak-İş ve DİSK'in üzerinde bir kamburdur, ne de Hak-İş ve DİSK, Türk-İş'e ayak bağıdır. Her üç sendika da eylemsizliklerine veya işçi sınıfının sorunlarına karşı olan duyarsızlığına kendilerinin dışında gerekçe arama telaşındadırlar. Demokrasi Platformu adıyla oluşturdukları yapıda işçi sınıfını oyalamadan, birbirlerine yaslanarak "yumuşak" savunmalara girmekten başka bir şey yapmamaktadır."

Bütün bunların yanında Türk-İş'in Hak-İş ve DİSK'e bağlarını koparması kendisine gösterilen tepkiler karşısında Türk-İş'in iyice teshir olmasıyla açıklanacak bir durumdur. Türk-İş'in kendisinden pek farklı olmayan bu sendikaların yerli-yersiz de olsa eleştirilerini kaldırarak gücü kalmamıştır. Ayrıca DİSK'e bağlı sendikaların çeşitli işkollarında Türk-İş'in örgütlendiği yerlerde örgütlenmeye çalışması ve karşılıklı yetki illerinden da Türk-İş yönetimini rahatsız etti. Ancak bütün bunlara rağmen Türk-İş içerisindeki çoğu sendika yöneticisi Demokrasi Platformu'ndaki Hak-İş ve DİSK'e ilişkilerinin sürdürülmesinin gelecek açısından önemli bir temel teşkil edeceğini belirttiler. Hem kendi içindeki hem de dışındaki sendikalara saldırarak devlette baş başa iyice yalnız kalmak istiyor Türk-İş. Zaten her geçen gün artan sorunlarla gittikçe girtliğe gelmiş işçi ve emekçiler Türk-İş'in bu halıyla ancak devletin kucagina yakışacağını belirtiyorlar.

TÜMTİS Genel Başkanı Sabri Topçu "Al birini vur ötekine"

TÜMTİS Genel Başkanı Sabri Topçu DİSK ve Hak-İş'e sürekli bir diyalog içinde bulunulması konusunda daha önce Başkanlar Kurulu'nun karar verdiğini, ancak bu sendikalarla ilişkin kesilmesini Teksif Genel Başkanı Şevket Yılmaz ve Tesis Genel Başkanı Faruk Barut'un B. Meral'den istediğini ve aniden böyle bir açıklamanın yapıldığını söyledi. Ayrıca S. Topçu bu sendikalarla ilişkinin kesilmesi veya devam ettirilmesi için yine Başkanlar Kurulu'ndan karar çıkması gerektiğini de belirtti. Sabri Topçu, "Al birini vur ötekine. Belki güven açısından böyle bir birlikliğin geleceğe dönük bir yararı vardır. Yoksa bu üç konfederasyonda farklı anlayışlar yok. Altı doldurulabilirse işçi sınıfı açısından gelecekte olumlu bir yapı olma özelliği taşıyabilir. Bunlar ayrı ayrı kalsalar da yapabilecekleri bir şey yok. Bu yapı ne ilkel ne de devrimci mücadele açısından önem taşımayan bir yapı. Ancak sınıf savaşı uzun soluklu bir savaştır. DİSK ve Hak-İş'e ilişki olmayı gelecekte ihtiyaç duyulacak şeyler açısından sürdürmekte yarar var." demektedir.

BEM-SEN Yönetim Kurulu Soruyor:

Demokrasi Platformu oluşumu içerisinde yer alan Meral ve onun gibi düşünenler bugüne kadar ne yaptılar?

IMF ve Dünya Bankası'nın direktifleriyle emperyalizmin Türkiye'deki işbirlikçileri tarafından açıklanan 5 Nisan ekonomik kararlarının işçi sınıfı ve tüm emekçilere getirdiği ekonomik yıkıma karşı B. Meral ve onun gibi düşünenler neler yaptılar? (İşbirlikçilerin yedeğine düşmekten başka.)

Yüzbinlerce işçi işten atılırken, kamu emekçileri açığa alınırken, sürgün, soruşturma ve hak gaspları yaşanırken Meral ve onun gibi düşünenler neyi yaptılar? (Bu olumsuzluklara ortak olmayı saymazsak tabii.) Sokaklarda, evlerde insanlar öldürülüp, gözaltında kayıplar yaşanırken, işkencehaneler tarihin en yoğun işkencelerine sahne olurken, ormanlar yakılıp, köyler ve kasabalar bombalanırken, Kürt halkı üzerinde topyekun bir soykırım denemesi yapılırken Meral ve onun gibi düşünenler katliamları gerçekleştirenleri gizli ve açık destek vermekten başka bir şey yaptılar mı?

Bizler diyoruz ki; Türk-İş yönetimi ve onlar gibi düşünenlerin başına -iş yapmasın diye- çekrelenmiş bir Demokrasi Platformu varmış dağıtılsın. Çünkü bugün işçi sınıfının ve emekçilerin önündeki en büyük engel, emperyalizmin ve oligarşinin sınıf içerisindeki ortağı sanı sendikacılık ve onun temsilcisi durumundaki Bayram Meral'dir. Bizler bugün her günküden daha çok emperyalizme, işbirlikçilerine, sanı sendikacılığa ve sendika ağalarına karşı mücadelemizi yükseltmek ve tüm demokrasi güçlerini bu perspektif etrafındaki bir oluşumda toplamaya çağırıyoruz."

İş hakkını korumak Çukobirlik işçisinin elindedir

Adana (Mücadele)- Çukobirlik Fabrikası'nın yemekhane bölümünde çalışan toplam 163 işçi YEMAS Yemekhane adlı taşeron firma tarafından işten çıkarılmaya çalışıyor. YEMAS işverini ise "Hepiniz çıkmak zorundasınız, ben kendi ekimle geleceğim" deyince işçiler işyerinden çıkmayarak yemek çıkarmama eylemine geçtiler. Sonunu çözmek için işçilerin üyesi olduğu Oleyis Sendikası ile Çukobirlik yöneticileri 12 Eylül'de bir görüşme yaptılar. Görüşmelerden işçilerin

ileri plik bölümü önünde fabrika yemekhanesi ve kendi sendikalarını bolca öven bir konuşma yaptı. Bu gereksiz konuşmalar işçilerin ilişkime ve yuhalamalarıyla karşılık gördü. Sendikacılar işverenle görüşüklerini, YEMAS'a verilen ihalenin iptal edildiğini söylediler. Oysa ortada hiçbir kazanım yoktu.

O gün 15-23 vardiyasında kalan işçiler yine işyerlerini terk etmediler. Bunun üzerine işveren saat 18.00'de jandama geliterek işçileri zorla dışa-

n attı. Bir sonraki gece vardiyaya gelen işçiler yine fabrika dışına atıldılar. İşçilerin direnişi devam ederken plik bölümünün işçileri oturma eylemini sürdüren işçilere desteğe gittiler. Destek eylemi sırasında "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Yasasın İşçilerin Birliği", "İşçi Kıymına Son" sloganları atıldı.

Aynı gün işçilere Teksif ve Teksit yöneticileri ve 300 kadar Çukobirlik işçisinden de destek geldi. Burada temsilciler ve sendikacılar Çukobirlik yöneticileriyle görüşmeye gittiler. Yemekhane işçileri kamyonla fabrikaya gelen yemeği içeri sokmazken, Çukobirlik işçileri de yemek yememe tavını aldılar.

Bütün bu olanlardan sonra yemekhane işçilerinin durumu belirsizliğini koruyor. Çözümün Oleyis yöneticilerine bırakılmayacağı bir kez daha yaşananlarla birlikte kendini ortaya koymuştur. Taşeronların keyfi yönetimi ve ağır sömürsünden kurtulmak isteyen işçilerin kendilerine güvenmeleri ve sorunu çözecek mekanizmayı kendi içlerinde oluşturmaları gerekiyor.

İsırgan

PROBLEMLİ İŞPORTACILAR

İstanbul Adliyesi'nin önü... Bir turist adliyeyin önünde satış yapan bir kestanecinin fotoğrafını çekmek ister... Kestaneçi hemen başını öne eğdi... İsrarla objektiften kaçırır gözlerini. Tedirgindir. Hemen yanındaki simitçi koşarak turistte "No bayan nol..." "Problem bayan problem..." diye bağmaya başlar... Bir yandan da el-kol işaretleriyle derdini anlatmaya çalışır... Kestaneçinin başı hala öne eğik beklemektedir... "Simitçi" tehlikeyi anlamıştır. Otantik bir fotoğraf çekmek isteyen turist şaşkın şaşkın ayrılır.

Halktan korktuklarını biliyorduk ama bu korkuyu başka halklardan da korkacak kadar büyüttüklerini doğrusu tahmin etmiyorduk...

NE KADAR ÇABUK

Grup Özgürlük Türküsü'nün Hopa konserine giden ve Özgürlük Türküsü'nü ilk kez dinleyen ve oldukça etkilenen bir işçi birkaç hafta sonra İstanbul'daki bir arkadaşını anar. "Biliyor musun biz bugün Devrimci So'cu olduk" der. Telefonun diğer ucu pek anlam verememiştir... İşçi tekrarlar. "Yahu biz bugün iş bırakma eylemi yaptık. Anlamıyor musun, yani Devrimci So'cu olduk..." der.

Gözünüz aydın... Türkçe kanter değilmiş

Geçenlerde bir hatıralık dergi Türkiye'nin kanter olduğunu iddia etmişti... Haberde durumun ciddi olduğu, hatta vefatı aramaya bile başladığı yazılıyordu...

Habere çok sinirlenen babbu, iddiaların yalan olduğunu ve bunu yayınlamış PAK'ın olduğunu açıkladı hem. Gazetecilere de tutanağı çektiği "Bütün dimdik ayaktaym" demeyi de ihmal etmedi.

Türkiye'nin açıklaması, dergi haberi ne seviyen birçok kişinin sevdiği kimsede biriken "tuz" insanları da topkallı kıldı oluyordu. "Yı... Yı... az kaldı eceliyle gidecek sandık."

Çiller (Başbakan)
"Nereye gitsen yuhalanıyorum..."

M. Karayalçın (SHP Genel Başkanı)
"Genel başkan mıym, değil miyim bileyim."

Pemirel (Cumhurbaşkanı)
"Çevrecilerin başı benim... Benden daha çevreci kimse olmaz... Rio'da imza atan benim."

Yekta Güngör Özden (Anayasa Mahkemesi Başkanı)
"Sandıktan tavşan çıksa selamlarız."

Aziz Nesin (Yazar) "Biz daha berbat yönetimlere layığız."

Mehmet Sekmen (Kartalın Refah Partili Belediye Başkanı)

"Bakın kocalarınız, babalarınız tembellik ediyor, çalışmıyorlar. Sizin ekmeğinizle, işkâlnızda oynuyorlar. Eğer tembelliklerini sürdürürseniz İhten atılacaklar. Siz de aç kalacaksınız. Şimdi bana yardımcı olmanızı istiyorum. Sabah işe giden kocalarınıza çok çalışmalarını söyleyin."

Cengiz Bulut (ANAP İzmir Milletvekili...)
"Sokakta milletvekiliyim..... demeye korkuyorum. Çünkü vatandaş artık dünün ya da bugünün hükümetini değil, parlamentoyu suçluyor. Sıkıyça çıkan sokaklara, katilin halkın arasına, haydi göreyim sizi."

YAKIŞIR

İstanbul polisi suçlu yakalama konusundaki yeni yöntemlerinden birini uygulamaya koydu... Geçenlerde aradığı kişiyi evinde bulamayan asayiş şube ekibi terlemlerini yağlamak için aranan kişinin tüm ailesini ve yanında taşıdığı altın kişiyi gözaltına aldılar.

Ailesinde ilk bakışta mantıkla ilgili görünüm yöntemin üzerinde biraz daha düşünüldüğünde nasıl bir dehanın ürünü olduğu daha iyi anlaşılıyor. Mesela polis, tüm suçlu yakalamayı gözaltına alarak, hatta cezaevine gönderme... Dışarıda sadece suçluları kalsın... Cezaevinden kaçan, toplumdaki terörizme sebep olur, bu bakanlığımız demektir...

Bravo doğrusu, muhtegemli, Bize hiç tereddüt etmeden yaygın uygulamaya geçin... Size bu yakıştır.

Sen bizsin çünkü...

"İşkenceleriniz, zindanlarınız, ağır cezalarınız, idamlarınız, haklılığımızı göğsülemeye, tarihin akışını değiştirmeye yetmeyecektir! Er ya da geç faşist diktatörlüğü mutlaka yıkacak, işçilerin, köylülerin, emekçilerin devrimci iktidarını kuracağız!"

Bir zilgit... yükseliyor Bağcıların dar, çileli sokaklarından gökyüzüne, uzanıyor Dersim'e, Munzur'lara. Katılıyorlar analarımızın zılgıtlarına; Özgür oluyorlar. Müşer oluyorlar, Nazım oluyorlar. Dolayısıyla koca bir ülkeyi baştan başa Bahattin'lerin dolaştığı dağlardan geçip sarıyorlar tütün emekçisinin yüreğini. Oradan pamuk tarlalarına çıkıyor tüm heybetiyle tili sesleri. Taze kır çiçekleri oluyorlar ülkemizin dağlarında, kırlarında.

"Siz oligarşiyi ve emperyalizmi, köhnemiş düzeni, biz işçileri, yoksul köylüleri, tüm emekçi halkı ve ülkemizin geleceğini temsil ediyoruz."

Ve sen... sen geliyorsun yoksul geçekonduların arasından umutla yükleyip omuzuna ağır ağır yürüerek. Yoksul mahalleleri selamlayarak, ağır yürüyerek onur ve erdemini işi gözlerinde. Ellerimizi tutuyorsun sonra, bizi de katıyorsun yaşamı savunmaya. Bizi de katıyorsun bu uzun onurlu yürüyüşe. Her adımda yaşamı öğretiyorsun bizlere. Sarp yokuşları tırmanıyoruz birlikte. Ellerimizi sımsıkı kavırıyor ellerin düşmeyeelim diye. Alnında biriken terler hepimizin; Sabo'nun, Özlem'in, Tuncay'ın, Sinan'ın terleri, soluğumuzun taşıyorsun soluğunda.

Yüzündeki çizgiler derinleşmiş. Yaşadıkların yansıması yüzüne adeta işkenceler, hapislikler, ihanetler sertleştirilmiş yüz hatlarını. Ama sıcak

Ölüm bize tutsak
biz sevdaya
gönlümüzde acılara daha
çok yer var

Kavgamızın harcı cansa Her
yeni bir can Feda olsun
gülüm sana Bu can toprağa
Yılanlara, çayanlara rağmen
Yürüdük hiç durmadan

Biz dağlara bahar
için çıktık iz sürdük
Kardeşliği hep birlikte
öğrendik Bu
türküyi kardeşçe,
yoldaşça söyledik
Bizden uzak dursun
artık kahpelik

yine de yüzün. Dostuna güven, huzur veriyorsun. Umut veriyorsun yüreğinle.. Düşmanlarımız, emeğin, geleceğin düşmanları korkuyorlar bakışlarından, ofkenden. Hesap sovyorsun onlardan.

"Halkın adaletinin uygulanacağı günler de gelecektir."

Uğruna yaşamlar sinandı bu kavganın. Alıp milyonlarca yüreğin sevdasını düşün yollara birderviş gibi. Sabırla, inançla örün geleceği, geleceğimizi. Bir yapı ustası gibi taş taş üstüne koyup inşa ettin yaşamımızı. İhanetlerin en büyüğüne göğüs geldik. Tarih önünde hesaplaştık onlarla, mahkum ettik güzelliklerimize düşman olanları. Şimdi daha de-

rin bir soluk almalı ve daha hızlı koşmalıydı diyardın. Artık daha zorluydu yolumuz. Devam ettik hiç durmadan yolumuza safralarımızdan arınıp; yan yanayız, güvenle.

Şimdi tutsaksın... Bu kez emperyalizmin zindanlarında temsil ediyorsun onurumuzu. Bu tutsaklık ilk değil senin için. Zorluklardan örülü zincirin halkası oldu sadece. Bilsen nasıl sevinç içinde engerekler, çyanlar. Yok ettiklerini sarıyorlar umudumuz, yıkıldığını sarıyorlar harcı yoldaşlık bağlarından örülmüş yapımızın.

Hayır! Bin kere Hayır! Bizlere öğrettikleriyle yürüyoruz yolumuzda. Ve yanı başımızdasın. Bizlere öğrettiğin savaş bilinciyle, yoldaşlık bağlarıyla, kültürümüzle yanımızdasın. Sen bizsin çünkü. Ülkede her bir yoldaşımız sen olup omuzluyor yükü. Bağlarımızı kimse kopartamaz.

"Tüm dünya halkları, dostlarımız, dostlarımız ve düşmanlarımız tanışmış olsun ki; sömürü ve zulmü yeryüzünden silene kadar savaşımız sürecektir!"

Yoldaş... Biliyoruz ki bizi birbirimize bağlayan mücadelenin kopmaz bağlarıdır. Aramızda binlerce kilometre olsa da, aramıza taş duvarlar girse de beraber zilgit olup yaşıyoruz kötülüğün üstüne. Yine öğretiyorsun yaşatmayı. Yaşatmak için ölebilmenin erdemini öğretiyorsun. Dizimizin üzerinde doğrulduk. Daha hızla koşmaya davranıyoruz. Seninle beraber kat edeceğimiz bu sarp ve dolambaçlı yolu, yanımızda Sabo, Sinan ve yüzlerce şehidimizle birlikte.

Senin allenden
Devrimci Mücadelede
Sanatçılar

Ruhi su anıldı

20 Eylül 1994 günü ölümünün dokuzuncu yıldönümünde Ruhi Su mezarının başında anıldı. Sıdika Su, Dostlar Korosu, Grup Yorum, Sadık Gürbüz, Kutup Yıldız'ının da katıldığı anmaya saygı duruşuyla başlandı. Dostlar Korosu Ruhi Su'nun sanatı ve yaşamı üzerine yaptığı konuşmadan sonra Yemen Yemen, Benim Kabem, Mahsus Mahal, Arpa Ektim, Ala Dağın Eteği adlı türkülerini seslendirdi. Grup Kutup Yıldız Ruhi Su'dan esinlenerek yaptığı türküyü anmaya katıldı.

Grup Yorum ise önce kısa bir konuşma yaptı: "Sevgili hocamızı Ruhi Su, en son sekiz ay önce ziyaretine gelmiştik. Evet... Aradan geçen bu süre içerisinde sanatçı aydınlar üzerindeki baskılara her gün bir yenisi daha eklendi. Emekçiler üzerindeki sömür, açlık ve zulüm giderek artıyor, giderek acımasızlaşıyor.

Ve bizler mezarının başında bir kez daha söz veriyoruz. Bizi susturamayacaklar. Pir Sultanlardan, Dada-İoğullarından, Karacaoğlanlardan, Bedrettinlerden, Nazımlardan gelen

direnişi geleneğimizi sürdüreceğiz. Ta ki özgür, eşitlikçi, adaletli bir dünyayı kuruna dek" sözlerinden sonra Grup Yorum "Bize ölüm Yok" adlı marşı seslendirdi. Anmada polisler de yoğun olarak bulunması dikkat çekti.

Tüm Maliye – Sen Dosluk ve Barış Pikniği

Tüm Maliye-Sen'in 18 Eylül 1994 tarihinde Belgrad Ormanları'nda düzenlediği gozeye Tüm Maliye-Sen bünyesindeki tiyatro topluluğu, müzik ve şiir grupları, Grup Kutup Yıldız, Grup Gün Işık katıldı.

Ege Kültür Merkezi bünyesindeki

Grup Gün Işık'nın verdiği bir buçuk saatlik dinletide Umudun Zeybeği ve Baki Erdoğan'ın anlatan türkülerle birlikte oynanan halk dansları sergilendi. Program halaylarla devam etti. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı gezi Halkıyaz Kazanacağız marşıyla sona erdi.

Tokatlılarla Dayanışma Gecesi

Tokatlılar demeklerinin 20 Eylül 1994 tarihinde İstanbul Harbiye Açık Hava Tiyatrosu'nda düzenlediği dayanışma gecesine Ozan Çağdaş, Songül Karlı, çeşitli halk ozanları, halkçıları ve skeç grupları, Fevzi Kurtuluş ve Grup Özgürlük Türküsü katıldı.

Yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı gecede, "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Öndere Selam Savaşta Devam", "Karade-

niz'de Toroslarda, Kürdistan Dağlarında-yız", "Umudun Adı Devrimci Sol" sloganları atıldı.

Özgürlük Türküsü'nün parçalarını hep birlikte söyleden kitle, Reber parçası eşliğinde halay çekti.

Gecirinin bir kısmının Haklar ve Özgürlükler Platformu'nun Sivas'ta katledilen 37 insan için yapacağı anta bağışlandığı gece çocukları ablan sloganlarla sona erdi.

Dursun Karataş'a özgürlük

Önderimiz Dursun Karataş derhal ve koşulsuz serbest bırakılmalıdır

**Devrimci Sol Önderinin Tutuklanması
Halklarımızın Kurtuluş Mücadelesine ve
Umutuna Saldırıdır**

Önder yoldaşımızın özgürlüğüne saldıran bu girişim halkımıza karşı alınan bir tavrıdır; Fransız emperyalizminin vazgeçilmesi gereken bir hesap hatasıdır. Emperyalizm ve oligarşi, hiçbir koşulda önderimizi halkımızdan, hareketimizden, mücadelemizden koparamayacaktır. Önder yoldaşımızın özgürlüğü üzerine yapılacak bir pazarlığa, sağlığına verilecek tek bir zarara halkımızın öfkesiyle yanıt vereceğimiz bilinmelidir.

**Dursun Karataş Halk Kurtuluş Savaşımızın
Önderidir**

Ona "terörist" demagojileriyle saldırılıyor. Ama çok iyi bilinmektedir ki, asıl terörist düzenlenini kanla, katliamla ayakta tutmaya çalışan emperyalizm ve ülkemizdeki siyasi iktidarın kendisidir. Dursun Karataş vatan topraklarımızın kurtuluşu ve halklarımızın özgürlüğü için can bedeli yürütülen bir mücadelenin önderidir. Mücadelesiyle, halkın umudu olan devrimci hareketle özdeşleşmiştir. Halkımızın evladıdır, öncüsüdür.

Halkımız, Tüm Devrimciler, Demokratlar:

Emperyalist Fransa tarafından tutsak edilen önder yoldaşımızın serbest bırakılması için yükselttiğimiz "Dursun Karataş'a Özgürlük" şiarı, emperyalizme ve oligarşiyeye karşı bir mücadele görevidir. Emperyalizme karşı olmanın, oligarşiyeye karşı savaşıp, devrimi istemenin kıstaslarından biri de bugün bu görevi yerine getirmektir. Çünkü bugün Devrimci Sol önderine özgürlük mücadelesi, çarpışmaktan kaçınılamayacak bir mezdır.

BÜ SAVAŞI DA KAZANACAGIZ

Devrimci Sol Güçler

Değerli yoldaşımız, öğretmenimiz, komutanımız!

Sen rahat ol, hiçbir güç seni bizden ve halklarımızdan koparamaz!
Devrim yürüyüşümüzü hiçbir güç durduramaz!

Fransız emperyalizmini uyanyoruz: Devrimci Sol olarak bugüne kadar önderliğimize ve örgütümüze yönelen her türlü saldırı ve komployu inanç ve kararlılığımızla boşa çıkarıp, yolumuza devam ettik. Yine öyle yapacağız. Fransız emperyalizmi önder yoldaşımızın saçının teline zarar verirse, özgürlüğünü gasp etmeye devam ederse, yaptıklarına bin defa pişman olacaktır.

Önderimiz **DURSUN KARATAŞ'A KOŞULSUZ-ŞARTSIZ ÖZGÜRLÜK**
için 11 Eylül 1994 gününden itibaren süresiz açlık grevindeyiz.

**Sağmalcılar Cezaevi
DEVİRİMCİ SOL Davası Tutsakları Adına
Yıldırım Öztürk**